

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਸਿਧੀ

ਅਰਥਾਤ

ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ, ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਅਸਲੀ

ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਵਾਲਾ

ਸਰਧਾ ਪੂਰਨ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ—

ਭਾਈ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ, ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਚੋਗਰਵੀਂ ਵਾਰ

ਤੋਰਾ 1911

ਸਭ ਹਕ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ
ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਵਾਰਾ ਮਨੋਹਰ ਸਿਧੀ

* ਭਾਵ *
* * *

ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਸਿਧੀ

ਅਰਥਾਤ

ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਾਲਾ

ਸਰਧਾ ਪੂਰਨ

ਸੰਗ੍ਰਹ ਕਰਤਾ

ਜੋਤਸ਼ੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿਆਨੀ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ:-

ਭਾਈ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ
ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਗੁਰਸੇਵਕ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਪੁਤਲਾਘਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਸ: ਸ਼ਿਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪ੍ਰਿੰਟਰ
ਦੇ ਯਤਨ ਨਾਲ ਛਪੀ ਤੇ ਭਾਈ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ,
ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ।

ਤੇਹਰਵੀਂ ਵਾਰ

ਭੋਟਾ/੩/੧

12/

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਸਿਧੀ ਅਰਥਾਤ ਮਨੋਹਰ ਸਿਧੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਤਤਕਰਾ ਮਨੋਰਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ

ਸ਼ਬਦ	ਸਫਾ ਨੰ.	ਸ਼ਬਦ	ਸਫਾ ਨੰ.	ਸ਼ਬਦ	ਸਫਾ ਨੰ.
(ੳ)					
ਗ ਵਧੇ	੮	ਲਈ ਪਾਠ	੧੨੯	ਇਸਤ ਜਸ ਵਡਿਆਈ ਵਧੇ	
ਉਚੀ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ	੧੧	ਅੱਖੇ ਦਿਨੀ ਨੂੰ ਸੋਧੇਕਰਨ ਲਈ	੧੩੪	ਨੋਕਰੀ ਲਗੇ	੧੫੬
ਉਗ੍ਰਾਹੀ ਵਾਸਤੇ	੧੮	ਅਟਕੇ ਹੋਏ ਕੰਮ ਨੀਕ ਹੋਨ	੧੩੮	ਨੋਕਰੀ ਵਿਚ ਤਰੱਕੀ ਹੋਵੇ	੧੫੬
ਸਾਰੀ ਮਕਾਨ ਵੀ	੧੯	ਅਰਦਾਸ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ਕਾਰਜ		ਧਨ ਵੀ ਇਛਾ ਪੂਰੀ ਨੋਕਰੀ	
(ਅ)					
ਸਾਧੂ ਲੰਮੀ ਹੋਵੇ	੮	ਸਿਧ ਹੋਵੇ	੧੫੦	ਵਿਚ ਤਰੱਕੀ ਮੁਕਦਮਾ ਰੋਗ	
ਹੁਦਾ ਵਧੇ	੧੧	ਆਸਾਂ ਪੂਰਨ ਹੋਨ	੧੫੫	ਦੂਰ ਹੋਨ ਸ਼ਤਰੂ ਟਲਨ ਆਸਾ	
ਪਾਤਮ ਗਿਆਨ	੧੬	ਅੰਤ ਕਾਲ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ	੧੭੦	ਪੂਰਨ ਹੋਨ-ਡੀਰ ਕਟੀ ਜਾਵੇ	੧੫੭
ਚਰਿਤਾ ਲਈ	੪੩	ਸਭ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵੇ ਜਾਨ	੧੭੦	ਵਪਾਰ, ਇਸਤ ਧਨ ਵਧੇ, ਕੋਈ	
ਫਸਰ ਮੋਹਰਬਾਨ ਹੋ ਕੇ	੪੩	ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਮੁਕਤੀ ਪਾਵੇ ਧਨ	੧੭੧	ਦੁਸ਼ਮਨ ਸਾਹਮਣੇ ਨ ਆਵੇ	੧੬੩
ਤਰੱਕੀ ਚੋਵੇ	੪੭	ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਭੋਟ ਨ ਆਵੇ	੧੮੩	(ਸ)	
ਮਿਕਤਾ ਦੂਰ ਹੋਨ	੬੦	ਅਟਕੇ ਹੋਏ ਕਾਰਜ ਪੂਰਨ		ਨਾਸਤਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ	੯
ਆਮਦਨ ਤੇ ਧਨ ਵਧੇ	੬੦	ਹੋਨ ਹਰ ਕਾਰਜ ਵਿਚ ਸਫਲਤਾ	੧੮੬	ਸਰਬ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ	੧੦
ਅਰਦਾਸ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੋਵੇ	੬੪	ਅੱਖਾਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦੂਰ ਹੋਨ		ਸ਼ਾਦੀ ਲਈ	੧੦
ਅੱਖੀ ਫੇਲੇ ਬਿਪਤਾ ਸਮੇਂ	੮੮	ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਹਾਈ ਹੋਵਾ ਰਹੇ	੧੮੯	ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਦਰਬਾਨ	੧੨
ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ	੮੮	ਆਸਾਂ ਪੂਰਨ ਹੋਨ ਈਸ਼ਰ ਹਰ		ਸੁਦਾਗਰੀ ਜਾਨ ਲਈ	੧੯
ਅਕਲ ਵਿਦਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ਵਧੇ	੯੯	ਸਮੇਂ ਸਹਾਈ ਹੋਵੇ	੨੦੦	ਸੁਭ ਕਾਰਜ ਵੇਲੇ	੨੫-੨੩
ਅਪੀਲਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਵੇ ਕੈਦ ਤੋਂ	੧੦੧	ਅਹੁਦਾ ਵਧੇ ਤਰੱਕੀ ਹੋਵੇ, ਹਰ		ਸੁਤਕ ਦੇ ੪੦ ਦਿਨ ਬਚੇ ਜਥੇ	
ਫੁਟਕਾਰਾ ਹੋਵੇ	੧੦੧	ਕਾਰਜ ਵਿਚ ਸਫਲਤਾ ਹੋਵੇ	੨੦੪	ਦੀ ਰਖਿਆ ਲਈ	੫੩
ਦਰਗਾਹ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੋਵੇ	੧੦੪	ਅਟਕੇ ਹੋਏ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਵਨ		ਸੀਤਲਾ ਤੋਂ ਬਾਲਕ ਦੀ ਰਖਿਆ	੫੮
ਲ ਪੁਰਖ ਅਗੇ ਸਹਾਇਤਾ		ਧਨ ਵਧੇ, ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਹੋਨ	੨੦੭	ਮਨ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਵੇ ਹੰਕਾਰ ਹਟੇ	੫੯
ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਮੁਕਦਮਾ		(ੲ)			
ਸਾਰੀ, ਸਿਕਟ ਕਲੇਸ਼, ਗ੍ਰੀਹਾਂ		ਇਸਤ੍ਰੀ ਭਾਗਵਾਨ ਮਿਲੇ	੪	ਸੋਹਤ ਹਛੀ ਹੋਵੇ, ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਨ	੬੪
ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਵੇ	੧੧੭	ਇਸਤ ਦੇਵ ਦੇ ਦਰਬਾਨ	੧੨	ਸਮੁੰਦਰ ਵਰਿਆ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੋਵੇ	੬੫
ਕੇ ਕੰਮ ਰਾਸ ਹੋਨ	੧੧੮	ਇਸਤ੍ਰੀ ਮਿਲੇ	੧੩	ਸਹੀਤਾ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ	੬੮
ਦਾਸ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੋਵੇ		ਈਸ਼ਵਰੀ ਸਹਾਇਤਾ	੪੫	ਸੋਕਟ, ਦੁਖ, ਕਲੇਸ਼ ਦੂਰ ਹੋਨ	੬੯
ਹਟੇ-ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੁਸ਼ਮਨੀ		ਇਸਤ ਵਧੇ-ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੂਰ ਹੋਨ	੭੩	ਸਤਿਸੰਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਨ ਨੀਕਾਂ	੭੦
ਚਿਤ ਦਿਨ ਦੂਰ ਹੋਨ,		ਇਸਤ ਮਾਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਵਧੇ	੮੧	ਸੋਨ ਸ਼ਾਹੁਕਾਰ ਹੋਵੇ	੭੬
ਆ ਤਕਲੀਫਾਂ ਦੂਰ ਹੋਨ	੧੨੬	ਇਸਤ੍ਰੀ ਆਗਿਆਕਾਰ (ਵਸ)		ਸਭ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵੇ ਜਾਨ	੭੭
ਮੇਂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ		ਹੋਵੇ	੮੩	ਸੁਖ ਇਸਤ ਧਨ ਵਧੇ	੮੭
ਵਿਵਾਹ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ		ਇਛਾ ਪੂਰਨ ਹੋਵੇ	੧੧੬	ਸੋਦਾ ਖੀਦਨ ਵੇਚਨ ਵਿਚ	
				ਲਾਭ ਹੋਵੇ	੯੬
				ਸਾਧੂ ਸਤਸੰਗ ਤੋਂ ਚਿਤ ਸ਼ਾਂਤ	੧੦੩
				ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਅਰਦਾਸ	੧੧੦

ਬਬਦ	ਸਫਾ ਨੰ:	ਬਬਦ	ਸਫਾ ਨੰ:	ਬਬਦ	ਸਫਾ ਨੰ:
ਸਫਰ ਪੈਂਡੇ ਲਈ-ਨੁਖ ਸਾਂਦ		ਸਤ ਪਦਾਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ		ਕਿਰਸਾਨ ਖੇਤ ਦੇ ਗਿਰਦ	
ਨਾਲ ਟਕਾਨੇ ਪਹੁੰਚੇ	੧੨੨	ਰਹਿਨ	੨੨੮	ਇਸ ਬਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੋ	
ਸੰਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ	੧੧੩	(ਹ)		ਖੇਤੀ ਬਹੁਤ ਫਲੇ	੧੬੮
ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੋਨ ਤੇ ਸੁਤਕ		ਹਾਕਮ ਮਿਹਰਬਾਨ ਹੋਏ	੧੭	ਕਲਪਨਾ ਹਟੇ ਮਨ ਬਾਂਤ ਹੋਏ	੧੮੮
ਵਿਚ ਰਖਿਆ ਲਈ	੧੧੩	" " "	੪੭, ੩੬	ਕਬਟ ਕਟੇ ਜਾਨ ਸੁਖ ਹੋਏ	੧੮੦
ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ	੧੩੮	ਹੰਕਾਰ ਦੂਰ ਹੋਏ ਬਾਂਤੀ ਹੋਏ	੫੮	ਕਬਟ ਦੂਰ ਚਿੰਤਾ ਦੂਰ ਧਨ ਮਾਨ	
ਅਟਕ ਹੋਏ ਕੰਮ ਠੀਕ ਹੋਨ	੧੪੨	ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਏ	੧੦੧	ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਕਾਦੋਬਾਰ ਤੁੱਕੀ	੨੦੧
ਸਰਾਫ ਸੁਨਿਆਰਾ ਗਈ ਤੇ		ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਦੁਖ		ਕਮਾਈ ਵਿਚ ਬਰਕਤ ਪਵੇ	
ਬੈਠਨ ਲਗੇ ਪੜ੍ਹੇ ਕੰਮ ਕਾਰ		ਦੂਰ ਹੋਨ	੧੦੮	ਨੌਕਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤਰੱਕੀ ਹੋਏ ਵਪਾਰ	
ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋਏ	੧੪੫	ਹਰੀ ਮਿਲਾਪ ਮਨਸੁਖ ਹੋਏ	੧੪੭	ਦੁਕਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਆਮਦਨ ਵਧੇ	੨੨੪
ਦੁਸ਼ਮਨ ਬਤਰੂ ਦੂਰ ਹੋਨ	੧੫੧	ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਸੁਖ		(ਖ)	
" " "	੧੫੨	ਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਨ, ਦੁਖ ਕਲੇਸ਼		ਖੋਟੇ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਫਲ ਹਟੇ	੧੩
ਸਭ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਦੁਸ਼ਮਨ ਵਾਰ		ਦੂਰ ਹੋਨ	੨੦੩	ਖੇਤੀ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ	੪੬-੧੯
ਕਹ ਰਹੇ ਹੋਨ	੧੫੮	ਹਰੀ ਸਿਮਰਨ ਵਲ ਚਿਤ ਲਗੇ		ਖੇਤੀ ਬੀਜਨ ਵੇਲੇ	੨੧
ਤਦ ਪਾਠ ਨਾਲ ਬਤਰੂ ਵਖੀ ਹੋਨ	੧੫੮	ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਪਰਮਗਤੀ ਪਵੇ	੨੦੮	ਖੇਤੀ ਬਹੁਤ ਫਲੇ ਬੀਜਨ ਵੇਲੇ	੫੨
ਸਚੇ ਮਾਰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ	੧੬੭	(ਕ)		ਖਤਰੇ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਜੰਗਲ ਪਹਾੜ	
ਸਭ ਕਾਰਜ ਸਫਲ ਹੋਨ-ਤਰ		ਕਾਮ ਕਟੋਧ ਤੋਂ ਰਖਿਆ ਕੇਦ		ਸੋਰ ਬਾਘਿਆੜ ਤੋਂ ਰਖਿਆ	
ਚਿੰਤਾ ਦੂਰ ਹੋਨ	੧੭੪	(ਇਧਨ) ਤੋਂ ਛੁਟੇ	੧੪	ਹੋਏ ਅਕਲ ਸਫਰ ਵਿਚ ਪੜਨਾ	
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ		ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਪਾਰ ਵਧੇ	੨੨	ਭੈ ਹਰੇ	੨੩
ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਨ ਮਨ		ਕਲਿਆਣ ਹੋਏ	੩੮	ਖੋਟੇ ਦਿਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬੀਮਾਰੀ	
ਬਾਂਤ ਹੋਏ	੧੬੧	ਕਲੇਸ਼ ਦੂਰ ਹੋਨ	੫੦-੪੮	ਕਲੇਸ਼ ਭੈ ਦੂਰ ਹੋਨ	੧੧੪
ਸਭ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਹੋਨ	੧੬੬	ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਏ	੬੦	ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਮੰਗਲ ਕਾਰਜ ਸਮੇਂ	
ਸਭ ਸਮੇਂ ਹਰ ਕਾਰਜ ਵਿਚ		ਕੋਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਅਪੀਲ-		ਸਮੇਂ ਨਿਰਵਿਘਨ ਲੰਘ	੧੩੦
ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਨੌਕਰੀ		ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬੀ ਹੋਏ	੬੨	ਖੋਟੇ ਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਲਈ	੧੪੧
ਜਾਂ ਵਪਾਰੀ ਤੋਂ ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ		ਕਲੇਸ਼ ਹਟੇ ਨਿਤ ਪਾਠ ਕਰੋ	੭੨	ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮੰਗਲਾਚਾਰ, ਮਨਚਿੰਤ	
ਰਹੇ, ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬੀਮਾਰੀ		ਕਾਰਜ ਸਿਧੀ ਲਈ	੭੭	ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਨ	੨੦੧
ਬਤਰੂ ਦੁਖ ਨ ਦੇ ਸਕੇ	੨੦੫	ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ ਚਿੰਤਾ ਤਰ ਭੈ,		(ਗ)	
ਸਭ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਰਖਿਆ ਹੁੰਦੀ		ਸੰਕਟ ਆ ਜਾਵੇ ਉਸ ਤੋਂ		ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦਾ ਫਲ ਹਟੇ	੧੩
ਰਹੇ ਨੌਕਰੀ ਵਪਾਰ ਵਿਚ ਵਾਧਾ		ਰਖਿਆ ਹੋਏ	੮੩	ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ	੨੬
ਹੁੰਦਾ ਰਹੇ-ਰੋਗ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜੋ		ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਏ ਅਟਕਾ,		ਗੁਰਸਬੀ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਨ	
ਕੋਈ ਹੋਵੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਵੇ	੨੦੮	ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਨ	੧੨੧	ਇਸਤ੍ਰੀ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ ਦਾ	
ਸੰਕਟ ਵੇਲੇ ਬਬਦ ਦਾ ਪਾਠ		ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ ਹੋਵੇ ਦੂਰ ਹੋਏ	੧੩੬	ਸੁਖ ਹੋਵੇ-ਪੁਰਸ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀ	
ਕਰੇ-ਰਖਿਆ ਹੋਏ	੨੧੧	ਕੋਈ ਰਿਹਾ ਹੋਏ	੧੩੭	ਸੁਖ ਹੋਵੇ-ਵਿਆਹ ਹੋਵੇ	
ਸੰਕਟ ਦੂਰ ਹੋਨ ਸੁਖ ਹੋਏ		ਕਲੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੋਗ ਦੂਰ		ਗਰਭ ਵਿਚ ਬਚਾ ਜਦ ਆਵੇ	
ਧਨ ਮਿਲੇ	੨੧੬	ਹੋਨ ਸੰਕਟ ਦੂਰ ਹੋਨ	੧੪੦	ਬਚੇਦੀ ਅਰ ਅਪਨੀ ਰਖਿਆ	
ਸੰਕਟ, ਔਖਿਆਈਆਂ, ਟੁਰੇ		ਕੇਦ ਬੀਮਾਰੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਲਈ	੧੪੧	ਲਈ ਬਬਦ	੧੧੩
ਹੋਏ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਨ, ਦੁਖ		ਕਿਸੇ ਕਾਰਜ ਲਈ ਜਾਨ ਲਗੇ		ਗਵਾਚਾ ਸੰਬੰਧੀ, ਗਵਾਚੀ ਹੀਜ ਪਨ,	
ਦੂਰ ਹੋਏ	੨੨੩	ਪੜ੍ਹੇ ਕਾਰਜ ਵਿਚ ਸਫਲਤਾ ਹੋਵੇ	੧੪੭	ਗਵਾਚਾ ਪਸੂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ	੧੧੬

ਸ਼ਬਦ	ਸਫਾ ਨੰ:	ਸ਼ਬਦ	ਸਫਾ ਨੰ:	ਸ਼ਬਦ	ਸਫਾ ਨੰ:
ਗਰਭਵਤੀ ਪਾਠ ਕਰੇ-ਗਰਭ		ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ	੬੮	ਦੁਸ਼ਮਨਾਂ ਦਾ ਭੈ ਦੂਰ-ਧਨ	
ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ-ਸੁਖ ਹੋਵੇ	੧੬੩	ਭਰ ਭੈ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਦੂਰ ਹੋਵੇ	੭੧	ਮਿਲੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਨ	੧੮੩
ਗੁਣਾਂ ਪਾਪਾਂ ਤੇ ਕਲੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ		" " "	੧੭੮	ਦੁਖ ਦਲਿਦਰ ਦੂਰ ਹੋਨ ਸੁਖ	
ਛੁਟੇ	੧੭੯	(੩)		ਹੋਵੇ	੧੮੫
ਗਿਆਨ ਵੈਰਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ	੧੮੦	ਤੀਰਥਾਂ ਦਾ ਫਲ ਮਲੇ	੭	" " "	੨੧੩
" " "	੧੮੧	ਤਰੱਕੀ ਲਈ	੧੧	ਦੁਸ਼ਮਨ ਭੀ ਸਜਨ ਹੋ ਜਾਨ	੨੧੨
ਗੁਰੂ ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਚਿਤ ਲਗੇ		ਤਰੱਕੀ ਲਈ	੧੫	(੫)	
ਵੈਰਾਗ ਉਪਜੇ	੨੧੦	ਤਾਪ ਹਟੇ	੧੮	ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ	੩੩-੩੦
" " "	੨੧੫	ਤਕਲੀਫ ਬਿਪਤਾ ਹਟੇ	੨੪	" " (ਇਜਤ ਵਧੀ)	੪੯
" " "	੨੨੫	ਤਾਪ ਰੋਗ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗ ਹਟੇ	੧੦੦	" "	੭੪
(੫)		ਤਰੱਕੀ ਹੋਵੇ ਅਹੁਦਾ ਵਧੇ		ਧਨ ਵਧਦਾ ਜਾਵੇ ਤੋਟ ਨ ਆਵੇ	੮੪
ਅਰੋਗੀ ਕਲੇਸ਼ ਮਿਟਨ		ਸੰਤੋਖ, ਸੁਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਪ੍ਰਾਪਤ		ਧਨ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਤੋਟ ਨ ਆਵੇ	
ਇਸਤ੍ਰੀ ਵਸ ਹੋਵੇ	੮੪	ਹੋਵੇ	੧੨੭	ਰਿਧੀ ਸਿਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ	੧੮੩
ਘਰੋਂ ਨਠਾ ਹੋਇਆ ਆਵੇ	੧੨੩	ਤਕਲੀਫਾਂ ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਣ	੧੩੩	ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧ	
ਨਰਾਜ ਹੋ ਕੇ ਗਿਆ ਸੰਬੰਧੀ		ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਲਈ	੧੩੪	(ਨ)	
ਵਾਪਸ ਆਵੇ	੧੨੪	ਤਾਪ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋਣ	੧੩੫	ਹੋਨ	੧੮੨
(੬)		ਤੀਰਥਾਂ ਦੇ ਅਸਨਾਨ ਦਾ ਫਲ		(੫)	
ਚਿੰਤਾ ਫਿਕਰ ਦੂਰ ਹੋਨ	੫੬	ਤੇ ਭਗਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਹਰ		ਪੁਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ	੪੫
ਚਿਤ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਉਦਾਸ		ਸਮੇਂ ਬੀਬੇਰ ਸਹਾਈ ਹੋਵੇ		ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ	੬੫
ਹੋਵੇ ਭਜਨ ਵਿਚ ਚਿਤ ਲਗੇ	੮੨	ਰਹੇ	੧੮੫	ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੇ	
ਚਿਤ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਵੇ, ਤਕਲੀਫਾਂ		(੮)		ਭਰਨ ਤਾਰਨ ਸਰੋਵਰ ਦੇ	
ਦੂਰ ਹੋਨ, ਚਿੰਤਾ ਹਟੇ	੧੦੩	ਦਸਤ (ਟਟੀਆ)	੧੮	ਅਸਨਾਨ ਦਾ ਮਹਾਤਮ	੬੭
ਚਿੰਤਾ ਦੂਰ ਹੋਨ ਸੁਖ ਹੋਵੇ	੧੫੯	ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਣ	੨੯	ਪ੍ਰਾਨੀ ਦੀ ਮਿਰਤੂ ਵੇਲੇ	੮੬
ਚੁਗਲ ਖੋਰ ਬੁਰਿਆਈ ਕਰਨ		ਦਲਿਦਰ ਦੂਰ ਹੋਨ	੩੫-੩੩	ਮਿਤਰ ਮਨਾਪ ਹੋਵੇ	੧੦੫
ਤੋਂ ਹਟੇ	੧੬੧	ਦੇਲਤ ਦਾ ਵਾਧਾ	੬੨	ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਨਿਆ ਪਤੀ ਘਰ ਮੁੜੇ	੧੦੫
ਚਿੰਤਾ ਗਮ ਫਿਕਰ ਦੂਰ ਹੋਨ-		ਦੁਖ ਕਲੇਸ਼ ਭਰ ਤੇ ਹਟੇ	੬੨	ਪਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰਾਸਥਿਤ ਲਈ ਪਾਪ	
ਸੁਖੀ ਹੋਵੇ	੧੮੨	ਦੁਖ ਬੀਆਈ ਕਸਟ ਹਟੇ	੮੦	ਦਾ ਫਲ ਨ ਲਗੇ	੧੧੧
(੭)		ਦੁਸ਼ਮਨਾਂ ਦੇ ਵਾਰ ਹਾਨੀ ਨ		ਪੁਤਰ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ	੧੧੩
ਵਾਇਆ ਦਾ ਰੋਗੀ ਹੋਵੇ ਬਚਾ		ਪਰੇਨ	੮੫	ਪਤੀ ਪੁਤਰ ਪਰੇਮੀ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਗਏ	
ਭਰਵਾ ਹੋਵੇ ਰੋਵਾ ਹੋਵੇ ਰੋਗੀ		ਕੋਈ ਦੁਖ ਕਲੇਸ਼ ਮਰਦਮਾ		ਨੂੰ ਸਦਨ ਲਈ	੧੧੫
ਹੋਵੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਪਾਣੀ		ਬੀਆਈ ਘਰ ਦੇ ਕਲੇਸ਼ ਦੂਰ		ਪਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਜੇ ਪਤੀ ਨਾਲ	
ਦਾ ਛਟਾ ਵਿਚਿ	੧੭੭	ਹੋਨ ਅਫਸਰ ਮੋਹਰਥਾਨ ਹੋਨਾ		ਅਨਬਨ ਹੋ ਤਾਂ ਸੁਲਾਹ ਹੋਵੇ	੧੨੩
(੮)		ਦੁਸ਼ਮਨ ਵੇਰ ਭਾਵ ਤਿਆਗ		ਪ੍ਰਦੇਸ਼ੀ ਰਾਖਸ਼ ਆਵੇ	੧੨੪
ਜਮੀਨ ਦੇ ਸੌਣੇ ਲਈ	੧੮	ਦੋਣਾ	੧੦੨	ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋਨ ਪੁਨ ਚਾਨ ਵਾ	
ਜੋਤ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇ	੮੩	ਦੁਖ ਦਲਿਦਰ ਤਕਲੀਫਾਂ ਰੋਗ		ਚਿਤ ਲਗੇ ਰੋਗ ਕਟੇ ਜਾ ਵਨ	
(੯)		ਬੰਧਨ ਕੋਟ ਮੁਕਦਮਾ ਹਟੇ ਤੇ		ਸੁਖ ਹੋਵੇ	੧੭੬
ਬਗੜਾ ਜਿਤੇ ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੫		ਫਤਹ ਹੋਵੇ	੧੪੨	ਪਰਮਗਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ	੧੮੭
(੧੦)		ਦੁਖ ਰੋਗ ਹਟੇ	੧੪੮	ਪਤੀ ਨਾਲ ਅਨਬਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ	
ਭਰ ਤੇ ਹਟੇ-ਬੇਬਾ ਸੁਤਾ ਪਿਆ		ਦੁਸ਼ਮਨ ਖੁਟਿਆਈ ਛਡਨ	੧੪੯	ਮੇਲ ਹੋਵੇ ਜੇ ਪਤੀ ਪ੍ਰਦੇਸ਼	
ਭਰਵਾ ਹੋਵੇ-ਵਡੇ ਇਸਤਰੀ		ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੇ ਵਾਰ ਨਿਸ਼ਫਲ ਹੋਨ	੧੫੩	ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਵੇ	੨੧੭
ਮਰਦ ਨੂੰ ਸੁਪਨੇ ਵਿਚ ਭਰ		ਦੁਸ਼ਮਨ ਤੇ ਬਿਪਤਾ ਦੂਰ		(੧੧)	
ਐਵਾ ਹੋਵੇ-ਭਰ ਦੂਰ ਹੋਵੇ		ਹੋਨ	੧੬੨-੧੬੩	ਦੁਲਬੰਧੀ ਕੋਹੜ ਜਲੋਧਰ	

ਸ਼ਬਦ	ਸਫਾ ਨੰ.	ਸ਼ਬਦ	ਸਫਾ ਨੰ.	ਸ਼ਬਦ	ਸਫਾ ਨੰ.
ਕਠੋਰ ਫੋੜੇ ਵਿਸੀਆਂ ਵਾਲਾ		ਖਾਵੇ	੧੮੪	(ਰ)	
ਰੋਗੀ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਪਾਠ		ਭੁਤ ਪਰੇਤਾਂ ਦੀ ਛਾਇਆ ਦੂਰ		ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ	੧੮
ਤੋਂ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੋਵੇ	੧੭੫	ਹੋਵੇ	੧੮੪	ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਨ	੪੨-੩੧
(ਬ)		(ਮ)		ਰਖਿਆ ਲਈ	੪੩-੩੬
ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ	੩	ਮਨ ਦੀ ਥਾਂਤੀ ਲਈ	੨	ਹਰ ਸਮੇਂ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ	੫੪
ਬਿਪਤਾ ਦੂਰ ਹੋਵੇ	੧-੨੪	ਮੁਕਦਮਾ ਜਿੱਤੋ	੫	ਰੋਗ ਬੀਮਾਰੀ ਤੋਂ ਰਖਿਆ	੫੭
ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੋਵੇ	੨੮	ਮੁਕਦਮਾ ਹਟੇ-੫੬	੧੫	ਰਬੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲੇ	੬੬
ਬਰਖਤ ਪਵੇ	੩੨	ਮੰਗਲ ਦੇ ਕਾਰਜ ਸਮੇਂ	੨੩	ਰਿਧੀ ਸਿਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ	੭੪
ਬਾਰਸ਼ ਲਈ	੩੮	ਮੁਰਾਦ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ	੩੧	ਰਈਸ ਹੋਵੇ ਧਨ ਵਧੇ	੭੬
ਜਨਮੇ ਬਚੇ ਦੀ ਰਖਿਆ ਲਈ	੫੩	ਮਨੇ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨ	੩੭	ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਮੁਕਦਮੇ ਦੀ	
ਬੀਮਾਰੀ ਦੂਰ ਹੋਵੇ	੫੬	ਮੁਕਤੀ ਲਈ	੫੫	ਤਰੀਕ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਮੁੰਹ ਵਿਚ	
ਬਿਪਤਾ ਤਕਲੀਫ਼ ਚਿੰਤਾ ਦੂਰ		ਮਿਤ੍ਰਤਾ ਵਧੇ	੬੧	ਪਾਠ ਕਰੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਨ	੭੮
ਹੋਵੇ	੧੦੧	ਮੁਕਦਮੇ ਦੀ ਜਿੱਤ ਹੋਵੇ	੬੨	ਰਾਗ ਵਿਦਿਆ ਲਈ	੮੦
ਬਿਪਤਾ, ਸੰਕਟ, ਭਤਰੂ ਦੂਰ		ਮੁਕਦਮੇ ਤਰੀਕ ਵਾਲੇ ਦਿਨ	੭੮	ਰੋਗ ਬੀਮਾਰੀ ਦੂਰ ਹੋਵੇ	੮੮
ਹੋਨ	੧੬੫	ਮਨ ਸਤਕਾਰ ਆਦਰ ਵਧੇ	੮੫	ਰੋਗ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਲਈ	੧੩੧
ਬਚੇ ਨੂੰ ਨਬਰ ਲਗੀ ਹਟੇ	੧੮੪	ਮਾੜੇ ਦਿਨ ਦੂਰ ਹੋਨ	੧੦੧	ਰੋਗ ਹਟੇ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਹੋਵੇ	੧੫੪
ਬਾਰਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ		ਮੁਕਦਮੇ ਵਿਚੋਂ ਖਲਾਸੀ ਪਾਵੇ	੧੦੮	ਰੋਗ ਤੋਂ ਮੁਕਦਮੇ ਤੋਂ ਖਲਾਸੀ	
ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਹੋਵੇ ਬਾਰਸ਼		ਮਿਤਰ ਸਜਨ ਮਿਤਰ ਦੇ		ਹੋਵੇ	੧੫੮-੧੬੦
ਪਵੇ	੨੦੨	ਮਿਲਾਪ ਲਈ	੧੨੦	ਰਖਿਆ ਲਈ ਬਿਪਤਾ	
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ	੨੨੭	ਮੁਕਦਮਾ ਬਿਪਤਾ ਦੂਰ ਕਰਨ		ਦੂਰ ਹੋਵੇ	੧੬੬
(ਭ)		ਲਈ	੧੪੭	ਰੁਕੇ ਹੋਏ ਬਾਰਸ਼ ਪੂਰਨ ਹੋਨ	੨੧੮
ਭੈ, ਭਰ, ਦੂਰ ਹੋਵੇ	੩੪	ਮਨ ਥਾਂਭਤ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਨ		(ਲ)	
ਭਰਮ-ਭੈ-ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਨ-	੬੩	ਸੁਖ ਹੋਵੇ ਭੈ ਦੂਰ ਹੋਨ	੧੮੭	ਲੋਕਰਥ ਬੈਰਸ ਵੇਲ ਮਾਨ ਵਧੇ	
ਦੁਸ਼ਮਨ ਦਾ ਭੈ ਮੁਕਦਮੇ ਦਾ		ਮਸਬਤਾਂ ਅੰਕੜਾਂ ਦੂਰ ਹੋਨ	੧੮੮	ਜਿੱਤ ਹੋਵੇ	੭੯
ਭੈ ਪੁਲਸ ਦਾ ਭੈ ਅਦਾਲਤ		ਮੁਕਦਮਾ, ਰੋਗ, ਦੁਸ਼ਮਨੀ ਦੂਰ		(ਰ)	
ਦਾ ਭੈ ਹਟੇ-ਕੋਈ ਮੁਕਦਮਾ		ਹੋਨ	੧੮੮	ਵੇਰੀ ਦੂਰ ਹੋਵੇ	੬
ਭਨੇ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ-ਕੋਈ ਛੁਟੇ	੮੧	ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਨ ਸੰਕਟ		ਵਸੰਕਰਨ	੨੭
ਭੀੜ ਬਿਪਤਾ ਸਮੇਂ ਸਹਾਇਤਾ		ਦੂਰ ਹੋਨ	੨੧੪	ਵਰਖਾ ਹੋਵੇ	੪੦
ਹੋਵੇ	੮੯	ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੇ ਕਾਰਜ		ਵਣਜ ਵਪਾਰ ਵਿਚ ਵਾਧਾ	੪੨
ਭਗਤੀ ਵੈਰਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ	੧੦੬	ਸਿਧ ਹੋਵੇ	੨੧੯	ਵਾਕ ਸਿਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ	੭੫
ਈਸਰ ਭਗਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ		ਮਨ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਮਨੋਰਥ		ਵਿਦਿਆ ਵਧੇ ਅਕਲ ਵਧੇ	੮੯
ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੇ ਭਾਂਤ ਹੋਵੇ	੧੦੭	ਪੂਰਨ ਹੋਨ	੨੨੧	ਵਿਗੜੇ ਕਾਰਜ ਸੋਰ ਜਾਨ	੧੦੮
ਭਰਮ ਦੂਰ ਹੋਨ ਮਨ ਭਾਂਤ		ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਕਾਰਜ ਸਿਧ		ਵੇਰੀ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਰੋਧ ਛੱਡ	
ਹੋਵੇ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ	੧੦੮	ਹੋਵੇ	੨੨੨	ਦੇਨ	੧੧੯
ਭਗਤੀ ਕਰੇ ਹਿਰਦਾ ਨਰਮ		ਮਨ ਦੀ ਘਬਰਾਹਟ ਦੂਰ ਹੋਵੇ	੨੨੬	ਵਰਖਾ ਨਾਲ ਖੇਤੀ ਨੂੰ	
ਹੋਵੇ	੧੨੨	(ਯ)		ਲਾਭ ਹੋਵੇ	੧੨੦
ਭਤਰੂ ਭੈ-ਰੋਗ ਭੈ, ਮੁਕਦਮੇ		ਯਾਰ ਮਿਤ੍ਰ ਸਾਥ ਸਭ ਸਾਥ ਛੱਡ		ਵਿਆਹ ਸਮੇਂ ਪਾਠ ਕਰਨ	
ਦਾ ਭੈ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਮੁਕਦਮੇ ਤੋਂ		ਦੇਨ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਪਾਠ ਨਾਲ		ਨਾਲ ਮਾਨ ਇਚਤ ਪ੍ਰਾਪਤ	
ਬਰੀ ਹੋਵੇ	੧੨੫	ਸਭ ਮੋਹਰਬਾਨ ਹੋਨ ਮੁਕਦਮਾ		ਹੋਵੇ	੧੨੮
ਭੁਤਾਂ ਪਰੇਤਾਂ ਦਾ ਭਰ ਦੂਰ		ਰੋਗ ਤਕਲੀਫ਼ ਦੂਰ ਹੋਨ		ਵਿਛੜੇ ਸਜਨ ਮਿਤ੍ਰ ਦਾ	
ਹੋਵੇ ਰੋਗੀ ਰਾਜੀ ਹੋਵੇ	੧੭੨	ਨਿੰਦਕ ਤੋਂ ਭਤਰੂ ਦੂਰ ਹੋਨ		ਮਿਲਾਪ ਹੋਵੇ	੨੨੦
ਭਗਤੀ ਰਿਧੀ ਸਿਧੀ ਮੁਕਤੀ		ਸੁਖ ਹੋਵੇ ਧਨ ਵਧੇ	੧੬੪		

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਥ ਗ੍ਰੰਥ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਸਿਧੀ

ਅਰਥਾਤ

ਸਰਧਾ ਪੂਰਨ

ਉਥਾਨਕਾ

ਇਕ ਸਮੇਂ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਾਸ ਸਿਖਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੋ ਵੇਦਾਂ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਅਰ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਅਰਥ ਸਿੱਧੀ ਲਈ ਜੰਤਰ ਮੰਤਰ ਅਰ ਕਲਾਮਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ, ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਗੀਤ ਆਵਦੀ ਹੈ। ਸੋ ਅਸੀਂ ਭੀ ਜਾਣੀਏ ਜੁ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਲਈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸ ਪਰਕਾਰ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਸਰਧਾ ਅਰ ਮਨ ਦੇ ਮਨੋਰਥਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਕਰ ਲਵੀਏ। ਸੰਗਤ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਸੁਣ ਕਰਕੇ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹੁਰਾਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਭਲੀ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਕ ਸਮੇਂ ਸਾਹਿਬ ਦਸਮੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਭਾਈ ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਜੀ, ਅਸੀਂ ਭੀ ਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਮੁਖੀ ਮੁਖੀ ਵਿਦਵਾਨ ਬੈਠੇ ਸਨ ਤਾਂ ਭਾਈ ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਭੀ ਸਾਹਿਬਾਂ ਪਾਸ ਇਹੋ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਜੋ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸਾਂ ਰਿਦਾ ਦੇਕਰ ਸੁਨਣਾ ਤੇ ਐਸੇ ਹੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤਨ ਕਰਨੀ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਦੇ ਸਭ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਹੋਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਨੇ ਸਾਹਿਬ ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੀ ਖਾਸ ਰਸਨਾ ਥੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆਨ ਕਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ—

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਸਾਧਨ ਵਿਧੀ

ਆਪਣੀ ਮਨੋ-ਕਾਮਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਾਠ ਕਰਨਾ। ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਿਧ ਕਰਨ ਦੀ ਮਰਯਾਦਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ—

ਪਾਠ ਤੇ ਬੈਠੇ ਬੈਠੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਧਿਆਨ ਲਗਾਵਣਾ, ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਫੁਲਾਵਣਾ ਨਹੀਂ। ਮਨ ਦੀਆਂ ਵਾਗਾਂ ਖਿਚ ਕੇ ਰਖੋ, ਬੁਰੇ ਸੰਕਲਪ ਨਾ ਫੁਰਨ, ਜਿਤਨੇ ਦਿਨ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਹੈ ਉਤਨੇ ਦਿਨ ਸੁਚ ਪਵਿਤਰ ਰਹੋ, ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਮਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਵੇ, ਗੰਡਾ (ਪਿਆਜ਼), ਥੋਮ, ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ (ਮਾਸ) ਆਦਿਕ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ, ਸੁੰਦਰ ਬਸਤਰ ਰਖਣੇ, ਸ਼ੁਧ ਆਸਣ ਵਿਛਾਵੇ, ਦਰਯਾ ਜਾਂ ਤਲਾ ਦਾ ਕੰਢਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹਛਾ ਹੈ। ਜੇ ਘਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੁਭ ਥਾਂ ਹੋਵੇ, ਦਿਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਰਾਤ ਦੀਵਾ (ਘਿਉ ਦੀ ਜੋਤ) ਜ਼ਰੂਰ ਜਗਾਵੇ, ਦੰਦਨ ਜਾਂ ਧੂਪ ਭੀ ਜ਼ਰੂਰ ਧੁਖਾਵੇ, ਗੜਵੀ ਜਲ ਦੀ ਕੋਲ ਰਖੇ। ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਪਾਠ ਵੇਲੇ ਕਮਲ ਆਸਣ ਲਗਾਵੇ, ਕਮਲ ਆਸਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਜੇ ਪੈਰ ਨੂੰ ਦੁਕ ਕੇ ਖਬੇ ਪਟ ਤੇ ਰਖੋ ਅਰ ਖਬੇ ਪੈਰ ਨੂੰ ਸਜੇ ਪਟ ਤੇ ਰਖੋ। ਸਜੇ ਪੈਰ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਨੂੰ ਖਬੇ ਹਥ ਨਾਲ ਅਰ ਖਬੇ ਪੈਰ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਨੂੰ ਸਜੇ ਹਥ ਨਾਲ ਫੜੋ। ਫਿਰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਮਗਨ ਹੋ ਜਾਓ। ਜੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਸਣ ਨਾ ਲਗਾ ਸਕੇ ਤਾਂ ਦੋਕੜੀ ਮਾਰ ਕੇ ਸਿਧੀ ਗਰਦਨ ਰਖ ਕੇ ਪਾਠ ਕਰੋ। ਮਾਲਾ ਸਰਬ ਲੋਹ ਜਾਂ ਉਨ ਦੀ ਜਾਂ ਪਸ਼ਮ ਦੀ ਵਰਤੋ।

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕੋ ਨਮਸਕਾਰ
ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਵਾਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਡਾ ਤੇ ਅਸਲ ਪੁਰਾਤਨ

ਸ਼ਰਧਾ ਪੂਰਨ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਸਿਧੀ

ਲਿਖਸਤੇ

॥ ਮੰਗਲਾ ਚਰਨ ॥

ਦੋਹਰਾ—ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਭੇ ਮਨਾਇ ॥
ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਇਨ ਮੱਧ ਹੈਂ ਸੰਸਾਰ ਕਰੋ ਨ ਕਾਇ ॥ ੧ ॥
ਮੰਗਲ ਨਿਜ ਮੰਗਲ ਕਰੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨਾਇ ॥
ਬਿਘਨ ਬਿਨਾ ਸੰਤਾਪ ਤੈਥੇ ਇਤਉਤ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥ ੨ ॥
ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਕੈ ਚਰਨ ਨਿਵਾਉਂ ਸੀਸ ॥
ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸੇ ਭਇ ਹਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਜਗਦੀਸ ॥ ੩ ॥

—ਕਬਿਤ—

ਬੇਦੀ ਬੰਸ ਵਿਖੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਣੇ ਦੂਸਰੇ ਅੰਗਦ ਗੁਰੂ ਜਾਨਤ ਜਹਾਨ ਹੈ ।
ਤੀਜੇ ਹੈ ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਚੋਥੇ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੂ ਪੰਚਮ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ਸੀਤਲ ਮਹਾਨ ਹੈ ।
ਛਠੇ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿਰਾਇ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰੂਪ ਧਰੇ ਰਵ ਕੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ।
ਤੇਗ ਜੋ ਬਹਾਦਰ ਗੁਰੂ ਸੀਤਲ ਉਦਾਰ ਸੋਭ ਦਸਮੇ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਬਡੇ ਬਲਵਾਨ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ
ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਪੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥
ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਸੂਰਜ ਦੇ ਸਨਮੁਖ
ਜਪੇ । ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਆਦਿਕ ਚੋਰਾਂ ਤੋਂ—ਜੋ ਮਨੁਖ ਦੇ ਵੇਰੀ ਹਨ—ਛੁਟਕਾਰਾ
ਪਾਵੇ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ
ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵਭਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਖੰਨਾ ਪੁਰੀਆ
ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ
ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ
ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਮਨ ਨੂੰ ਸਾਂਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਹਰ ਸਮੇਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਰਹੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ
ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ
ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ ॥ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਸਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥
ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ
ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਯਾਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਸਵੇਰੇ ਚਾਰ ਘੜੀ ਰਾਤ
ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀਤਕਾਲ ਸਮੇਂ ੧੧ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਜਾਪ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬਹੁਮ
ਲੋਕ ਪਾਵੇ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪ ਗਾਵੈ ਕੋ ਭਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ
ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈ ਆਚਾਰ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮੁ
ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਥਨਾ ਕਥੀ
ਨਾ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਈ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੇਦੇ ਥਕਿ
ਪਾਹਿ ॥ ਜੁਗਾ ਜੁਗੀਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥
ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ੩ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਕ ਲਖ ਜਾਪ ਇਕ ਸੌ ਵਾਰੀ ਰੋਜ ਕਰੇ ਤਾਂ
ਉਸ ਨੂੰ ਵਡੇ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੀ ਇਸਤੀ ਮਿਲੇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੫ ਸਾਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ॥ ਆਖਹਿ
ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ
ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਮੁਹੈ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਮੀ ਆਵੇ ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ
ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੇ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜਾਪ ਸਵੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਰੋਜ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤੀ ਪੰਝੀ
ਦਿਨ ਵਿਚ ਪੰਝੀ ਸੌ ਵਾਰ ਕਰੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਤੋਂ ਜਪੇ ਤਾਂ ਉਹ ਬਗੜੇ ਤੋਂ
ਜਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ ਅਰ ਉਸ ਦਾ ਵੈਰੀ ਵਸ ਹੋਵੇ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬

ਬਾਪਿਆ ਨਾ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨ ਸੋਇ ॥
ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥
ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਈਸਰੁ
ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥ ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾਹੀ
ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਾ ਇਕੁ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ
ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ੫ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਸੰਧਿਆ ਸਮੇਂ
੩੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵੈਰੀ ਵਸ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭

ਤੀਰਥ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ ॥ ਜੇਤੀ

ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ ॥ ਮਤਿ ਵਿਚ ਰਤਨ
ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਿਕ ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥ ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥
ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਤ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਸਵੇਰੇ ਤੜਕ ਸਾਰ ੨੧ ਦਿਨਾਂ
ਵਿਚ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕਰ ਜਾਪ ਕਰੇ ਤਾਂ ਓਹ ਸਰਬ ਤੀਰਥਾਂ ਕੇ ਫਲ ਪਾਵੇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੮

ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੁਣੀ ਹੋਇ ॥ ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ
ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ ॥
ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇ ॥ ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ
ਦੋਸੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਗੁਣੁ ਦੇ ॥
ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ ਜਿ ਤਿਸੁ ਗੁਣੁ ਕੋਇ ਕਰੇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜਾਪ ਸਤ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਰਾਤਰੀ ਸਮੇਂ ਸੋਮਵਾਰ
ਤੋਂ ਲੈ ਕਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਓਸਦੀ ਆਯੂ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦ ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥ ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ
ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ
ਕਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਸਵੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਰੋਜ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ
ਲੈਕਰ ੪੧ ਦਿਨ ਰੋਜ ੯੦੦ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਓਹ ਸਰਬ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਨੇ ਦਾ
ਫਲ ਹਾਸਲ ਕਰੇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦ ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ

ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
ਵੇਦ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਦਿਨ ਵਿਚ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਦਸ
ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਵਣ. ਸ਼ਾਦੀ ਛੇਤੀ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧

ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੇ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਇਕਾਨਵੇਂ ਦਿਨ ਵਿਚ ਯਾਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ
ਕਰੇ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨

ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ॥
ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕਾ
ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਤ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਮੰਗਲਵਾਰ ਤੋਂ ਸਤ ਦਿਨ
ਵਿਚ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸੁਪਨੇ ਵਿਚ ਇਸ਼ਟ ਦੇਵ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥
ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ੭੦ ਦਿਨ ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ
ਗ੍ਰਹਿ ਪੀੜਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਵੇ। ਇਸਤਰੀ ਮਿਲੇ ॥

(ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪) ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ
ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ । ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ
ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੋਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਸਤ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਸੁਕੁਵਾਰ ਤੋਂ
ਲੈ ਕਰ ਸੱਤਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ, ਉੱਚੀ ਮਤ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ਅਰ ਕੈਦ
(ਬੰਧਨ) ਤੋਂ ਛੁਟੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫

ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥
ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ
ਨਿਰੋਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਬੁਧਵਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਪੰਜ ਸੌ ਵਾਰੀ
ਇਕਾਂਤ ਸਮੇਂ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮੁਕਦਮੇ ਵਿਚ ਫਤਹ ਹੋਵੇ। ਗੜ੍ਹ ਛੁਟੇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬

ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ
ਤਾਰੈ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕਾ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੋਜਨੁ
ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਬਾਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਆਤਮਾ
ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭

ਪੰਚ ਪਰਵਾਨ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥
ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ
ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ
ਕਾ ਪੂਤੁ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥ ਜੇਕੋ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥
ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ । ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥ ਤਿਸਤੇ ਭਾਰੁ
ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥ ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ ॥ ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ

ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ
ਹੋਇ ॥ ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੁਪੁ ॥ ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੋਣੁ ਕੂਤੁ ॥ ਕੀਤਾ
ਪਸਾਉ ਏਕੇ ਕਵਾਉ ॥ ਤਿਸਤੇ ਹੋਇ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ
ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥
ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰ. ੧੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਕੁਲ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਇਕ ਸੌ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ,
ਤਾਂ ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਮਾਨ ਪਾਵੈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਤੇ ॥

ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀਉ ਕਾ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੮

ਜੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਲੇਖਾ ਕਰਨ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪਉੜੀ ਪੰਜਵੀਂ
'ਬਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ' ਵਾਲੀ ਲਿਖ ਕੇ ਸਿਰ ਰਖੇ। ਜ਼ਮੀਨ ਲੈਣ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ
ਤਾਂ 'ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ' ਵਾਲੀ ਪਉੜੀ ਲਿਖ ਕੇ ਸਿਰ ਰਖਣੀ।
ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੇਈਆ ਤਾਪ ਹੋਵੇ ਤਾਂ 'ਸੋਦਰੁ' ਦੀ ਪਉੜੀ ਲਿਖ ਕੇ ਗਲ ਬੰਨ੍ਹ
ਦੇਣੀ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਤੀਸਾਰ ਲਗਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ 'ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ' ਦੀ ਪਉੜੀ
ਲਿਖ ਕਰ ਘੋਲ ਪਿਲਾਵੇ ਤਾਂ ਬਟ ਆਰਾਮ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ਮੋਤੀ ਤ ਮੰਦਰ ਉਸਰਹਿ ਰਤਨੀ ਤ ਹੋਹਿ ਜੜਾਉ ॥ ਕਸਤੂਰਿ ਗੁੰਗੂ
ਅਗਰਿ ਚੰਦਨਿ ਲੀਪਿ ਆਵੈ ਚਾਉ ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ
ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਮੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰ
ਪੂਛਿ ਦੇਖਿਆ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਬਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਰਤੀ ਤ ਹੀਰੇ ਲਾਲ
ਜੜਤੀ ਪਲਾਘਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥ ਮੋਹਣੀ ਮੁਖਿ ਮਣੀ ਸੋਹੈ ਕਰੇ ਰੰਗਿ ਪਸਾਉ ॥
ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਮਕਾਨ ਨਵਾਂ ਉਸਾਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਜਾਂ ਸੇਦਾਗਰੀ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਜਾਂ ਖੇਤੀ ਬੀਜਣ ਵੇਲੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਕ ਲਖ ਵਾਰੀ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚ ਅਤਯੰਤ ਲਾਭ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦

ਜਾਲਿ ਮੋਹੁ ਘਸਿ ਮਸੁ ਕਰਿ ਮਤਿ ਕਾਗਦੁ ਕਰਿ ਸਾਰੁ ॥ ਭਾਉ ਬਲਮ
ਕਰਿ ਚਿਤੁ ਲੇਖਾਰੀ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਲਿਖੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਲਿਖੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹ ਲਿਖੁ
ਲਿਖੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕ ਲਖ ਵਾਰੀ ਲੜਕਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਵਣ
ਸਮੇਂ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲੜਕੇ ਹਛੀ ਕਰਨ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧

ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਕਰਮਾ ਕਰੋ ਸਲਿਲ ਆਪਾਉ ਸਾਰਿੰਗ
ਪਾਣੀ ॥ ਮਨੁ ਕਿਰਸਾਣੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ਇਉ ਪਾਵਸਿ ਪਦੁ
ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕ ਸੌ ਵਾਰੀ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਬੀਜ ਬੀਜਣ
ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਫਸਲ ਹਛੀ ਸੁਥਰੀ ਹੋਵੇ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨

ਵਣਜੁ ਕਰਹੁ ਵਣਜਾਰਿਹੋ ਵਖਰੁ ਲੇਹੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਤੈਸੀ ਵਸਤੁ
ਵਿਸਾਹੀਐ ਜੈਸੀ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਅਗੈ ਸਾਹੁ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਲੈਸੀ ਵਸਤੁ
ਸਮਾਲਿ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੩੦੦ ਸੌ ਵਾਰੀ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਕਰੇ ਤਾਂ
ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿਚ ਅਤਯੰਤ ਲਾਭ ਹਾਸਲ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੩

ਤਿਨਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਨਾ ਸਚੁ
ਨਾਮੁ ਅਧਾਰ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚੈ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕਿਰਪਾ

ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਦਿਤੋਨੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਿ ॥੧॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰ. ੨੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੪੦ ਵਾਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸਮਾਗਮ ਮੰਗਲਾ ਚਰਨ ਆਦਿਕ ਸਮੇਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਾਗਮ ਨਿਰਵਿਘਨ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੪ ਜਾਕਉ ਮੁਸਕਲੁ ਅਤਿ ਬਣੈ ਢੋਈ ਕੋਇ ਨ ਦੇਇ ॥ ਲਾਗੂ ਹੋਇ ਦੁਸਮਨਾ ਸਾਕ ਭਿ ਭਜਿ ਖਲੇ ॥ ਸਭੇ ਭਜੈ ਆਸਰਾ ਦੁਕੈ ਸਭੁ ਅਸਰਾਉ ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਵਾਉ ॥੧॥

ਨੰਬਰ ੨੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤਾ ਭੀੜਾ-ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣੇ ਤਾਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ੪੦੦ ਵਾਰੀ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ, ਭੀੜਾ ਬਿਪਤਾ (ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ) ਆਦਿਕ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੫

ਪਹਿਲੇ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹੁਕਮਿ ਪਇਆ ਗਰਭਾਸਿ ॥ ਉਰਧ ਤਪ ਅੰਤਰਿ ਕਰੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ਵਖਾਣੇ ਉਰਧ ਧਿਆਨ ਲਿਵਲਾਗਾ ॥ ਨਾਮਰਜਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਜਾਸੀ ਨਾਗਾ ॥ ਜੈਸੀ ਕਲਮ ਵੁੜੀ ਹੈ ਮਸਤਕਿ ਤੈਸੀ ਜੀਅੜੇ ਪਾਸਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੇ ਪਹਰੈ ਹੁਕਮਿ ਪਸਿਆ ਗਰਭਾਸਿ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਜਨਮ ਤਥਾ ਖੁਸ਼ੀ ਆਦਿਕ ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ੫੦ ਵੇਰੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕਾਰਜ ਨਿਰਵਿਘਨ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੬ ਪਹਿਲੇ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਾਲਕ ਬੁਧਿ ਅਚੇਤੁ ॥ ਖੀਰੁ ਪੀਐ ਖੇਲਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਹੇਤੁ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਾਈ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਆਇਆ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਇਆ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ਬੂਝੀ ਦੂਜੈ ਹੇਤਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੇ ਪਹਰੈ ਛੁਟਹਿਗਾ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਭੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਰੇ, ਨਿਰਨਿਘਨ ਹੋਵੇਗਾ
ਤਥਾ ਵੈਰਾਗ ਧਾਰਣ ਲਈ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇਕ ਸੌ ਪਾਠ ਕਰੇ। ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ
ਆਵੇ ਅਰ ਗਯਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੭

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦਰਸਨ ਚਾਹੇ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਕੇ ਬਨ
ਅਵਗਾਹੇ ॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਕੋਇ ਹੈ ਜੀਉ ਆਣਿ
ਮਿਲਾਵੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ੪੦ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਵੀਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ
ਨਿਤਾਪ੍ਰਤੀ ੪੦ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਵਸੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਉਹ ਭਲੀ
ਪਰਕਾਰ ਮੋਹਰਬਾਨ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੮ ਕਹਿਆ ਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਲੈਣਾ ॥ ਗਰੀਬਾ ਅਨਾਥਾ
ਤੇਰਾ ਮਾਣਾ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੂੰ ਹੈ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ
ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੇ ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੪੦ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤੀ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਕਰੇ। ਪਾਠ
ਕਰਕੇ ਜੋ ਬੇਨਤੀ ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਸਹਿਤ ਕਰੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਦਰੋਂ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੯

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੀਆ ॥ ਸੁਖਦਾਈ ਦੁਖ ਬਿਡਾਰਨ
ਹਰੀਆ ॥ ਅਵਰਿ ਸਾਦ ਚਖਿ ਸਗਲੇ ਦੇਖੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਭ ਤੇ ਮੰਠਾ ਜੀਉ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੇ ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੨੧ ਵਾਰੀ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ੨੧
ਦਿਨ ਕਰੇ ਉਸਦਾ ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੦ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰੈ ॥ ॥ ਜਨਮੁ
ਪਦਾਰਥੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥ ਲਾਖ ਕੋਟਿ ਖੁਸੀਆ ਰੇਗ ਰਾਵੈ ਜੋ ਗੁਰ ਲਾਗਾ

ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕੁਲ ਇਕ ਲਖ ਵਾਰੀ ਇਕ ਸੌ ਪਾਠ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੇ ਕਰੇ ਉਸਨੂੰ ਰਿਧਿ ਸਿਧੀ ਆਦਿ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਧਨ ਪਦਾਰਥ ਬਹੁਤ ਹਾਸਲ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੧

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਉ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਜਾਗਤ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸਗਲ ਅਵਰਦਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ੫੦ ਦਿਨ ਰੋਜ਼ ੨੧ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਭ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਵਣ ਅਰ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲ ਹਾਸਲ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੨

ਸਭ ਕਿਛੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਟੋਲੈ ਸੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਿਨਿ ਅੰਤਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਹੇਲਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੩੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਘਰੋਂ ਹੀ ਹਾਸਲ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੩ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਸੇਵਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੇਵਕ ਕੈ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਕਾ ਆਹਰੁ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਚਾਲੀਸ ਹਜ਼ਾਰ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਸਵੇਰੇ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ਅਤੇ ਦਰਿਦਰ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਵੇ, ਸੁਖ ਹੋਵੇ ਧਨ ਮਿਲੇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੪

ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸੁਣਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਰਸਨਾ ਭਣਿਆ ॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਜੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੁਧੁ ਆਰਾਧੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਾਰੀ ਪਾਠ ਹਰ ਰੋਜ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ
੨੧ ਰੋਜ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵੈਰੀ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦਾ ਭੈ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਅਰ ਮਨ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੫

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਹੋਵੈ ਪਰਮਗਤਿ
ਮੇਰੀ ॥ ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਮਨੁਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ
ਜੀਉ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਸੋ ਵਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹਰ ਰੋਜ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ
੪੦ ਦਿਨ ਤਾਂ ਦੁਖਆਦਿਕ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੬ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬੰਧੁ
ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਰਾਖਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈਂ ਤਾਂ ਭਉ ਕੇਹਾ ਕਾੜਾ
ਜੀਉ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਪੰਜਾਹ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦਾ
ਭਰ ਭੈ ਆਦਿ ਦੂਰ ਹੋਵੇ, ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇ । ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ
ਵਿਚ ਪੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਹਾਕਮ ਮੇਹਰਬਾਨ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੭

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭਿ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ਭਗਤ ਜੀਵਹਿ ਗੁਣ
ਗਾਇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਿਆਇ
ਧਿਆਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਸ਼ੁਕ੍ਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਹਰ
ਰੋਜ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮਨੋ-ਕਾਮਨਾ ਸਫਲ ਹੋਵੇ, ਸੁਖ ਹੋਵੇ,
ਧਨ ਹਾਸਲ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੮

ਹੁਕਮੀ ਵਰਸਣ ਲਾਗੇ ਮੇਹਾ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ
ਜਪੇਹਾ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ
ਆਪੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਚਾਲੀਸ ਹਜ਼ਾਰ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ੭ ਦਿਨ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਰਖਾ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੯ ਆਉ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮਿਲਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਣਤ ਸਭੇ ਹੀ ਮੁਕਤੇ ਸੇ ਧਿਆਈਐ ਜਿਨਿ ਹਮ ਕੀਏ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕੁਲ ੧੬੦੦ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ, ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ੪੦ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕਲਿਆਨ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੦

ਮੀਹੁ ਪਇਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗਇਆ ਕਲੇਸੁ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਸਵੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਵੀਰਵਾਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਰਖਾ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੧ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤਾ ਕਿਆ ਕਾੜਾ ॥ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ਤਾ ਜਨੁ ਖਰਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ਜੀਆ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕੁਲ ਪਾਠ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ, ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਪੰਜ ਸੌ ਰੋਜ਼ ਦਾ, ਤਾਂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਬਿਪਤਾ ਮਿਟੇ, ਚਿਤ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੨

ਨਿਤ ਨਿਤ ਦਯੁ ਸਮਾਲੀਐ ॥ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ਤੇਰੇ ਕੁਲਹਿ ਨ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ਜੀਉ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੪੦ ਦਿਨ ਕਰੇ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਸੌ ਰੋਜ ਦਾ ਤਾਂ ਹਰ
ਪਾਕਾਰ ਦਾ ਰੋਗ, ਦੁਖ ਆਦਿਕ ਮਿਟੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੩

ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਦਿਨ ਸਭਿ ਹੋਣ ॥ ਆਪੁ
ਤਿਆਗਿ ਸਰਣੀ ਪਵਾਂ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਮਿਠੜੇ ਵੇਣ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ
ਵਿਛੜਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣ ॥ ਜੋਜੀਅ ਹਰਿ ਤੇ ਵਿਛੜੇ ਸੇ ਸੁਖਿ
ਨ ਵਸਨਿ ਭੋਣ ॥ ਹਰਿ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਚੈਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਖੋਜਿ ਡਿਠੇ ਸਭਿ ਗੈਣ ॥
ਆਪ ਨਮਾਣੈ ਵਿਛੜੀ ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੁ ਦੇਣ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ
ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਣ ਕਰੇਣ ॥ ਹਰਿ ਤਧ ਵਿਣੁ ਖਾਕੂ ਰੂਲਣਾ ਕਹੀਐ ਕਿਥੈ
ਵੈਣ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਹਰਿ ਸੁਰਜਨੁ ਦੇਖਾ ਨੈਣ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੨੦ ਪਾਠ ਰੋਜ ਸਵੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਇਸ਼ਨਾਨ
ਆਦਿਕ ਕਰਕੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ ਸਰੀਰ ਅਹੋਗ ਰਹੇ
ਸੁਖ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੪

ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਜੈਸੀ ਤੂੰ ਰਾਸਿ ਦੇਹਿ ਤੈਸੀ ਹਮ ਲੇਹਿ ॥ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਵਣਮਹ ਰੰਗ ਸਿਉ ਜੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ਹੋਇ ਦੇਹਿ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਵਾਰੀ ਵਣਜ, ਵਪਾਰ ਆਦਿਕ ਕਰਨ ਤੋਂ
ਪਹਿਲੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਣਜ ਸਮੇਂ ਲਾਭ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੫

ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਗਰਭੁ ਪਾਲਤੀ ਸੁਤ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸਾ ॥ ਵਡਾ ਹੋਇ
ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਦੇਇ ਕਰਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਰਾਖਦਾ
ਦੇ ਆਪਿ ਹਥਾਸਾ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੨੧ ਵਾਰੀ ਰੋਜ ਕਰੇ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਭ

ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰਨਗੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੬ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਰਸਾਣੁ ਕਰੇ ਲੋਚੈ ਜੀਉ ਲਾਇ ॥
ਹਲੁ ਜੋਤੈ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਧੀ ਖਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਜਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾਇ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਖੇਤੀ ਬੀਜਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਸ ਵਾਰੀ ਕਰੇ
ਉਸਦੀ ਫਸਲ ਵਾਹਵਾ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੭ ਜਾ ਕੇ ਵਸਿ ਹੈ ਖਾਨ ਸੁਲਤਾਨ ॥ ਜਾਕੇ ਵਸਿ ਹੈ
ਸਗਲ ਜਹਾਨ ॥ ਜਾਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ
ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਕਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹਿ ॥ ਕਾਜੁ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਇ
ਨਿਬਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੇ ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਵੀਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ
੪੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਾਕਮ ਅਫਸਰ ਮੇਹਰਬਾਨ ਹੋਵੇ, ਨੌਕਰੀ ਚਿ
ਤਰੱਕੀ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੮

ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤੁ
ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਾਹਿ ਮਨੁ ਡੋਲੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥ ੧ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਸ ਵਾਰੀ ਪਾਠ ਰੋਜ ਕਰੋ, ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ
ਕਲੇਸ਼ ਦੂਰ ਹੋਵਣ, ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੯

ਹਮ ਧਨਵੰਤ ਭਾਗਠ ਸਚ ਨਾਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੀਉ ਦਾਏ ਕਾ ਖੋਲਿ ਡਿਠਾ ਖਜਾਨਾ ॥ ਤਾ
ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਇਆ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੇ ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਚਾਲੀਸ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ
ਲੈਕਰ ੮੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਧਨ ਆਦਿਕ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੦ ਸੂਕੇ ਹਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨ ਮਾਹੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਸੰਚਿ ਜੀਵਾਏ ॥ ੧ ॥ ਕਾਟੇ ਕਸਟ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੀਨੀ
ਅਪਨੀ ਸੇਵ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਚਾਲੀ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ
ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਸਟ ਆਦਿਕ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੧ ਤਾਪ ਗਏ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਂਤਿ ॥ ਸੀਤਲ ਭਏ
ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ
ਬਿਛਰੇ ਮੇਲੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੧੦੦ ਸੌ ਵਾਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਦਾ ਬੁਖਾਰ ਤੇ ਰੋਗ ਹਟਦਾ ਹੈ ਸੇਹਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੨ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਮਹਿ ਬੇਅਹੁ ਨਾਮੁ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਇ
ਤੁਨਾਰਾ ਕਾਮੁ । ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਮਿਟੈ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਨਿਤ ਗਵਾਹਿ ਹਰਿ
ਹਰਿਗੁਣ ਜਾਸ ॥ ੧ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੫੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਖੇਤੀ ਬੀਜਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੩ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮਾਟੀ ਤੇ ਰਤਨੁ ॥ ਗਰਭ ਮਹਿ
ਰਾਖਿਆ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਜਤਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਨੀ ਸੇਭਾ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ
ਕਉ ਆਠ ਪਹਰ ਧਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਵਾਰੀ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਰ
ਸੂਤਕ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ, ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੪

ਤਿਸਕੀ ਸਰਣਿ ਨਾਹੀ ਭਉ ਸੋਗੁ ॥ ਉਸਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ
ਹੋਗੁ ॥ ਤਜੀ ਸਿਆਣਪ ਬਲ ਏਧਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕੀ
ਰਾਖਨਹਾਰ ॥ ੧ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਹਰ ਵਕਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹਰ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੫

ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਈਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਈਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਛੁਟੈ ॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਉਮੈ
ਤੁਟੈ ॥ ੧ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਵਾਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਤਿਸੰਗ ਦੀ
ਪਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ, ਨਾਮ ਵਿਚ ਬਿਰਤੀ ਲਗੇ ਅਰ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੬ ਸਿਮਰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਿਨ ਵਿਖ ਨਾਸੇ ॥ ਸੂਖ
ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਿਵਾਸੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਜਨਾ ਕਉ ਰਾਮ ਭਰੋਸਾ ॥ ਨਾਮੁ
ਜਪਤੁ ਸਭੁ ਮਿਟਿਓ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੫੧ ਵਾਰੀ ਰੋਜ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ
ਚਿੰਤਾ-ਫਿਕਰ, ਬੀਮਾਰੀ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਦਿਕ ਕਸ਼ਟ ਦੂਰ ਹੋਵਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੭

ਸਾਂਤਿ ਭਾਈ ਗੁਰ ਰੋਇਦ ਪਾਈ ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ
॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸਨ ਬਖਾਨ ॥ ਬਿਨਸੇ ਰੋਗ ਭਏ
ਕਲਿਆਨ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੨੦ ਵਾਰੀ ਰੋਜ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ
ਦੇ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਵਣ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੮

ਨੇਤ੍ਰ ਪਰਗਾਸੁ ਕੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਭਰਮ ਗਏ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਤਲਾ ਤੇ ਰਾਖਿਆ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ਪਾਰਾਹਮ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ
ਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਸੋ ਜੀਵੈ ॥ ਸਾਧ ਮੰਗਿ ਹਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੀਵੈ ॥ ੨ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ
ਕਰੇ ਤਾਂ ਬਾਲਕ ਦੀ ਸੀਤਲਾ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੯ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਜਾਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦੁ

ਭ੍ਰਮੁ ਤਾਕਾ ਭਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਧਨਿ ਕੋ ਵਾਪਾਰੀ ਪੂਰਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੈ
ਸੋ ਜਨੁ ਸੂਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਸੋਲਾਂ ਸੌ ਵਾਰੀ ਸੋਮਵਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਕਰਨਾ
੪੦ ਦਿਨ, ਤਾਂ ਮਨ ਦਾ ਹੰਕਾਰ, ਗਰਬ ਆਦਿਕ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਅਰ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੦ ਬਿਰੁ ਘਰਿ ਬੈਸਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਤੁਮਰੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਪਰਮੇਸਰਿ ਮਾਰੇ ॥ ਜਨ
ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੀ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਸਭ ਵਸਿ ਕਰ ਦੀਨੇ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ ਪੀਨੇ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰਕਉ ਹੋਇ ਭਜਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
ਨਾਨਕ ਓਟ ਪਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਹਰ ਦੋਜ਼ ਇਕ ਸੌ ਵਾਰੀ ਵੀਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ
ਕਰਨਾ, ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵਣ । ਔਕੜਾਂ ਦੂਰ ਹੋਵਣ, ਧਨ
ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੧

ਆਪਨੇ ਲੋਭ ਕਉ ਕੀਨੋ ਮੀਤੁ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਮੁਕਤਿ ਪਦ
ਦੀਤੁ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਮੀਤੁ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ
ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੨੧੦੦ ਸੌ ਵਾਰੀ ਪਾਠ ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ਤੋਂ ਇਕ ਸੌ ਵਾਰੀ
ਰੋਜ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਮਿਤਰ ਬਨਾਣਾ ਚਾਹੇ ਸੋ ਮਿਤਰ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੨ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭਾਹਿ ਨ ਜਲੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ
ਰਾਤੇ ਮਾਇਆ ਨਹੀ ਛਲੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਜਲਾ ॥ ਹਰਿ
ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਫਲ ਫਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਭੈ ਮਿਟਹਿ ਤੁਮਾਰੈ ਨਾਇ ॥
ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ

ਮਿਟੈ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸੋ ਰਚੈ ਜਿਸ ਸਾਧ ਕਾ ਮੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ
 ਰਾਤੇ ਜਮ ਕੀ ਨਹੀ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥੨॥ ਹਰਿ
 ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ਹਰਿ
 ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਨਸੈ ॥੩॥
 ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਬਿਸਰਤ
 ਨਾਹੀ ॥੪॥ ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੫੦ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ
 ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵਣ, ਧਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਧਨ, ਮੁਕਦਮੇ ਵਾਲੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ
 ਫਤਹ ਹੋਵੇ, ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੩ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਹਰਿਮੀਤ ॥ ਭ੍ਰਮ
 ਬਿਨਸੇਗਾਏ ਗੁਣ ਨੀਤ ॥੧॥ ਉਠਤ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਪਹੁਆ ॥ ਜਾ ਕੈ
 ਸਿਮਰਣਿ ਜਮ ਨਹੀ ਡਰੁਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕੁਲ ੧੬੦੦ ਸੌ ਵਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸੋਮਵਾਰ
 ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ, ਤਾਂ ਮਨ ਦਾ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਭਰਮ, ਦੁਖ
 ਦਲਿਦਰ ਆਦਿ ਦੂਰ ਹੋਵਣ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੪

ਭੁਜ ਬਲਬੀਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥ ਗਰਤ ਪਰਤ ਗਹਿ ਲੇਹੁ
 ਅੰਗੁਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਵਨਿ ਨ ਸੁਰਤਿ ਨੈਨ ਮੁੰਦਰ ਨਹੀ ॥ ਆਰਤ
 ਦੁਆਰਿ ਰਟਤ ਪਿੰਗੁਰੀਆ ॥੧॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਾਜਨ
 ਮੀਤ ਪਿਤਾ ਮਹਤਰੀਆ ॥ ਚਰਨ ਕਵਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹਿ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰ
 ਸੰਤ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਆ ॥੨॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੬੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੨੧੦੦ ਵਾਰੀ ਕਰਨਾ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ
 ੨੧ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਹੋਵੇ।

ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਵਣ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੫

ਬਾਹਰਿ ਰਾਖਿਓ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥ ਘਰਿ ਆਏ ਹੋਵਿੰਦੁ ਲੈ
ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਟਾਤਾ ਰਾਮ
ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ
ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਹਿਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਭਗਵੰਤੁ ॥
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥ ੩ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪੁ ॥
ਨਾਨਕੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੨੧ ਵਾਰੀ ਨਦੀ ਪਾਰ ਹੋਵਣ ਸਮੇਂ ਕਰੇ ਤਾਂ
ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੬

ਦਯ ਗੁਸਾਈ ਮੀਤਲਾ ਤੂੰ ਸੰਗਿ ਹਮਾਰੈ ਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਨ ਜੀਵਨਾ ਧਿਗੁ ਰਹਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ
ਸੁਖਦਾਤਿਆ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਬਲਿਹਾਰ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਹਸਤ ਅਲੰਬਨੁ ਦੇਹੁ
ਪ੍ਰਭ ਗਰਤਹੁ ਉਧਰੁ ਗੋਪਾਲ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਮਤਿ ਥੋਰੀਆ ਤੂੰ ਸਦਹੀ
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ ੨ ॥ ਕਿਆ ਸੁਖ ਤੇਰੇ ਸੰਮਲਾ ਕਵਨ ਬਿਧੀ ਬੀਚਾਰ ॥
ਸਰਣਿ ਸਮਾਇ ਦਾਸ ਹਿਤ ਉਚੈ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ੩ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ
ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਕੇਸਵਾ ਸੇ ਜਨ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪੈ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕੁ ਭਜੈ ਬਿਖੁ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ੫ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਚਾਲੀਸ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਭ ਪਰਕਾਰ ਦੀ
ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲੇ, ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵਣ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੭

ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਨਾਵਣੁ ਰਾਮਸਰਿ ਕੀਜੈ ॥ ਝੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਹਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਉਦਕੁ ਹੋਵਿੰਦੁ ਕਾ ਨਾਮ ॥

ਮਜਨੁ ਕਰਤ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੭ ਦੀ ਵਿਧੀ
 ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੧੬੦੦ ਸੌ ਵਾਰ ਕਰਨਾ ਸੋਮਵਾਰ ਦੇ ਦਿਨ
 ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਰੋਵਰ ਵਿਚ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰੇ ਤਾਂ
 ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟ ਜਾਵਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੮

ਉਹ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਇਆ ॥ ਨਿਰਭਉ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਬਸਤੇ
 ਇਹੁ ਡਰਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਮਹਿਲ ਤੂੰ ਹੋਹਿ
 ਅਫਾਰੈ ਏਕ ਮਹਿਲ ਨਿਮਾਨੈ ॥ ਏਕ ਮਹਿਲਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪੇ ਏਕ ਮਹਿਲਿ
 ਗਰੀਬਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਏਕ ਮਹਿਲਿ ਤੂੰ ਪੰਡਿਤੁ ਬਕਤਾ ਏਕ ਮਹਿਲਿ ਖਲੁ
 ਹੋਤਾ ॥ ਏਕ ਮਹਿਲਿ ਤੂੰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਰਾਹਜੁ ਏਕ ਮਹਿਲਿ ਕਛੁ ਨ ਲੇਤਾ ॥ ੨ ॥
 ਕਾਠ ਦੀ ਪੁਤਰੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰੀ ਖਿਲਾਵਨ ਹਾਰੇ ਜਾਨੈ ॥ ਜੈਸਾ ਭੇਖੁ
 ਕਰਾਵੈ ਬਾਮੀਗਰੁ ਉਹੁ ਤੇਸੇ ਹੀ ਸਾਜੁ ਆਨੈ ॥ ੩ ॥ ਅਨਿਕ ਕੋਠਰੀ ਬਹੁਤੁ
 ਭਾਤਿ ਕਰੀਆ ਆਪਿ ਹੋਆ ਰਖਵਾਰਾ ॥ ਤੇਸੇ ਮਹਿਲਿ ਰਾਖੈ ਤੇਸੇ ਰਹਨਾ
 ਕਿਆ ਇਹੁ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ
 ਇਹੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਸਾਜੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਕੀਮਤਿ
 ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੀ ॥ ੫ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਚਾਲੀਸ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ ੪੦ ਦਿਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਭ
 ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਰੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੯

ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖ ਧਾਏ ॥ ਜਾ ਦਿਨਿ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ
 ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਜਾਤ ਅਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਰੈਣ ਕੇ ਪ੍ਰਾਹੁਨ
 ਤੁਮ ਆਏ ਬਹੁ ਜੁਗ ਆਸ ਬਧਾਏ ॥ ਗਿਹ ਮੰਦਰ ਸੰਪੈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਜਿਉ
 ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਏ ॥ ੧ ॥ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਸੰਪੈ ਸਭ ਮੇਰੀ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਸਭ
 ਜਾਏ ॥ ਦੇਵਨਹਾਰਾ ਬਿਸਰਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਤ ਪਰਾਏ ॥ ੨ ॥
 ਪਹਿਰੇ ਬਾਗਾ ਕਰਿ ਇਸ਼ਨਾਨਾ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਲਾਏ ॥ ਨਿਰਭਉ

ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਹੀ ਚੀਨਿਆ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਨਾਵਾਏ ॥ ੩ ॥ ਜਉ ਹੋਇ
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਏ ॥ ਮੁਕਤੁ ਭਇਆ
ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੇ ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੪੧ ਵਾਰੀ ਦੋਬ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤੀ ਚਾਲੀ
ਦਿਨ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕ ਕਰੇ ਤਾਂ ਦੁਖ ਸੰਕਟ ਆਦਿਕ ਵਿਚ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਜੀ ਆਪ ਸਹਾਈ ਹੋਵਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੦

ਬ੍ਰਹਮ ਗਰਬੁ ਕੀਆ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਪਤਿ ਪੜੀ
ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥ ਜਹ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰੇ ਤਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਗਰਬੁ
ਬੁਰਾ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਪਾਠ ਰੋਜ ੪੦ ਦਿਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਪਰਕਾਰ
ਦਾ ਮਨ ਦਾ ਗਰਬ (ਹੰਕਾਰ) ਦੂਰ ਹੋਵੇ । ਮਨ ਨੀਵਾਂ ਹੋਵੇ, ਸਤਿਸੰਗ
ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੧

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ । ਤਿਸੁ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸੁ
ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥ ਤਿਸਕੈ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ
ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਈਹਾ ਉਹਾ
ਜੋ ਕਾਮਿ ਤੇਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਪੰਜ ਵਾਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸੋਮਵਾਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਰਬ
ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਭੈ-ਡਰ ਆਦਿ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੨ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ
ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸ ਬਿਸੁੰਭਰ ਏਕੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨਤ
ਅਨੇਕੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖਰ ॥ ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ

ਆਖਰ ॥ ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ ॥ ਤਾਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਨੀ ਨ
ਆਵੈ ॥ ਕਾਂਖੀ ਏਕੈ ਦਰਸ ਤੁਹਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਨ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰੈ ॥੧॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਚਾਲੀ ਪਾਠ ਰੋਜ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ
ਕਲੇਸ਼ ਨਵਿਰਤ ਹੋਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੩

ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ਼ਾਮ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਜਮ
ਨਸੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸ਼ਮਨੁ ਟਰੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਗੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵੰਗਿ ॥੨॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕ ਸੌ ਰੋਜ਼ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿ ੫੧ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ
ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ ਸਮੇਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ ਭੀ ਦੁਸ਼ਮਨ ਹੋਵੇ, ਸੋ ਸਭ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ।
ਜਿਥੇ ਜਾਵੇ ਸਭ ਮਿਤਰ ਹੋਵਣ, ਸੁਖ ਹੋਵੇ ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਵਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੪

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ
ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ
ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ
ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ
ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥ ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਾਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਇਕ ਲਖ ਪੰਝੀ ਹਜ਼ਾਰ ਕੁਲ ਪਾਠ ਕਰੇ, ਇਕ ਸੌ

ਹਰ ਰੋਜ਼ ਦੋ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਰਿਧੀ ਫੁਰੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੫

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੂਚਾ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਭਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ
ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ । ਪ੍ਰਭ
ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨ ਦਾਸਨਾ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕ ਲਖ ਪੰਝੀ ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੇ, ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ
ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਣ, ਵਾਕ ਸਿਧ ਹੋਵਣ ਜੋ ਮੂੰਹੋਂ ਕਹੇ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇ । ਪਾਠ
ਰੋਜ਼ ੧੦੦ ਕਰੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੬

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ।
ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ
ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ
ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ
ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥ ੫ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕੁਲ ਵਾਈ ਲਖ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਇਕ ਸੌ ਦਿਨ
ਦੇ ਅੰਦਰ, ਤਾਂ ਬੇਅੰਤ ਦੌਲਤ ਜਮਾ ਹੋਵੇ । ਰਈਸ ਹੋ ਜਾਵੇ । ਸਰਬ ਕਾਰਜ
ਉਸਦੇ ਪੂਰਨ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੭ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖ
ਸੁਹਾਵੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਬਿਹਾਵੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ

ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ
ਨੇਰੇ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੬॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕਿਸੇ ਭੀ ਕਾਰਜ ਲਈ ਇਕ ਸੌ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ
ਉਹ ਕਾਰਜ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੮

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬਹੂ ਨ ਝੂਰੇ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਨੁ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਹਦ ਬੁਨਕਾਰ ॥ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥
ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ
ਪਇਆ ॥ ੭ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਹਰ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ, ਮੂੰਹ ਵਿਚ
ਕਰੇ । ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਆਦਿ ਜਾਂ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ ਤਦ
ਭੀ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਸਿਮਰਨ ਕਰੇ, ਅਗੋਂ ਆਦਰ ਹੋਵੇ । ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੯

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗਿ
ਬੇਦ ਉਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭਏ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ
ਨੀਚ ਚਹੁ ਭੁੰਟ ਜਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥ ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਰਾਲ ਅਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਖੁਝਾਇਆ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੭੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਇਕ ਸੌ ਵਾਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬੁਧੀਮਾਨ ਹੋਵੇ,
ਜਿਸ ਸਭਾ ਵਿਚ ਬੋਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਕਹਾਵੇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੮੦

ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥
ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪਭ ਸਾਥ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੮੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੨੦੦ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ ਕਰਨਾ ਐਤਵਾਰ ਜਾਂ
ਮੰਗਲਵਾਰ ਤੋਂ ॥ ਦੁਖ ਤਕਲੀਫ਼ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਦੂਰ ਹੋਵਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੮੧

ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ ॥ ਮਨ ਉਹਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ
ਸਹਾਈ ॥ ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਤ ਜਮ ਦਲੈ ॥ ਤਹ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ
ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥ ਜਹ ਮੁਸਕਲੁ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾਹਿ
ਉਧਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਪੁਨਹ ਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ
ਪਾਪ ਪਰਹਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ
ਘਨੇਰੇ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੮੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜਦ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਭੀੜ ਬਣ ਜਾਵੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ
ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਪੰਜ ਸੌ ਵਾਰੀ ਕਰੇ, ਨਾਮ ਜਪੇ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਫਤਹ ਹੋਵੇ,
ਕੈਦ ਛੁਟੇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੮੨

ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਹਿਨ ਕੋਸਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਉਹਾ ਸੰਗਿ
ਤੋਸਾ ॥ ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਧਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥
ਜਹਾ ਪੰਥਿ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨ ਸਿਵਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੁ ॥
ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ ॥ ਤਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੁਮ
ਉਪਰਿ ਛਾਮ ॥ ਜਹਾ ਤਿਖਾਮਨ ਤੁਝੁ ਆਕਰਖੈ ॥ ਤਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਖੈ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੮੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕਿਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੁਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਕਰੀ ਜਾਣਾ, ਭਿਆਨਕ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ੇਰ, ਬਘਿਆੜ, ਚੀਤੇ ਆਦਿਕ ਖਤਰਨਾਕ ਜੀਵ ਜੰਤੂਆਂ ਤੋਂ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੮੩ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ ॥ ਲਾਖ ਕਰੋਗੀ ਬੰਧਨ ਪਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗਿ ਤਿਖ ਨ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਘਾਵੈ ॥ ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤ ਇਕੋਲਾ ॥ ਤਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੮੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰ ਦਸ ਦਿਨ ਅੰਦਰ, ਇਕ ਸੌ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ ਅਤੇ ਪਰਸ਼ਾਦ ਵਰਤਾਵੇ, ਕੋਲ ਘਿਓ ਦਾ ਦੀਵਾ ਜਗਾਵੇ ਹਰ ਰੋਜ਼, ਤਾਂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਦੁਖ ਤਕਲੀਫਾਂ ਬੰਧਨ ਦੂਰ ਹੋਵਨ ਅਰ ਮਾਨ ਇਜ਼ਤ ਵਧੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੮੪

ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ॥ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਥਾਉ ॥ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ਮਾਨੁ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ ॥ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤੇ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਰਿ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੮੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

੧੪੫੦੦੦ ਇਕ ਲੱਖ ਪੰਜਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਪਉੜੀ ਰੋਜ਼ ਇਕ ਸੌ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਧਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇ, ਖਾਣ ਖਰਚਣ ਨਾਲ ਕਦੇ ਭੀ ਤੋਟ ਨ ਆਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੮੫

ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਕਹੁ ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੮੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਹਰ ਸਮੇਂ ਕਰੇ ਕੋਈ ਵਿਹਾਰ ਆਦਿਕ ਕਰੇ,
ਜਾਂ ਜਗਤ ਵਿਚ ਮਾਨ ਸਤਿਕਾਰ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ ਪਰੰਤੂ ਅਹੰਕਾਰ ਰਤਾ
ਭੀ ਦਿਲ ਵਿਚ ਨਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕਦੇ ਤੋਟ ਨ ਆਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੮੬

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ॥

ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੁਖੁ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਤੇਲੁ ॥ ਉਨਿ ਚਾਨਣਿ
ਓਹੁ ਸੋਖਿਆ ਚੂਕਾ ਜਮ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥ ੧ ॥ ਲੋਕਾ ਮਤ ਕੋ ਫਕਤਿ ਪਾਇ ॥
ਲਖ ਮੜਿਆ ਕਰਿ ਏਕਠੇ ਏਕ ਰਤੀ ਲੇ ਭਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿੰਡੁ
ਪਤਲਿ ਮੇਰੀ ਕੇਸਉ ਕਿਰਿਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਐਥੇ ਓਥੇ ਆਗੈ ਪਾਛੈ
ਏਹ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਗੰਗ ਬਨਾਰਸਿ ਸਿਫਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਨਾਵੈ ਆਤਮ
ਰਾਉ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਵਣੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾਂ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥ ੩ ॥ ਇਕ
ਲੋਕੀ ਹੋਰੁ ਛਮਿਛਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਵਟਿ ਪਿੰਡੁ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿੰਡੁ ਬਖਸੀਸ
ਕਾ ਕਬਹੂੰ ਨਿਖੂਟਸਿ ਨਾਹਿ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੮੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੭ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹੋਣ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੮੭ ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਜੇ ਗਹਣਾ ਹੋਵੈ ਪਉਣੁ ਹੋਵੈ ਸੂਤ
ਧਾਰੀ ॥ ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਾਮਣਿ ਤਨਿ ਪਹਿਰੈ ਰਾਵੈ ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥
੧ ॥ ਲਾਲ ਬਹੁ ਗੁਣਿ ਕਾਮਣਿ ਮੋਹੀ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਹੋਹਿ ਨ ਅਵਰੀ
॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਲੇ ਪਹਿਰੈ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੰਤੁ
ਲੋਈ ॥ ਕਰ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕੰਗਨ ਪਹਿਰੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ

ਧਰੇਈ ॥ ੨ ॥ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਕਰ ਮੁੰਦਰੀ ਪਹਿਰੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਟੁ ਲੇਈ ॥
 ਧੀਰਜੁ ਧੜੀ ਬੰਧਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ਸੀ ਰੰਗ ਸੁਰਮਾ ਦੇਈ ॥੩॥ ਮਨ ਮੰਦਰਿ
 ਜੇ ਦੀਪਕੁ ਜਾਲੇ ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਕਰੇਈ ॥ ਗਿਆਨ ਰਾਉ ਜਬ ਸੇਜੈ ਅਵੈ
 ਤ ਨਾਨਕ ਭੋਗੁ ਕਰੇਈ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੮੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੨੧ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ ਕਰਨਾ, ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਦਿਨ
 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸੁਖ ਆਰਾਮ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਧਨ ਪਦਾਰਥ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੮੮

ਖੁਰਾਸਾਨ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਡਰਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਦੋਸੁ
 ਨ ਦੇਈ ਕਰਤਾ ਜਮੁ ਕਰਿ ਮੁਗਲੁ ਚੜਾਇਆ ॥ ਏਤੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕੁਰਲਾਣੇ
 ਤੈਂ ਕੀ ਦਰਦੁ ਨ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਸਕਤਾ
 ਸਕਤੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ਤਾ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ
 ਮਾਰੇ ਪੈ ਵਗੈ ਖਸਮੈ ਸਾ ਪੁਰਸਾਈ ॥ ਰਤਨ ਵਿਗਾੜਿ ਵਿਗੋਏ ਕੁਤੀ ਮੁਇਆ
 ਸਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ਵੇਖੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੨ ॥
 ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਧਰਾਏ ਵਡਾ ਸਾਦ ਕਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਖਸਮੈ ਨਦਰੀ ਕੀੜਾ
 ਆਵੈ ਜੇਤੇ ਚੁਗੈ ਦਾਣੇ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
 ਵਖਾਣੇ ॥ ੩ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੮੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੨੧ ਵਾਰੀ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਰਨਾ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ
 ਕੇ ੪੦ ਦਿਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬਿਪਤਾ ਸਮੇਂ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੮੯ ਕਿਸਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਨਾਲਿ ਭਾਈ ॥
 ਕਿਸ ਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਕੁੜਮ ਸਕੇ ਨਾਲਿ ਜਵਾਈ ॥ ਕਿਸਹੀ
 ਧੜਾ ਕੀਆ ਸਿਕਦਾਰ ਚਉਧਰੀ ਨਾਲਿ ਆਪਣੈ ਸੁਆਈ ॥ ਹਮਾਰਾ
 ਧੜਾ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧੜਾ ਕੀਆ
 ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪਖੁ ਧੜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹਉ

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਅਸੰਖ ਅਨੇਕ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਸਿਉ ਧੜੇ
 ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਾਹਿ ॥ ਬੂਨੁ ਧੜੇ ਕਰਿ ਪਛੋਤਾਹਿ ॥ ਬਿਦੁ ਨ ਰਹਹਿ ਮਨਿ
 ਖੋਟੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧੜਾ ਕੀਆ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਈ ਸਮਰਥੁ
 ਨਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਏਹ ਸਭ ਧੜੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ ਮਾਇਆ ਕਉ
 ਲੂਝਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਜੁਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥ ਹਮਰੈ ਹਰਿ ਧੜਾ
 ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਸਵਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਧੜੇ ਪੰਚ ਚੋਰ
 ਬਗੜਾਏ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਵਧਾਏ ॥ ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਤਮੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਮਰਾ ਹਰਿ ਧੜਾ ਜਿਨਿ ਏਹ ਧੜੇ ਸਭਿ
 ਗਵਾਏ ॥ ੪ ॥ ਮਿਥਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਧੜੇ ਬਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਪਰਾਇਆ
 ਛਿਦੁ ਅਟਕਲੈ ਆਪਣਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ਵਧਾਵੈ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਤੈਸਾ ਖਾਵੈ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਹਰਿ ਧੜਾ ਧਰਮੁ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਜਿਣਿ ਆਵੈ ॥ ੫ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੮੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਸੌ ਕੁਲ ਕਰਨਾ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ੪੧
 ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਹਰ ਭੀੜ ਸਮੇਂ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੦

ਹਥਿ ਕਰਿ ਤੀਤੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ ਬੋਥਰ ਵਾਜੈ ਬੇਨ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ
 ਗੁਣ ਬੋਲਹੁ ਜੋਗੀ ਇਹ ਮਨੁਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੇਨ ॥ ੧ ॥ ਜੋਗੀ
 ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਤਿਸੁ
 ਆਗੈ ਹਮ ਆਦੇਸੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਹ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਖੇਤੀ ਬੀਜਣ ਸਮੇਂ ਅਥਵਾ ਰਾਗ ਵਿਦਿਆ
 ਸਿਖਣ ਸਮੇਂ ਦਸ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਲਾਭ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੧

ਕਬ ਕੋ ਭਾਲੈ ਘੰਘਰੂ ਤਾਲਾ ਕਬ ਕੋ ਬਜਾਵੈ ਰਬਾਬੁ । ਆਵਤ
 ਜਾਤ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਲਾਗੈ ਹਉ ਤਬ ਲਗੁ ਸਮਾਰਉ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ
 ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ

ਜੈਸੇ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਸੋਲਾਂ ਸੌ ਵਾਰੀ ਕੁਲ ਕਰਨਾ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਸਭ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋਵੇ ਲਾਭ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੨

ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਖਾਇਆ । ਜਿਨਿ ਸੁਖਿ ਬੈਠਾਲੀ
ਤਿਸੁ ਭਉ ਬਹੁਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਦੇਖਿ ਬਿਬਾਏ ॥
ਹਮ ਆਈ ਵਸਿ ਗਤਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਏ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਦੇਖਿ ਬਿਮੋਹਿਤ ਹੋਏ ॥
ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸੁਰ ਦੇਵ ਮਨੁਖਾ ਬਿਨੁ ਸਾਧੁ ਸਭਿ ਧੌਹਨਿ ਧੌਹੇ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਉਦਾਸੀ ਤਿਨ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੈ ॥ ਇਕਿ ਸੰਚਹਿ
ਗਿਰਜੀ ਤਿਨ ਹੋਇ ਨ ਆਪੈ ॥ ਇਕਿ ਸਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ਤਿਨ ਬਹੁਤੁ
ਕਲਪਾਵੈ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਤਪੁ ਕਰਤੇ
ਤਪਸੀ ਭੂਲਾਏ ਪੰਡਿਤ ਮੋਹੇ ਲੋਭਿ ਸਬਾਏ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੋਹੇ ਮੋਹਿਆ
ਆਕਾਸੁ ॥ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਖੇ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥੁ ॥ ੩ ॥ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਹੋਇ
ਵਰਤੀ ਦਾਸਿ ॥ ਕਰ ਜੋੜੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਕਹਹਿ ਸੁ ਕਾਰ
ਕਮਾਵਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਾ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਛੇ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ
ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਚਿਤ ਨਿਹ-ਕਾਮ ਹੋਵੇ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਪਰਪੰਚ ਤੋਂ
ਚਿਤ ਉਦਾਸ ਹੋਵੇ, ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਚਿਤ ਲਗੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੩ ਨਿਜ ਭਗਤੀ ਸੀਲਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਰੂਪਿ
ਅਨੂਪ ਪੂਰੀ ਆਚਾਰਿ ॥ ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਸੈ ਸੋ ਗ੍ਰਿਹ ਸੋਭਾਵੰਤਾ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਕਰਣੀ ਕਾਮਣਿ ਗੁਰ
ਮਿਲਿ ਹਮ ਪਾਈ ॥ ਜਜਿ ਕਾਜਿ ਪਰਦਾਇ ਸੁਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਚਰੁ ਵਸੀ ਪਿਤਾ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਤਿਚਰੁ ਕੰਤੁ ਬਹ ਫਿਰੈ ਉਦਾਸਿ ॥
ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਆਣੀ ਘਰ ਮਹਿ ਤਾ

ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਬਤੀਹ ਸੁਲਖਣੀ ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ਪੂਤ ॥
ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਘੜ ਸਰੂਪ ॥ ਇਛ ਪੂਰੇ ਮਨ ਕੰਤ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ
ਸੰਤੋਖੀ ਦੇਰ ਜੇਠਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਸਭ ਪਰਵਾਰੇ ਮਾਹਿ ਸਰੋਸਟ ॥ ਮਤੀ ਦੇਵੀ
ਦੇਵਰ ਜੇਸਟ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੇ
ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਚਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਕਰਨਾ ਬੁਧਵਾਰ
ਤੋਂ ਲੈਕਰ ੮੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ, ਜੋਤ ਦਾ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਵੇ
ਅਥਵਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵਸੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਠ ਕਰੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨ, ਤਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀ
ਆਗਿਆਕਾਰ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੪

ਮਤਾ ਕਰਉ ਸੋ ਪਕਨਿ ਨ ਦੇਈ ।। ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਕੈ ਨਿਕਟਿ
ਖਲੋਈ ॥ ਵੇਸ ਕਰੇ ਬਹੁ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸਨਿ ਨ ਦੇਈ ਵਖਿ
ਵਖਿ ਭਰਮਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਘਰ ਕੀ ਨਾਇਕਿ ਘਰ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ॥ ਜਤਨ
ਕਰਉ ਉਰਝਾਇ ਪਰੇਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਕੁਲ ਕਰਨਾ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ
ਲੈਕੇ ੨੧ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਸੰਸਾਰਕ ਕਲੋਸ਼ ਆਦਿਕ ਸਭ ਮਿਟਣ ਅਰ
ਜੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਵਸ ਕਰਨ ਨਮਿਤ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵਸ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੫

ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਤਾ ਜਿ ਪਤ੍ਰੀ ਚਲਾਵਉ ॥ ਦੁਤੀਏ ਮਤਾ ਦੁਇ ਮਾਨੁਖ
ਪਹੁਚਾਵਉ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮਤਾ ਕਿਛੁ ਕਰਉ ਉਪਾਇਆ । ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਛੋਡਿ ਪ੍ਰਭਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਅਚਿੰਤ ਸਹਜਾਇਆ ॥
ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਮੁਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਯਾਰਾਂ ਸੌ ਵਾਰੀ ਕੁਲ ਕਰਨਾ ਮੰਗਲ
ਵਾਰ ਤੋਂ ਇਕੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੬

ਪਰਦੇਸੁ ਝਾਗਿ ਸੁਓਦੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪੁ ਸੁਣੀ
ਲਾਭਾਇਆ ॥ ਰੁਣ ਰਾਸੁ ਏਨੁ ਪਲੈ ਆਨੀ ॥ ਵੇਖਿ ਰਤਨੁ ਇਹੁ ਮਨੁ
ਲਪਟਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ਦੁਆਰੈ ਆਏ ॥ ਵਖਰੁ ਕਾਢਹੁ ਸੁਓਦਾ
ਕਰਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿ ਪਠਾਇਆ ਸਾਰੈ ਪਾਸਿ ॥ ਅਮੋਲ ਰਤਨ
ਅਮੋਲਾ ਰਾਸਿ ॥ ਵਿਸਟੁ ਸੁਭਾਈ ਪਾਇਆ ਮੀਤ ॥ ਸੁਓਦਾ ਮਿਲਿਆ
ਨਿਹਚਲ ਚੀਤ ॥ ੨ ॥ ਭਉ ਨਹੀ ਤਫਕਰੁ ਪਉਣ ਨ ਪਾਨੀ ॥ ਸਹਜਿ
ਵਿਹਾਝੀ ਸਹਜਿ ਲੈ ਜਾਨੀ ॥ ਸਤ ਕੈ ਖਟਿਐ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹੀ
ਸਲਾਮਤਿ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ॥ ੩ ॥ ਮਿਲਿਆ ਲਾਹਾ ਭਏ ਅਨੰਦ ॥
ਧੰਨੁ ਸਾਹ ਪੂਰੇ ਬਖਸਿੰਦ ॥ ਇਹੁ ਸੁਓਦਾ ਰੁਰੁਖ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਪਾਇਆ ॥
ਸਹਲੀ ਖੋਪ ਨਾਨਕੁ ਲੈ ਆਇਆ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਵਾਰੀ ਬੁਧਵਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਹੋਜ ਕਰੇ
ਤਾਂ ਵਪਾਰ ਆਦਿਕ ਵਿਚ ਲਾਭ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ। ਹੋਈ ਵਣਜ ਕਰਨ ਲਗੇ
ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਉਸ ਮੌਦੇ ਵਿਚ ਅਵਸ਼ ਹੀ
ਲਾਭ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੭

ਗੁਨੁ ਅਵਗਨੁ ਮੇਰੇ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਨਹ ਦੇਖਿਓ ਰੂਪ ਰੰਗ
ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਚਜ ਅਚਾਰ ਕਿਛੁ ਇਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਿਅ
ਸੇਜੈ ਆਨੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨਿਬੈ ਸਖੀ ਕੰਤਿ ਹਮਾਰੇ ਕੀਅਲੈ ਖਸਮਾਨਾ ॥ ਕਰੁ
ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਰਾਖਿਓ ਕਰਿ ਆਨਾ ਕਿਆ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਲੋਕੁ ਅਜਾਨਾ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਹਾਗ ਹਮਾਰੇ ਅਬ ਹੁਣਿ ਸੋਹਿਓ ॥ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਓ ਮੇਰੇ
ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜੋਹਿਓ ॥ ਆਗਨਿ ਮੇਰੈ ਸੋਭਾ ਚੰਦ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਪ੍ਰਿਅ
ਸੰਗਿ ਅਨੰਦ ॥ ੨ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਹਮਾਰੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲ ॥ ਸਗਲ ਆਭਰਣ
ਸੋਭਾ ਕੰਠਿ ਫੂਲ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪੇਖੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਦੁਸਟ
ਦੂਤ ਕੀ ਦੂਕੀ ਕਾਨਿ ॥ ੩ ॥ ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਸਦਾ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਨਉ

ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਪਿਰਹਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥
ਬਿਰੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਸੰਗਿ ਭਤਾਰੀ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੧੪੦੦ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਪੁਰਸ਼ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਮਿਲੇ, ਅਰ ਜੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਪਤੀ ਮੋਹਤਬਾਨ ਹੋਵੇ, ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਦੇ ਸਭ ਸੁਖ ਪਰਾਪਤ ਹੋਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੮

ਦੁਖ ਰੋਗ ਭਏ ਗਤ ਤਨ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
ਭਏ ਅਨੰਦ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਅਬ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਗਤ ਸਬਦੀ ਮਾਇ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਇਓ ਤਾਪ ਸਭ ਸਹਸਾ ਗੁਰੁ ਸੀਤਲੁ ਮਿਲਿਓ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਵਤ ਰਹੇ ਏਕੁ ਇਕੁ ਬੁਝਿਆ ਆਇ ਬਸੇ ਅਬ ਨਿਹਤਲੁ ਥਾਇ ॥ ਜਗਤੁ ਉਧਾਰਨ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤੁ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਨਮ ਦੇਖ ਪਰੇਮੇਰੇ ਪਾਛੈ ਅਬ ਪਕਰੇ ਨਿਹਤਲੁ ਸਾਧੂ ਪਾਇ ॥ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਗਾਵੇ ਮੰਗਲ ਮਨੁਆ ਅਬ ਤਾਕਉ ਫੁਨਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥ ੩ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ ਹਮਾਰੇ ਸੁਖਦਾਈ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਇ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੧੦੦੦੦ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਸਭ ਰੋਗ ਆਦਿਕ ਮਿਟਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੯

ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਨਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰੀ ॥
ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਈਅਲੇ ॥ ਬੂਝਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਨਿਕਸਿਓ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮਹਾ ਅਗਾਹ ਅਗਨਿ ਕਾ ਸਾਗਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਤਾਰੇ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥ ੨ ॥ ਦੁਤਰ ਅੰਧ ਬਿਖਮੁ ਇਹ ਮਾਇਆ ॥

ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਪਰਗਟੁ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਕਛੁ ਉਕਤ
ਨ ਮੇਰੀ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੯੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੧੬੦੦ ਵਾਰੀ ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਕਰੇ ਤਾਂ
ਸਰਬ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਭਰਮ ਆਦਿਕ ਦੂਰ ਹੋਵਣ ਅਰ ਜੋ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨ ਜਪੇ
ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ । ਮਤ ਉੱਜਲ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੦

ਹਰਿ ਜਨ ਲੀਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਛਡਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਤਮ ਭਿਉ ਮੇਰੇ ਮਨੁ
ਮਾਨਿਆ ਤਾਪੁ ਮੁਆ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਲਾ ਤਾਉ ਕਛੁ
ਨ ਏਆਪੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੁਨ ਗਾਇ ॥ ਭਾਕੀ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਛੁ ਨਾ ਲਾਗੈ
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਾਇ ॥ ਸਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਹਿਰਪਾਲਾ ਹੋਇ ਆਪਿ
ਸਹਾਇ ॥ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਨਿਤਿ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਾਸ ਵਾਰੀ ਹੋਜ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਭ ਪਰਕਾਰ
ਦਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਦਇਆ ਨਾਲ ਤਾਪ ਮਿਟੇ, ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਵੇ,
ਕਲਿਆਨ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੧

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਸਾਹੇ ਅਉਰਨ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਦਿਆ ॥
ਹੋਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਾਤ ਪਿਤ ਨਿਆਈ ਬਾਹਿਕ ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਿਆ ॥
੧ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਰਾਏ ਗੁਰ ਰੋਪਾਲਿ ॥ ਕਾਢ ਲੀਏ ਮਹਾ ਭਵਜਲ
ਤੇ ਅਪਨੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਲਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣ
ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖੁ ਪਾਈਐ । ਸਾਸਿ ਰਿਗਸਿ
ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ਨੀਤ ਨੀਤ ਦੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਭਰਤਿ
ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧ ਮੰਗਿ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥ ਛਿਜੈ ਨ ਜਾਇ
ਕਿਛੁ ਭਉ ਨਾ ਏਆਪੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗਾਠੇ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤਿ

ਕਾਲ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ਇਤ ਉਤ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮੀਤ ਹੀਤ ਧਨ
ਮੇਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਉੱਨੀ ਸੌ ਵਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸੁਕਰਵਾਰ ਦੇ ਦਿਨ
ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨਾਲ ਕੈਦੀ
ਕੈਦ ਤੋਂ ਰਿਹਾਈ ਪਾਵੇ ਅਤੇ ਰੋਗੀ ਦਾ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਵੇ। ਬਿਪਤਾ ਵਾਲੇ
ਦਿਨ ਚੰਗੇ ਹੋ ਜਾਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੨

ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕੋ ਲਾਗੂ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ॥ ਅਵਰੁ
ਨ ਕੋਉ ਦੂਜਾ ਸੂਝੈ ਸਾਚੇ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦਾ
ਦਇਆਲਾ ਲੋਗਨ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਹੁ ਕਿਸਨੋ ਕਹੀਐ
ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਰ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰਾ ਹਾਥ
ਦੇਇ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਉਪਰਿ ਤੇਰੇ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸ ਕਉ ਬਿਪੁ ਨ
ਕੋਉ ਭਾਖੈ ॥ ੩ ॥ ਓਹੋ ਪੁਖ ਓਹਾ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥
ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਤੂੰ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਨਾਮੁ ਮਿਠੈ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਤੁਧੁ ਆਗੈ
ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਤਰੀ
ਵਡਿਆਈ ਕੋਈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ॥੪॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਵਾਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰੇ ਜਾਂ ਹਰ
ਵਕਤ ਪਾਠ ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ
ਰਖਿਆ ਕਰੇ। ਦੁਖ, ਕਲੇਸ਼, ਮੁਕੱਦਮਾ, ਬੰਮਾਰੀ, ਆਦਿਕ ਬਿਪਤਾ ਤੋਂ
ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੩ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥ ਖੋਲਿ ਕਿਵਾਰ ਦਿਖਾਲੇ ਦਰਸਨੁ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮ ਨ
ਆਈਐ ॥ ੧ ॥ ਮਿਲਉ ਪਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀ ਆਪੁਨੇ ਸਗਲੇ ਦੁਖ

ਹਰਉ ਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨ੍ਹਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਿਆ ਤਾਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਉ ਰੇ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਭਏ ਹਰਖ ਸੋਗ ਮਹਿ
 ਬਸਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ
 ਰਸਨਾ ॥ ੨ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਥਾਪਿ ਕੀਓ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ਕੋਮਲ ਬੰਧਨ ਬਾਂਧਿਆ ॥
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ੩ ॥ ਰਾਖਿ
 ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਭਾਣੇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ
 ਦਾਤੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਸੌ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ
 ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਹੋਵੇ। ਦੁਖਾਂ ਤਕਲੀਫਾਂ
 ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੪

ਲਾਲੁ ਚੋਲਨਾ ਤੈ ਤਨਿ ਮੋਹਿਆ ॥ ਸੁਰਿ ਜਨ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਮਨੁ
 ਮੋਹਿਆ ॥ ੧ ॥ ਕਵਨ ਬਨੀ ਤੇਰੀ ਗੀ ਲਾਲੀ ॥ ਕਵਨ ਰੰਗਿ ਤੂੰ ਭਈ
 ਗੁਲਾਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸੁਹਾਗੁ ॥ ਤੁਮ ਘਰਿ
 ਲਾਲਨੁ ਤੁਮ ਘਰਿ ਭਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਤੂੰ ਸਤਵੰਤੀ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨਿ ॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ
 ਭਾਨੀ ਤੁਹੀ ਸੁਰ ਗਿਆਨਿ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨਿ ਗੋ ਸਖੀ ਇਹ ਹਮਰੀ
 ਘਾਲ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ੫ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਮੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਚਾਲੀਸ
 ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨਾਲ ਸਰਬ ਲੋਕ ਦਾ
 ਚਾਨਣਾ ਹੋਵੇ—ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਪਰਵਾਨ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੫ ਦੂਖ ਘਨੋ ਜਬ ਹੋਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਅਬ ਮਸਲਤਿ
 ਮੋਹਿ ਮਿਲੀ ਹਦੂਰਿ ॥ ੧ ॥ ਚੁਕਾ ਨਿਹੇਰਾ ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ॥ ਭਰਮੁ
 ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਕਟਿ ਆਨਿ ਪ੍ਰਿਅ

ਸੇਜ ਧਰੀ ॥ ਕਾਣਿ ਕਵਨ ਤੇ ਛੁਟਿ ਪਰੀ ॥ ੨ ॥ ਮੰਦਰ ਮੇਰੇ ਸਬਦਿ
ਉਜਾਰਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਖਸਮ ਹਮਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਮੈ
ਪਿਰ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਬਿਰੁ ਸੋਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਸੋਲਾਂ ਸੌ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਵੀਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ
ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਵਿਛੜੇ ਮਿਤ੍ਰ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਹੋਵੇ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਪਾਠ
ਕਰੇ ਪਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਜੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਛੇਤੀ ਵਾਪਸ ਆਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੬

ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਠਾਠਾ
ਬਾਗਾ ॥ ਬਾਹਰਿ ਸੂਤੁ ਸਰਲ ਸਿਉ ਮਉਲਾ ॥ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਉ ਜੈਸੇ
ਜਲ ਮਹਿ ਕਉਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਖ ਕੀ ਬਾਤ ਸਰਲ ਸਿਉ
ਕਰਤਾ ॥ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਧਰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਦੀਸਿ ਆਵਤ ਹੈ
ਬਹੁਤ ਭੀਹਾਲਾ ॥ ਸਰਲ ਚਰਨ ਕੀ ਇਹ ਮਨ ਰਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ
ਜਨਿ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੋ ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ
ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮਨ ਅੰਦਰ ਏਰਾਗ ਉਪਜੇ, ਹਿਰਦਾ ਸੁਧ
ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਭਗਤੀ ਵਲ ਚਿਤ ਲਗੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੭

ਪਾਵਤੁ ਰਲੀਆ ਜੋਬਨਿ ਵਲੀਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ
ਰਲੀਆ ॥ ੧ ॥ ਕਾਨ ਹੁੰਡਲੀਆ ਵਸਤੁ ਓਵਲੀਆ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਲੀਆ
ਮਨਿ ਗਰਬਲੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਲੈ ਕੁੰਚਰਆ ਸਿਰਿ ਕਨਿਕ
ਛਤਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਇਨਾ ਲੇ ਧਰਨਿ ਗਡਲੀਆ ॥ ੨ ॥ ਰੂਪ
ਸੁੰਦਰੀਆ ਅਨਿਕ ਇਸਤਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਬਿਨੁ ਸਭਿ ਸੁਆਦ
ਫਿਕਰੀਆ ॥ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਛਲੀਆ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖਲੀਆ ॥ ਸਰਣਿ
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਅਲੀਆ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਮੇਲਾਂ ਸੇ ਵਾਰੀ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੇ, ਵੈਰਾਗ ਉਤਪੰਨ ਹੋਵੇ ਅਰ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਭਗਤੀ ਵਲ ਮਨ ਲਗੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੮

ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਬਨਾਈ॥ ਜੋਗੁ ਬਨਿਆ ਤੇਰਾ ਕੀਰਤਨੁ
ਗਾਈ॥ ੧॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਬਨੇ ਤੇਰੇ ਓਲੇ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਪਰਦੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਖੋਲੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਰੰਗਿ ਰਸ ਮਾਣੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ
ਮਹਾ ਨਿਰਬਣੇ॥ ੨॥ ਜਿਨੁ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ਸੇ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸੀ ਪਰਵਾਣੁ॥
ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਣੁ॥ ੩॥ ਜਾਕਉ ਮਿਲਿਓ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ॥
ਭਨਿਤ ਨਾਨਕ ਤਾਕਾ ਪੂਰ ਖਜਾਨਾ॥ ੪॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੦੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ੧੧੦੦ ਯਾਰਾਂ ਸੇ ਵਾਰੀ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ੪੩ ਦਿਨਾਂ ਵਿਰ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮਨ ਦਾ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸਹਿਸਾ ਭਰਮ ਆਦਿਕ ਦੂਰ ਹੋਵੇ। ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਖਜਾਨਾ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੯

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਧਿਆਈਐ॥ ਮਾਰਗ ਚਲਤ ਹਰੇ ਹਰਿ
ਗਾਈਐ॥ ੧॥ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ॥ ਜਾਸੁ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਹੋਇ
ਅਨੰਦਾ ਦੁਖ ਰੋਗ ਮਨ ਸਗਲੇ ਲਥਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਰਜਿ ਕਾਮਿ
ਬਾਟ ਘਾਟ ਜਪੀਜੈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ॥ ੨॥ ਦਿਨਸੁ
ਰੈਨਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ॥ ਸੇ ਜਨੁ ਜਮ ਕੀ ਵਾਟ ਨ ਪਾਈਐ॥ ੩॥
ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ॥ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਲਗਿ
ਪਾਈ॥ ੪॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੦੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ
ਲੈਕਰ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਰ ਤਾਂ ਸਰੀਰ ਦਾ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਰੋਗ

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨਾਲ ਦੂਰ ਹੋਵੇ। ਕਿਸੇ ਕਾਰਜ ਲਈ, ਮੁਕਦਮੇ ਲਈ ਪਾਠ ਕਰੋ ਤਾਂ ਫਤਹਿ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੦

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੂਖ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਦੁਖ ਹੋਵਤ
ਨਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਅਨੰਦੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦ
ਸਦਾ ਮਨਾਵਹੁ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਹੁ ਸਬਦ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਥਿਰੁ
ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਪਾਵਹੁ ॥ ੩ ॥ ਪਰ ਕਾ ਬੁਰਾ ਨਾ ਰਾਖਹੁ ਚੀਤ ॥
ਤੁਮ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਰੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥
ਇਹੁ ਸੂਖੁ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਚੀਨਾ ॥ ੫ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਯਾਰਾਂ ਸੌ ਵਾਰੀ ਵੀਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੋਕਰ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਖੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਦਵਾਰਾ ਸੁਖ, ਅਰਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੧

ਸਗਲ ਸੂਖ ਜਪਿ ਏਕੈ ਨਾਮ ॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਹਰਿ ਕੇ ਰੂਣ ਗਾਮ ॥
ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੁ ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗੁ ॥ ੧ ॥
ਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਓਇ ਆਨੰਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਤਾ
ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਨ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਮਜਨ ਤਿਸੁ
ਪੂਜਾ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਤਿਨਿ ਸਿੰਘਿਤ ਸੁਨੀਜਾ ॥ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਜਾ ਕਾ
ਨਿਰਮਲ ਥਾਨ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਓ
ਸੋ ਜਨੁ ਸਗਲੇ ਭਵਨ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਤਾਕੀ ਪਗ ਹੇਨ ॥ ਜਾ ਕਉ
ਭੇਟਿਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ਆਠ
ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਧਿਆਵਉ ॥ ਉਨ ਸਾਧਾ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ॥ ਮੋਹਿ
ਗਰੀਬ ਕਉ ਲੇਹੁ ਟਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਪਏ ਸਟਣਾਇ ॥ ੫ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੇ ਕਿਸੇ ਪਾਪ ਦਾ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ (ਪਛਤਾਵਾ) ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਤਾਂ
ਮਨ ਦੇ ਸਰਬ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋਵਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੨

ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਲੂਟੀ ਪਨਿਹਰੀ ॥ ਸੋ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਨ ਦੂਰਾਰੀ ॥ ੧ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਸਾਚੁ ਕਹਿਆ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮੁਕਤੈ ਬੀਥੀ ਜਮ ਕਾ
ਮਾਰਗੁ ਦੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਲਾਲਚ ਜਾਗਾਤੀ ਘਾਟ ॥
ਦੂਰਿ ਰਹੀ ਉਹ ਜਨ ਤੇ ਬਾਟ ॥ ੨ ॥ ਜਹ ਆਵਟੇ ਬਹੁਤ ਘਨ ਸਾਥ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਾਹਮ ਕੇ ਸੰਗੀ ਸਾਧ ॥ ੩ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਸਭ ਲਿਖਤੇ ਲੇਖਾ ॥
ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਵਿਸਟਿਨ ਪੇਖਾ ॥੪॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥
ਵਾਜੇ ਤਾਕੈ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥ ੫ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕੀ ਵਾਰੀ ਘਰੇਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਸਮੇਂ
ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਫਰ ਵਿਚ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰੇ ।
ਸੂਖ ਸਾਂਦ ਨਾਲ ਟਿਕਾਣੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇ ਪਰੰਤੂ ਹਰ ਰੋਜ ੧੦ ਵਾਰੀ ਇਸ
ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੩

ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੈ ਦੀਆ ਭੇਜਿ ॥ ਚਿਰੁ ਜੀਵਨੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਜੋਗਿ ॥
ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ਆਇ ਕੀਆ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਾਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਬਿਗਾਸੁ ॥੧॥
ਜੈਮਿਆ ਪੂਤੁ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸਭ ਮਹਿ ਲਿਖਿਆ
ਧੁਰ ਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਹੁਕਮਿ ਬਾਲਕ ਜਨਮੁ ਲੀਆ ॥
ਮਿਟਿਆ ਸੋਗੁ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਬੀਆ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਖੀ ਅਨੰਦੁ ਗਾਵੈ ॥
ਸਾਚੈ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਵਧੀ ਵੇਲਿ ਬਹੁ ਪੀੜੀ ਚਾਲੀ ॥
ਧਰਮਕਲਾ ਹਰਿ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥
ਭਏ ਅਚਿੰਤ ਏਕ ਲਿਵਲਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜਿਉ ਬਾਲਕੁ ਪਿਤਾ ਉਪਰਿ
ਕਰੈ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ॥ ਬੁਲਾਇਆ ਬੋਲੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣਿ ॥ ਗੁਣੀ ਛੰਨੀ ਨਾਹੀ
ਬਾਤ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੧੦ ਵਾਰੀ ਪੁਤਰ ਜਨਮ ਸਮੇਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਅਨੰਦ-ਖੁਸ਼ੀ ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਪੂਰਨ ਹੋਵੇ । ੪੦ ਪਾਠ ੧੦ ਵਾਰੀ ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੪

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ਜਿਸੁ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਗਿਆਨ ਜੋਗੁ ॥ ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ਮਨਾ ਬਿਨਾਸੈ ਸਗਲ ਰੋਗੁ ॥ ੨ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰ ਰਾਖੈ ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ॥ ਸੀਤਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤਿ ਤਪਤਿ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਣਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪੂਰਾ ॥ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਿਧਿ ਭਏ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਤਾਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਆਪਣੀ ਮਿਹਰ ਦਵਾਰਾ ਸਰਬ ਕਸ਼ਟ-ਦੁਖ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਦੂਰ ਕਰੇ । ਬੀਮਾਰੀ ਦੂਰ ਹੋਵੇ, ਮੁਕਦਮਾ ਹਟੇ, ਭੈੜੇ ਦਿਨ ਦੂਰ ਹੋਵਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੫

ਆਵਹੁ ਮੀਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਰਸ ਕਸ ਸਭਿ ਭੁੰਚਹ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਹ ਮਿਲਿ ਪਾਪਾ ਮੁੰਚਹ ॥ ੧ ॥ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਹੁ ਮੰਤ ਜਨਹੁ ਤਾਤੇ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਖੀਨ ਭਏ ਸਭਿ ਤਸਕਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨ ਜਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਧਿ ਗਰੀਬੀ ਖਰਚੁ ਲੈਹੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਜਾਰਹੁ ॥ ਸਾਚਾ ਹਟੁ ਪੂਰਾ ਸਉਦਾ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਹੁ ॥ ੨ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਅਰਪਿਆ ਸੋਈ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥ ਆਪਨੜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ਨਿਤ ਕੇਲ ਕਰੰਤੇ ॥ ੩ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮਦੁ ਜੋ ਪੀਵੰਤੇ ਬਿਖਲੀਪਤਿ ਕਮਲੀ ॥

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੀ ਜੋ ਰਤੇ ਨਾਨਕ ਸਚ ਅਮਲੀ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੧੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕਰ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਸਬੰਧੀ, ਮਿਤਰ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਵਿਛੜੇ ਸਰਬ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਦਇਆ ਨਾਲ ਭਲੀ ਪਰਕਾਰ ਮਿਲਾਪ ਹੋਵੇ। ਪਰਦੇਸ ਗਏ ਲਈ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜਲਦੀ ਵਾਪਸ ਆਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੬

ਲੂਕਿ ਕਮਾਨੋ ਸੋਈ ਤੁਮੁ ਪੇਖਿਓ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਮੁਕਰਾਨੀ ॥ ਆਪ ਕਮਾਨੇ ਕਉ ਲੇ ਬਾਂਧੇ ਫਿਰ ਪਾਛੇ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਗੈ ਜਾਨੀ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੂਸੇ ਤੂੰ ਰਾਖਤ ਪਰਦਾ ਪਾਛੇ ਜੀਅਕੀ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਗੇ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੈ ਪਰਾਨੀ ॥ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੨॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਵੀਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਚਾਰ ਘੜੀ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗਵਾਚੀ ਹੋਈ ਵਸਤੂ ਫਿਰ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜਿਸ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਇਛਾ ਕਰੇ ਸੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰੀ ਕਰੇ। ਗਵਾਚੇ ਹੋਏ ਪੁਰਸ਼ ਨਮਿਤ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਵੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਪਤਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੭

ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ ਜਹ ਜਹ ਕਾਜ ਕਿਰਤੁ ਸੇਵਕ ਕੀ ਤਹਾ ਤਹਾ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥੧॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਿਕਟੀ ਹੋਇ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਸੇਵਕੁ ਤਤਕਾਲ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਤਿਸਕੀ ਸੋਇ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ ਪਰਸਣਿ ਆਵੈ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਵਾਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ ਕਰੇ
ਤਾਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਹਰ ਸਮੇਂ ਭੀੜਾ, ਬਿਪਤਾ, ਸੰਕਟ, ਮੁਕੱਦਮੇ, ਰੋਗ
ਆਦਿਕ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੮

ਕੋਊ ਬਿਖਮਗਾਰ ਤੋਰੈ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸ ਧੋਹ ਮੋਹ ਭਰਮ ਹੀ ਤੇ
ਹੋਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਾਨ ਇਹ ਬਿਆਧਿ ਤੇ ਛੋਰੈ ॥੧॥
ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਗੁਨ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਉ ॥ ਅਨਦਿਨੋ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵਉ ॥
ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਜੀਤਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰੈ ॥੨॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੧੦੧ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ ਤੜਕਸਾਰ ਪਹਿਰ
ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰੇ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ, ਤਾਂ ਅਟਕੇ ਹੋਏ ਕਾਰਜ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਰਾਸ ਹੋਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੯

ਜਿਨ ਸਿਰਿ ਸੋਹਨਿ ਪਟੀਆ ਮਾਂਗੀ ਪਾਇ ਸੰਧੂਰੁ ॥ ਸੇ ਸਿਰ ਕਾਤੀ
ਮੁਨੀਅਨਿ ਗਲ ਵਿਚ ਆਵੈ ਧੂੜਿ ॥ ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਈਆ ਹੁਣਿ ਬਹੁਣਿ
ਨ ਮਿਲਨਿ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥ ਆਦੇਸੁ ਬਾਬਾ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ
ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੇਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਦਹੁ ਸੀਆ ਵੀਆਹੀਆ
ਲਾੜੇ ਸੋਹਨਿ ਪਾਸਿ ॥ ਹੀਡੋਲੀ ਚੜਿ ਆਈਆ ਦੰਦ ਖੰਡ ਕੀਤੇ ਰਾਸਿ ॥
ਉਪਰਹੁ ਪਾਣੀ ਵਾਰੀਐ ਝਲੈ ਝਿਮਕਨਿ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਇਕੁ ਲਖੁ ਲਹਨਿ
ਬਹਿਠੀਆ ਲਖ ਲਹਨਿ ਖੜੀਆ ॥ ਗਰੀ ਛੁਹਾਰੇ ਖਾਂਦੀਆ ਮਾਣਨਿ ਸੇਜੜੀਆ ॥
ਤਿਨੁ ਗਲਿ ਸਿਲਕਾ ਪਾਈਆ ਤੁਟਨਿ ਮੋਤਸਰੀਆ ॥੩॥ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਦੁਇ ਵੇਰੀ
ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹੀ ਰਖੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਦੂਤਾ ਨੋ ਵਰਮਾਇਆ ਲੈ ਚਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥
ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੇ ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੪॥ ਅਗੋ ਦੇ ਜੇ ਚੇਤੀਐ
ਤਾਂ ਕਾਇਤੁ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸਾਹਾ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈਆ ਰੰਗਿ ਤਮਾਸੈ

ਚਾਇ ॥ ਬਾਬਰਵਾਣੀ ਫਿਰਿ ਗਈ ਕੁਇਰੁ ਨ ਹੋਟੀ ਖਾਇ ॥ ੫ ॥ ਇਕਨਾ
ਵਖਤ ਖਆਈਅਹਿ ਇਕਨਾ ਪੂਜਾ ਜਾਇ ॥ ਚਉਕੇ ਵਿਣੁ ਹਿੰਦਵਾਣੀਆ
ਕਿਉ ਟਿਕੇ ਕਵਹਿ ਨਾਇ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਚੇਤਿਓ ਹੁਣਿ ਕਹਣਿ ਨ ਮਿਲੈ
ਖੁਦਾਇ ॥ ੬ ॥ ਇਕਿ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ਆਪਣੈ ਇਕਿ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਪੁਛਹਿ
ਸੁਖ ॥ ਇਕਨਾ ਏਹੋ ਲਿਖਿਆ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਵਹਿ ਦੁਖ ॥ ਜੋ ਤਿਸ ਭਾਵੈ ਸੋ
ਬੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ॥ ੭ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੨੧੦੦ ਇੱਕੀ ੧ ਵਾਰੀ ਕਰਨਾ ਦੁਪਹਿਰ ਸਮੇਂ
ਮੰਗਲਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਪੰਜਤਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਵੇਰੀ ਦੁਸ਼ਮਨ, ਵਿਰੋਧੀ
ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਨੀ ਛੱਡੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੦

ਪੰਚ ਮਨਾਏ ਪੰਚ ਰੁਸਾਏ ॥ ਪੰਚ ਵਸਾਏ ਪੰਚ ਗਵਾਏ ॥ ੧ ॥ ਇਨ੍ਹ
ਬਿਧਿ ਨਗਰੁ ਵੁਠਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚ ਧਰਮ ਕੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਵਾਰਿ ॥ ਫਰਹੇ ਮੁਹਕਮ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ
ਬੀਚਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਖੇਤੀ ਬੀਜਹੁ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥ ਸਉਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ
ਸੇਵਹੁ ਨੀਤ ॥ ੩ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਕੇ ਸਭਿ ਹਾਟ ॥ ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਏਕੈ
ਥਾਟਿ ॥ ੪ ॥ ਜੇਜੀਆ ਡੰਨ ਕੋ ਲਏ ਨ ਜਗਾਤਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਰਿ ਦੀਨੀ
ਧੁਰ ਕੀ ਛਾਪ ॥ ੫ ॥ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਲਦਿ ਖੋਪ ਚਲਾਵਹੁ ॥ ਲੈ ਲਾਹਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਸਿਖ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ
ਲੇਖਾ ਸਾਚ ਸਮਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਸੋਵਸੈ ਇਤ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸੇਵ ॥
ਅਬਿਚਲ ਨਗਰੀ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ॥ ੮ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਵਿਚ
ਵਾਧਾ ਹੋਵੇ ਅਰ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਸਦਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਖੇਤੀ ਬਹੁਤ ਫਲੇ
ਵਕਤ ਸਿਰ ਮੀਂਹ ਪਵੇ, ਲਾਭ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੧

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ੧ ਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਪਿਆਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਜਾਉ ॥ ੧ ॥
 ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਬੀਸਰਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਤਜਣਾ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਇਹੁ
 ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਸੰਤ ਪਹਿ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸੁਖ ਸੀਗਾਰ
 ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਫੀਕੇ ਤਜਿ ਛੋਡੇ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਜਿ ਗਏ
 ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਪਾਇ ॥ ੫ ॥ ਜੋ ਜਨ ਰਾਤੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ਅਨਤ ਨ
 ਕਾਹੂ ਜਾਇ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨ੍ਹੀ ਚਾਖਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ
 ॥ ੭ ॥ ਅੰਚਲੁ ਗਹਿਆ ਸਾਧ ਕਾ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇ ॥ ੮ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਕਰੇ ਰੋਜ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਤਾਂ
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਆਦਿਕ ਵੈਰੀਆਂ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਵੇ। ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਹਿਤ
 ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਹ ਪਰੀਤਮ ਮਿਲੇ। ਕਿਸੇ ਦੁਖ ਤਕਲੀਫ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ
 ਵਾਸਤੇ ਜਪੇ ਤਾਂ ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਵੇ, ਸਭ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੨

ਅਯੋ ਮੰਛੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਇਆ ਕਾਏ ਘੰਛੈ ਕਾਲੁ ਭਇਆ ॥ ਗੋਰੀ
 ਲਲੀ ਪਾਪ ਕਮਾਨੇ ਪੜਿ ਅਵਗਣ ਗੁਣ ਵੀਸਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਐਸਾ ਲੇਖਾ
 ਤੂੰ ਕੀ ਪੜਿਆ ॥ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਤੇਰੇ ਸਿਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧੈ
 ਛਾਇਐ ਸਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਨੰਨੈ ਨਾ ਤੁਧੁ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ਛਛੈ ਛੀਜਹਿ
 ਅਹਿਨਿਸਿ ਮੂੜੇ ਕਿਉ ਛੂਟਹਿ ਜਮਿ ਪਾਕੜਿਆ ॥ ੩ ॥ ਬਬੈ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ
 ਮੂੜੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥ ਅਣਹੋਦਾ ਨਾਉ ਧਰਾਇਓ ਪਾਧਾ
 ਅਵਰਾ ਕਾ ਭਾਰੁ ਤੁਧੁ ਲਇਆ ॥ ੪ ॥ ਜਜੈ ਜੋਤਿ ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ
 ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਤੂੰ ਚੀਨਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
 ਜੂਨੀ ਆਵਹਿਗਾ ॥ ੫ ॥ ਤੁਧੁ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਪੜੁ ਪੰਡਿਤ
 ਅਵਰਾ ਨੋ ਨ ਸਿਖਾਲ ਬਿਖਿਆ ॥ ਪਹਿਲਾ ਫਾਹਾ ਪਇਆ
 ਪਾਧੇ ਪਿਛੇ ਦੇ ਗਲਿ ਚਾਟੜਿਆ ॥ ੬ ॥ ਸਸੈ ਸੰਜਮੁ ਗਇਓਹੁ

ਮੂੜੇ ਏਕੁ ਦਾਨੁ ਤੁਧੁ ਕੁਥਾਇ ਲਇਆ ॥ ਸਾਈ ਪੁਤ੍ਰੀ ਜਜਮਾਨ ਕੀ
 ਸਾ ਤੇਰੀ ਏਤੁ ਧਾਨਿ ਖਾਧੈ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥ ੯੬ ॥ ਮੰਮੈ
 ਮਤਿ ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਪਇਆ ॥ ਅੰਤਰ
 ਆਤਮੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਭਇਆ ॥ ੯੭ ॥
 ਕਕੈ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭਰਮਿਓਹੁ ਮੂੜੇ ਮਮਤਾ ਲਾਗੇ ਤੁਧੁ ਹਰਿ
 ਵਿਸਰਿਆ ॥ ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤੂੰ ਬਹੁਤੁ ਪੁਕਾਰਹਿ ਵਿਣੁ ਬੂਝੇ ਤੂੰ
 ਭੂਬਿ ਮੁਆ ॥ ੯੮ ॥ ਤਤੇ ਤਾਮਸਿ ਜਲਿਓਹੁ ਮੂੜੇ ਬਥੈ ਬਾਨ ਭਰਿਸਟੁ
 ਹੋਆ ॥ ਘਘੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰਹਿ ਤੂੰ ਮੂੜੇ ਦਦੇ ਦਾਨੁ ਨ ਤੁਧੁ
 ਲਇਆ ॥ ੯੯ ॥ ਪਾਏ ਪਾਰਿ ਨ ਪਵਹਿ ਮੂੜੇ ਪਰਪੰਚ ਤੂੰ ਪਲਚਿ
 ਰਹਿਆ ॥ ਸਚੇ ਆਪਿ ਖੁਆਇਓ ਮੂੜੇ ਇਹੁ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਲੇਖੁ
 ਪਇਆ ॥ ੧੦੦ ॥ ਭਭੈ ਭਵਜਲਿ ਭੁਬਿਓਹੁ ਮੂੜੇ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ
 ਗਲਤਾਨੁ ਭਇਆ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ
 ਪਾਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧੦੧ ॥ ਵਵੈ ਵਾਰੀ ਆਈਆ ਮੂੜੇ ਵਾਸਦੇਓ ਤੁਧੁ
 ਵੀਸਰਿਆ ॥ ਏਹ ਵੇਲਾ ਨ ਲਹਸਹਿ ਮੂੜੇ ਫਿਰਿ ਤੂੰ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ
 ਪਇਆ ॥ ੧੦੨ ॥ ਬੁਝੈ ਕਦੇ ਨ ਝੂਰਹਿ ਮੂੜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ
 ਸੁਣਿ ਤੂੰ ਵਿਖਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਗੁਰ ਨਹੀ ਕੋਈ ਨਿਗੁਰੇ ਕਾ ਹੈ
 ਨਾਉ ਬੁਰਾ ॥ ੧੦੩ ॥ ਧਧੈ ਧਾਵਤ ਵਰਜਿ ਰਖੁ ਮੂੜੇ ਅੰਤਰਿ
 ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਪਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ
 ਜੁਗਾ ਜਗੰਤਰਿ ਖਾਹਿ ਪਇਆ ॥ ੧੦੪ ॥ ਗਗੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਚਿਤਿ
 ਕਰਿ ਮੂੜੇ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ
 ਵਸਾਇ ਮੂੜੇ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਸਭ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥ ੧੦੫ ॥ ਹਾਹੈ
 ਹਰਿ ਕਥਾ ਬੁਝੁ ਤੂੰ ਮੂੜੇ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਪੜਹਿ
 ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ੧੦੬ ॥ ਰਾਰੈ
 ਰਾਮੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੂੜੇ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨਕੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ
 ਜਿਨੀ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਨਿਰਗੁਨ ਰਾਮ ਤਿਨੀ ਬੁਝਿ ਲਹਿਆ ॥
 ॥੧੦੭॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਅਕਬੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਕਥਿਆ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨਕਾ ਲੇਖਾ ਨਿਬਾੜਿਆ ॥੧੦੮॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਚਾਲੀ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ ਸੁਕ੍ਵਾਰ ਤੋਂ ਕਰਨ ਨਾਲ
ਮਨ ਸੁਧ ਹੋਵੇ, ਈਸ਼ਵਰ ਭਗਤੀ ਉਤਪੰਨ ਹੋਵੇ, ਹਿਰਦਾ ਵੈਰਾਗ ਮਈ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੩

ਮੁੰਧ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੜੀਏ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਰਾਮ ॥ ਧਨ
ਪਿਰ ਨੇਹੁ ਘਣਾ ਰਸਿ ਪੀਤਿ ਦਇਆਲਾ ਰਾਮ ॥ ਧਨ ਪਿਰਹਿ
ਮੇਲਾ ਹੋਇ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਸੇਜਾ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ
ਪਿਰ ਕੈ ਸਾਤ ਸਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆਲ
ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਓ ॥ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਵਰੁ
ਦੱਖਿ ਬਿਗਾਸੀ ਮੁੰਧ ਮਨਿ ਓਮਾਹਓ ॥੧॥ ਮੁੰਧ ਸਹਜਿ ਸਲੋਨੜੀਏ
ਇਕ ਪ੍ਰੇਮਿ ਬਿਨੰਤੀ ਰਾਮ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਮਿ
ਰਾਤੀ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰੇਮ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਸੁਖਿ
ਵਸੈ ॥ ਤਉ ਗੁਣ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਹਿ ਗੁਣਹ ਵਸਿ ਅਵਗਣ
ਨਸੈ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਬੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕਾ ਕਹਿਣ ਸੁਨਣਿ
ਨ ਧੀਜਏ ॥ ਨਾਨਕਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰਿ ਪੁਕਾਰੇ ਰਸਨ ਰਸ ਮਨ
ਭੀਜਏ ॥੨॥ ਸਖੀਹੋ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਵਣਜਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ
ਨਾਮੋ ਵਣੋਜੜਿਆ ਰਸਿ ਮੇਲਿ ਅਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਮੇਲਿ ਅਮੋਲੋ ਸਚ
ਘਰਿ ਦੋਲੋ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੁੰਧ ਭਲੀ ॥ ਇਕਿ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਕਰਹਿ
ਰਲੀਆ ਹਉ ਪੁਕਾਰੀ ਦਰਿ ਖਲੀ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸ੍ਰੀ ਧਰ
ਆਪਿ ਕਾਰਹੁ ਸਾਰਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸ਼ਬਦੁ
ਅਭ ਸਾਧਾਰਏ ॥੩॥ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਅੜੇ
ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਤੜਿਆ ਮਨੁ ਲੀਅੜਾ ਦੀਤਾ ਰਾਮ ॥
ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਵਰੁ ਲੀਆ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਵਏ ॥

ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਆਗੈ ਸਬਦਿ ਸਭਾਗੈ ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਫਲ ਪਾਵਏ ॥ ਦੁਧਿ
ਪਾਨਿ ਨ ਪਾਈਐ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈਐ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਠਾਕੁਰ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਹਮ ਨਾਹੀ ਲੋਕਾਣੈ ॥੪॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕੁਲ ੧੬੦ ਵਾਰੀ ਕਰੇ
ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੋਕੇ ਤਾਂ ਵਿਛੜਿਆ ਹੋਇਆ ਮਿਲੇ, ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਦੂਰਤ ਮੁੜੇ
ਅਤੇ ਮਿਲਾਪ ਹੋਵੇ। ਇਸਤਰੀ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ ਪਰਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੪

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੫

ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰਵੇਸੀ ਵੇ ਪਿਆਰੇ ਆਉ ਘਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ
ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਰੇ ॥ ਹੰਗਿ ਵਲੀਆ ਮਾਣਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲੇ ਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮੁ
ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ॥ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਦੁਖੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ
ਨਿਤ ਆਸ ਕਰੇ ॥ ਇਤ ਜੋਝਨੁ ਜਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਮੁ ਸਾਸ ਹਿਰੇ ॥
ਭਾਗਮਣੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਉਰਿਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਿਰ
ਰਤਿਅੜੇ ਮੈਭੇ ਲੋਇਣ ਪਿਆਰੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੁੰਦ ਜਿਵੇ ॥ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ
ਪਿਆਰੇ ਦੁੰਦ ਪੀਵੈ ॥ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਜਗਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ
ਨੀਦ ਨ ਪਵੈ ਕਿਵੇ ॥ ਹਰਿ ਸਸਣੁ ਲਧਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ
ਗੁਰੂ ਲਿਵੈ ॥ ੩ ॥ ਚੜਿ ਚੇਤਿ ਬਸੰਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਲੀਅ ਰੁਤੇ ॥ ਪਿਰ
ਬਾਝੜਿਆਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਅੰਗਿਣ ਦੁੜਿ ਮੁਤੇ ॥ ਮਨਿ ਆਸ ਉਡੀਣੀ ਮੇਰੇ
ਪਿਆਰੇ ਦੁਇ ਨੈਨ ਰੁਤੇ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ
ਮਾਤ ਮੁਤੇ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਮੁਣਾਈਆ ॥ ਗੁਰੂ ਵਿਟੜਿਆਹੁ ਹਉ ਧੌਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ
ਮੇਲਾਈਆ ॥ ਸਭਿ ਆਸਾ ਹਰਿ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਨ ਦਿਵਿਅੜਾ

ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਤੁਠੜਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ
॥੫॥ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਖੇਲਸਾ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਧਿਤੁ ਲਗਿ
ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਸਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤੜੇ ਮੇਲਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਸਾ ॥ ਗੁਰੁ
ਨਾਨਕੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਸਾ ॥ ੬ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਚਾਲੀਸ ਵਾਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਬੁਧਵਾਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਪਰਦੇਸ
ਗਿਆ ਪਤੀ ਵਾਪਸ ਆਵੇ ਅਥਵਾ ਵਿਛੜੇ ਹੋਏ ਮਿਤਰ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੫

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਟੁ ੪ ਦੁਪਦੇ

ਆਰਾਧਿ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਣ
ਰਮਣ ਸੁਵਣ ਅਪਾਰ ਮਹਿਮਾ ਫਿਰਿ ਨ ਹੋਤ ਬਿਓਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ
ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਉਪਾਸ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇਤ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਟਿ ਜਮਦੁਤ
ਫਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤੁ ਦਹਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਹਨ ਅਵਰ ਕਛੁ ਨ ਉਪਾਉ ॥
ਕਰਿ ਅਨਗ੍ਰਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸੁਆਉ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕੀ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਸਮੇਂ-
ਮੰਗਲਵਾਰ ਤੋਂ ਲੰਕਰ ਕੁਲ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਰੋਗ ਅਰ ਦੁਸ਼ਮਨ
ਦੂਰ ਹੋਵਣ ਮੁਕੱਦਮਾ ਫਤਹ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੬

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰ
ਫਿਰਤ ਬਿਲਲਾਤੇ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਗੋਸਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮੋਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਤਨੁ ਬਾਧਿਓ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਈਐ ॥ ਟਿਕਨੁ ਨ

ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇ ਨੁਆਈਐ ॥ ੧ ॥ ਕਰੈ
ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਸਾਧ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਸੰਕਟ ਘੋਰ ਕਟੇ
ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਮੇਲਾਂ ਮੈਂ ਵਾਰੀ ਮੁਕਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ
ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮੁਕਦਮਾਂ ਜਿਤੇ, ਰੋਗੀ ਦਾ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਵੇ,
ਭੈੜੇ ਦਿਨ ਹੋਣ ਤਾਂ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦਿਨ ਹਛੇ
ਫਿਰਨ ਅਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਦਇਆ ਨਾਲ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਮਿਲੇ ਅਰ
ਗਿਆਨ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੭

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦਿ ਲਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥
ਆਪਣੇ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਖੀ
ਮੰਤੋਖੀਆ ਏਕ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਮੰਤੋਖਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਵਾਇ ॥ ੨ ॥
ਦੇਹ ਸਰੀਰਿ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਰਮਲੁ ਹਿਰਦੈ
ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ
ਬਾਣੀ ਸਹਜ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇੱਕੀ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸੁਧਵਾਰ ਨੂੰ ਤਾਂ
ਮਨ ਨੂੰ ਸੰਤੋਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ । ਸਦਾ ਸੁਖ ਬਣਿਆ ਰਹੇ ।

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘੋੜੀਆ

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੮

ਦੇਹ ਤੇਜਣਿ ਜੀ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥ ਧੰਨੁ ਮਾਣਸ
ਜਨਮੁ ਪੁੰਨਿ ਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥ ਧੰਨੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਵਡਪੁੰਨੇ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥
ਦੇਹ ਸੁ ਕੰਚਨ ਦੰਗੜੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਗੁ ਚਲੂਲਾ ਪਾਵੈ ਹਰਿ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੜੀਆ ॥ ਏਹ ਦੇਹ ਸੁ ਬਾਂਕੀ ਨਿਤੁ ਹਰਿ ਜਾਪੀ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੀਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਜਨ
 ਨਾਨਕ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ॥ ੧ ॥ ਦੇਹ ਪਾਵਉ ਜੀਨੁ ਬੁਝਿ ਵੰਗਾ ਰਾਮ ॥
 ਚੜ੍ਹਿ ਲੰਘਾ ਜੀ ਬਿਖਮੁ ਭੁਇਅੰਗਾ ਰਾਮ ॥ ਬਿਖਮੁ ਭੁਇਅੰਗਾ ਅਨਤ
 ਤਰੰਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰ ਲੰਘਾਏ ॥ ਹਰਿ ਬੋਹਿਬ ਚੜ੍ਹਿ ਵਡਭਾਗੀ ਲੰਘੇ
 ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੇ
 ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ
 ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ਕੜੀਆਲੁ ਮੁਖੇ ਹਰਿ ਗਿਆਨੁ
 ਦਿੜਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਚਾਬੜੁ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤਨਿ
 ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਇ ਚਾਬੜੁ ਮਨੁ ਜਿਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿਆ ॥ ਅਘੜੋ
 ਘੜਾਵੈ ਸਬਦੁ ਪਾਵੈ ਅਪਿਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਿਆ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣ ਬਾਣੀ
 ਗੁਰਿ ਵਖਾਣੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਤਰੀ ਚੜਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਤਿਖੜਾ
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਘੋੜੀ ਤੇਜਣਿ ਦੇਹਿ ਰਾਮਿ
 ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਸਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੁਖਾਈਆ
 ਰਾਮ ॥ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਸਾ ਧੰਨੁ ਸਾਬਾਸੈ ਧੁਰਿ ਪਾਇਆ ਕਿਰਤੁ
 ਜੁੜੇਦਾ ॥ ਚੜ੍ਹਿ ਦੇਹੜਿ ਘੋੜੀ ਬਿਖਮੁ ਲੰਘਾਏ ਮਿਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਾ
 ਨੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਜੁ ਰਗਾਇਆ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਸੇਤਿ ਜਨਾ ਜੇਵ ਆਈ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਮੰਗਲੁ ਮਿਲਿ ਸੇਤਿ ਜਨਾ ਵਾਧਾਈ ॥ ੩

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਵਾਰੀ ਲੜਕੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਸਮੇਂ ਕਰੇ
 ਤਾਂ ਵਿਵਾਹ ਸਰਬ ਕਾਰਜਾਂ ਸਹਿਤ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋਵੇ ਅਰ ਹਰ
 ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੯

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ਅਲਾਹਣੀਆਂ

ਧੰਨੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥

ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੀ ਪਾਈ ਭਰੀ ਜਾਨੀਅੜਾ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਜਾਨੀ
 ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਰੁੰਨੇ ਵੀਰ ਸਬਾਏ ॥ ਕਾਇਆ
 ਹੋਸ ਥੀਆ ਵੇਛੋੜਾ ਜਾ ਦਿਨ ਪੁੰਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ॥ ਜੇਹਾ ਲਿਖਿਆ ਤੇਹਾ
 ਪਾਇਆ ਜੇਹਾ ਪੁਰਬ ਕਮਾਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨਿ
 ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾ ਏਹੁ
 ਪਿਆਰਾ ॥ ਏਥੈ ਧੰਧਾ ਕੂੜਾ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾ ਆਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ ॥
 ਆਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ ਜਿਉ ਮਿਹਮਾਣਾ ਕਾਹੇ ਗਾਰਬੁ ਕੀਜੈ ॥ ਜਿਤੁ
 ਸੇਵਿਆ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਲੀਜੈ ॥ ਆਗੈ ਹੁਕਮੁ ਨਾ
 ਚਲੈ ਮੂਲੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਆ ਵਿਹਾਣਾ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਿਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ
 ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਾਇਆਣਾ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮੂਖ ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ
 ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਾਚੜਾ ਸਿਰਜਣ
 ਹਾਰੇ ॥ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
 ਆਇਆ ਤਿਨਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ਹੈ ਇਕ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥
 ਢਾਹੇ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮੂਖ
 ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੋ
 ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਵਾਲੇਵੇ ਕਾਰਣਿ ਬਾਬਾ ਰੋਵੀਐ ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ
 ਬਿਕਾਰੇ ॥ ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਤਿਕਾਰੇ ਗਾਫਲੁ ਸੰਸਾਰੇ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ
 ਰੋਵੈ ॥ ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਏਵੈ ਖੋਵੈ ॥ ਐਥੈ
 ਆਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ਕੂੜਿ ਕਰਹੁ ਅੰਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ
 ਜਾਣੀਐ ਜੋ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੨੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਵਾਰੀ ਅੰਤ ਕਾਲ (ਮਰਨ) ਸਮੇਂ
 ਕਰੇ ਤਾਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਆਪਣੀ ਦਇਆ ਦਵਾਰਾ ਜੀਵ ਆਤਮਾ ਨੂੰ
 ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਖਸ਼ੇ ਅਰ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਭਾਣਾ ਮੰਨਣ ਦਾ ਬਲ ਬਖਸ਼ੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੦

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਤ੍ਰਕੇ

ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੋ ਬੇਟ ਨੀਕਾ ਸਸੁਰੈ ਚਤੁਰੁ ਜਵਾਈ ॥ ਬਾਲ
 ਕੰਨਿਆ ਕੋ ਬਾਪੁ ਪਿਆਰਾ ਭਾਈ ਕੋ ਅਤਿ ਭਾਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ
 ਬਾਹਰੁ ਘਰੁ ਵੇਡਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ
 ਨ ਮਨਮੁਖਿ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਦੂੜਿ ਦੁਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਮੁ
 ਸਖਾਈ ॥ ਪਾਇ ਪਰਉ ਰੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨਿ ਸਾਚੀ ਝੂਝ ਝੁਝਾਈ
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗ ਸਿਉ ਝੂਠ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਏਦਿਆ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ
 ਰਚਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ਮਰੈ
 ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥ ਹੰਦਣ ਵੈਣਿ ਰਤਾ ਹਿਤਕਾਰੀ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਆਈ ॥
 ਹੰਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਰਸਿ ਨਹੀ ਏਧਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ੨ ॥
 ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਸਹਜੁ ਨ ਚਾੜਿਆ ਜਿਹਬਾ ਰਸੁ ਨਹੀ ਰਾਈ ॥ ਮਨੁ
 ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨਾ ਪਾਈ ॥ ਅਖੀ
 ਮੀਟਿ ਚਲਿਆ ਅੰਦਿਆਰਾ ਘਰੁ ਦਰੁ ਦਿਸੈ ਨ ਭਾਈ ॥ ਜਮ ਦਰਿ
 ਬਾਧਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਅਪਣਾ ਕੰਆ ਰਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ
 ਅਖੀ ਵੇਖਾ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹੰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਬਦਿ
 ਸਲਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਪੂਰਨ
 ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਰ ਵਿਣੁ ਭਰਮੁ ਨ ਭਾਗੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ
 ਵਡਿਆਈ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਪੰਜ ਵਾਰੀ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇ
 ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਭ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਆਨੰਦ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੧

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸੁਖੀਏ ਕਉ ਪੇਖੈ ਸਭ ਸੁਖੀਆ ਰੋਗੀ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਭ ਹੋਗੀ ॥

ਕਹਣ ਕਰਾਵਣ ਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਆਪਨ ਹਾਥਿ ਸੰਜੋਗੀ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਜਿਨਿ ਅਪੁਨਾ ਭਰਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਭਾਣੈ ਕੋਇਨ ਭੂਲਾ ਜਿਨਿ
ਸਗਲੋ ਬਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ
ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਸਗਲੀ ਠਾਂਢੀ ॥ ਹਉਮੈ ਟੋਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਬਿਆਪਤਿ
ਓਹੁ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਿਲਲਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨੇਤ੍ਰੀ
ਪੜਿਆ ਤਾਕਉ ਸਰਬ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਅਗਿਆਨਿ ਅੰਧੇਰੈ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ
ਬਹੁੜਿ ਬਹੁੜਿ ਭਰਮਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਨਾਨਕੁ
ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਮਾਰੈ ॥ ਜਹ ਕੀਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਾਧੂ ਗਾਵਹਿ ਤਹ ਮੇਰਾ ਮਨੁ
ਲਾਗੈ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਸੋਲਾਂ ਸੌ ਵਾਰੀ
ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਨ ਦਾ ਭਰਮ, ਸੰਸਾਰ, ਵਹਿਮ, ਸ਼ੌਂਕ, ਸੰਕਾ ਆਦਿਕ
ਨਵਿਰਤ ਹੋਵੇ ਅਰ ਚਿਤ ਨਿਰਮਲ ਰਹੇ । ਹੋਗੀ ਲਈ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ
ਤਾਂ ਛੇਤੀ ਹੀ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੨

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਧਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਮਨੁ
ਸੰਤਨ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਰਬ ਕੁਸਲ
ਤਬ ਬੀਆ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਨੁ ਬਿਨੁ ਅਵਗੁ ਨ ਦਾਤਾ ਬੀਆ ॥ ਜੋ ਜੋ
ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਮੋ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਕੀਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ
ਮਿਟਹਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਰਸਿ ਗਾਈਐ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ
ਮੁਖ ਉਜਲ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਰਸਨਾ ਏਕ
ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਪੂਰਨ ਜਨ ਕੀ ਕੇਤਕ ਉਪਮਾ ਕਹੀਐ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ
ਸਦ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਰਣਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਲਹੀਐ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਨੀਚ
ਅਨਾਥ ਅਪਰਾਧੀ ਓਟ ਸੰਤਨ ਕੀ ਆਹੀ ॥ ਬੂਝਤ ਮੋਹ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ
ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਨਿਬਾਹੀ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇੱਕੀ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਪਾਪ ਮਨ ਦੇ ਸਰਬ ਮਿਟਣ, ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਵਣ, ਹਿੰਦਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੇ ਅਰ ਵਿਕਾਰ ਆਦਿਕ ਬੁਰੇ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਵਣ ਅਰ ਸੁਭ ਕਾਰਜਾਂ ਵਲ ਚਿਤ ਹਰਦਮ ਲਗੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੩

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਨੁ ਪਿਆਰੈ ਹਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ਸੰਤ ਹਮਾਰੀ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ਸੰਤ ਹਮਾਰਾ ਗਹਣਾ ॥ ੧ ॥ ਹਮ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਲੇਵਾ ਦੇਵੀ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਹਮ ਲਾਹਾ ਖਾਟਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤਨ ਸੋਰਉ ਪੂਜੀ ਸਉਪੀ ਤਉ ਉਤਰਿਆ ਮਨ ਕਾ ਦੋਖਾ ॥ ਧਰਮਰਾਇ ਅਬ ਕਹਾ ਕਰੈਗੋ ਜਉ ਫਾਟਿਓ ਸਗਲੇ ਲੇਖਾ ॥ ੩ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਭਏ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰੰਗਿ ਵੇਤੇ ਇਸਮਾਦੇ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਵਾਰੀ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਦੁਖ, ਤਕਲੀਫ ਸੰਕਟ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਸਾਹਇਤਾ ਨਾਲ ਦੂਰ ਹੋਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੪

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੈ ਸੂਕਾ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਬੈਦੁ ਗੁਰੁ ਰੋਵਿਦਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਕਾਟੈ ਜਮ ਕੀ ਫੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤੇ ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੨੧ ਵਾਰੀ ਜਪੇ ਟੁਪਵਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤਾਂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਰੋਗ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਆਪਣੀ ਦਇਆ ਦਵਾਰਾ ਦੂਰ ਕਰੇ ਅਰ ਸੁਖ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ । ਜੇ ਕਠਨ ਰੋਗੀ ਲਈ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਦਵਾਈ ਲਗੇ, ਰੋਗ ਹਟੇ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਮ ਤੋਂ ਰਖਿਆ ਕਰੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੫

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਖਸਿਆ ਪਾਰਣ੍ਹਮ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸਗਲੇ
ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਉਬਰੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥
੧ ॥ ਹਰਿ ਜਨਿ ਸਿਮਰਿਆ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥ ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਪੂਰੇ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ
ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ
ਕੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਭਾਖਿਆ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਾਪ ਨਾ ਹਟਦਾ ਹੋਵੇ, ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੪੦ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਦਇਆ ਨਾਲ ਤਾਪ ਬੀਮਾਰੀ ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਕਾਰਜ ਦੀ ਵਿੱਤ ਲਗੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੬

ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ॥ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਹਾਥ ਦੇ
ਰਾਖਿਆ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਪ ਗਇਆ
ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਟਾਇਆ ਜਨ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖਾਈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਸਭ
ਫਲ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵੈ ਸਵਾਰੇ
ਹਮਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਅਟਲ ਬਚਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਤੇਰਾ ਸਫਲ ਕਰਿ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਦੁਖ ਰੋਗ ਅਰ ਸਿਕਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਅਗੇ ਨਿਮਰਤਾ

ਸਹਿਤ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਜ ਮੇਰੇ ਜਾਨ ਤੇ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਵਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੭

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਈ ਬਹੋੜ ਬੰਦੀ ਛੋੜੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਦੁਖ ਦਾਰੀ ॥
ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਧਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਲੋਭੀ ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ
ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਇਹ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂੰ ਮਾਣ ॥ ਨਿਰੀਜਿਆ ਚੀਜ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ
ਕਉ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸਾ ਬਾਲਕੁ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਲਖ ਅਪਰਾਧ
ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਝਿੜਕੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਬਹੁੜਿ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥
ਪਿਛਲੇ ਅਤ੍ਰਿਗੁਣ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗੈ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਿਸ ਪਹਿ ਅਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਕਹਣੈ
ਕਥਨਿ ਨ ਭੀਜੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪੈਜ ਰਖਾਈਐ ॥ ਅਵਰ ਓਟ ਮੈ
ਸਗਲੀ ਦੇਖੀ ਇਕ ਤੇਰੀ ਓਟ ਰਹਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ
ਕਿਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰ ਆਪੇ ਸੁਣੈ ਬੇਨੰਤੀ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ
ਸਭ ਚੂਕੇ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸੰਤੀ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਕੈਦ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਫਸਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕੋਈ
ਅਉਖਾ ਕਾਰਜ ਅਟਕਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪਿਛਲੇ ਪਹਿਰ ਉਠ ਕੇ ਅਸ਼ਨਾਨ ਕਰਕੇ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਕੇ ੪੦ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ
ਕੈਦੀ ਛੁਟੇ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਫਤਹ ਹੋਵੇ, ਸਭ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਵਣ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੮

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰਿ
ਨਾਤੇ ॥ ਸਭਿ ਉਤਰੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ
॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਨੇ ਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭਿ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੇ ॥

ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਸਭਿ ਥੋਕ ਉਬਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧ ਮੰਗਿ ਮਲੁ ਲਾਥੀ ॥ ਪਾਦਬ੍ਰਹਮੁ ਭਇਓ ਸਾਥੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕੀ ਵਾਰੀ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਸਰੋਵਰ
ਵਿਚ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਕੇ ਪੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਸਭ ਦੁਖ ਦਲਿਵਰ ਦੂਰ ਹੋਵੇ, ਮਨ ਸਾਂਤ
ਹੋਵੇ, ਹਿਰਦਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੇ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਭਗਤੀ ਵਲ ਚਿਤ ਲਗੇ।
ਹੁਕੇ ਹੋਏ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੩੯

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਪਾਛੈ ਕੁਸਲ ਏਮ
ਗੁਰ ਕੀਆ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਰਿਦੈ
ਦਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਨ ਇਛੈ ਵਲ
ਪਾਈ ॥ ਸੰਤਹੁ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜ੍ਹੈ ਸਵਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ
ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ਮਿਲੇ
ਰੋਪਾਲਾ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਪਤੀਨੇ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕੀ ਵਾਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੋਜ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਰਬ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸੁਖ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਦਇਆ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੦

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਲਿ ਨਰਾਇਣੁ ਮੇਰੈ ॥ ਜਮਦੂਤੁ ਨ ਆਵੈ
ਨੇਰੈ ॥ ਕੀਠ ਲਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ॥ ਦੁਸ਼ਮਨ ਮਾਰਿ ਵਿਛਾਰੈ ਸਗਲੇ ਦਾਸ ਕਉ ਮੁਮਤਿ ਦੀਤੀ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਗਲੇ ਥਾਨ ਵਸਾਏ ॥ ਸੁਖਿ ਸਾਂਦਿ ਫਿਰਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾਏ ॥ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਮਿਟਾਏ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀ ਇਕ ਮਾਲਾ ਨਿਤ ਢੇਰੇ ਤਾਂ ਸਦਾ

ਸਰੀਰ ਅਠੋਗ ਰਹੇ । ਦੁਖ ਰੋਗ ਅਰ ਸੰਕਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੪੦ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਹੋਵੇ । ਦੁਸਮਣ, ਮੁਕਦਮਾ ਬੀਮਾਰੀ, ਕਲੇਸ਼ ਦੂਰ ਹੋਵਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੧

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਨਹੁ ਬਿਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਰਾਖੁ ਪੈਜ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬੁਰੇ ਭਲੇ ਹਮ ਥਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਪਹਿਰਿ ਸਿਰਪਾਉ ਮੇਵਕ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰੇ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਪੰਜ ਮਾਲਾ ਰੋਜ਼ ਫੇਰੇ ਤਾਂ ਕੈਦ, ਬੰਧਨ, ਮੁਕੱਦਮਾ, ਬੀਮਾਰੀ ਤੋਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੁਆਰਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੨

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਤਿਤੁਕੀ ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਦਾ ਤੂ ਰਖਦਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਧੁਰਿ ਤੂ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਨ ਤੁਧੁ ਰਾਖਿ ਲਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਣਾਖਸੁ ਮਾਰਿ ਪਰਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਤੁ ਸੁਆਮੀ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤਾ ਨੋ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕਾਲੁ ਨ ਨੇੜੈ ਜਾਈ ॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭ ਭਗਤਾ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵੀ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਸੁਆਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਤੈ ਸਬਦ ਨ ਭੇਦਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥ ਕੂੜ ਕਪਟ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਸੀ ਮਨਮੁਖ ਫੀਕਾ ਅਲਾਉ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤਾ ਵਿਚ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਗਤੀ ਹੂ ਤੂ ਜਾਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਲੋਕ ਹੈ ਤੇਰੀ

ਤੂ ਏਕੋ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਨੀ ਗੁਰ ਕੈ
 ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ਅਚਿੰਤ ਕੰਮ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨਕੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ
 ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਭ ਕਾਜ ਸਵਾਰਨ
 ਹਾਰਾ ॥ ਓਨਾ ਕੀ ਰੀਸੁ ਕਰੇ ਸੁ ਵਿਗੁਚੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਰਖਵਾਰਾ ॥ ੫ ॥
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖਿ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਈ ॥
 ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖ ਮਹਿ ਦਖ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹੋਵੈ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ੬ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ
 ਜਨਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਜੇ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਵੇਦ ਪੜਹਿ ਤੇ ਵਾਦ
 ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚੀ ਜਿਸੁ ਬਾਣੀ
 ਭਜਿ ਛੂਟਹਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ੭ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਦਰਿ
 ਸਾਚੇ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਸਰਿਆਰਾ ॥ ਓਨਾ ਦੀ ਸੇਭਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਹੋਈ ਕੋਇ ਨ
 ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ
 ਉਰਧਾਰਾ ॥ ੮ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੧੦੮ ਵਾਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ,
 ਸਤਿਗੁਰ ਦੁਖ, ਬੀਮਾਰੀ, ਮੁਕੱਦਮਾ, ਸ਼ੰਕਟ ਆਦਿਕ ਸਮੇਂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ
 ਰਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਟਕਿਆ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੩

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਸਿਰ
 ਕੇ ਲੇਖਨ ਪੜੈ ਇਆਣਾ ॥ ਦਰਗਹ ਘੜੇਅਹਿ ਤੀਨੇ ਲੇਖ ॥ ਖੋਟਾ ਕਾਮਿ
 ਨ ਆਵੈ ਵੇਖੁ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਵਿਤਿ ਰੁਪਾ ਹੋਇ ॥ ਖਰਾ ਖਰਾ ਆਖੈ
 ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਦੀ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਮਲੁ ਖਾਇ ॥
 ਬਾਹਮਣੁ ਨਾਵੈ ਜੀਆ ਘਾਇ ॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣੈ
 ਅੰਧੁ ॥ ਤੀਨੇ ਓਜਾੜੇ ਕਾ ਬੰਧੁ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੋ ਜੁਗਤਿ
 ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਕਾਸੀ ਸੋ ਜੋ ਉਲਟੀ ਕਰੈ ॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ । ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਜੋ ਬ੍ਰਾਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਆਪਿ
ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥ ੩ ॥ ਦਾਨਸੰਦੁ ਸੋਈ ਦਿਲਿ ਧੋਵੈ ॥
ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਸੋਈ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ॥ ਪੜਿਆ ਖੂਬੈ ਸੋਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ
ਦਰਗਾਹ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੪੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕੀ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ
ਚਾਲੀਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮਨ ਦਾ ਖੋਟ ਮਿਟੇ, ਹਿਰਦਾ ਨਿਰਮਲ
ਤੇ ਸੁਧ ਹੋਵੇ, ਮਨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਭਗਤੀ ਵਲ ਲਗੇ, ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਗਟ
ਹੋਵੇ । ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੪

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਰਤਨੁ
ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਸਿਆ ਗੁਰਿ ਹਾਥੁ ਧਰਿਓ ਮੇਰੈ ਮਾਥਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੋ
ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਰਿਨੁ ਲਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਅਰਥਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਨੁ ਬਿਰਥਾ ॥ ਦਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੂੜ ਭਏ ਹੈ ਮਨਮੁਖ
ਤੇ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਨਿਤ ਫਾਥਾ ॥ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਨ ਮੇਵੇ ਕਬਹੂ ਤਿਨ
ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਥਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਸਾਧ ਪਗ ਮੇਵੇ ਤਿਨ
ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਸਨਾਥਾ ॥ ਮੋ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਹਰਿ
ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਜਰੰਨਾਥਾ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਅੰਧਲੇ ਗਿਆਨ ਹੀਨ
ਅਗਿਆਨੀ ਕਿਉ ਚਾਲਹ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਾ ॥ ਹਮ ਅੰਧਲੇ ਕਉ ਗੁਰ
ਅੰਚਲੁ ਦੀਜੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਚਲਹ ਮਿਲੰਥਾ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕ ਲਖ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸੌ ਪਾਠ
ਰੋਜ ਪ੍ਰਾਤਹ ਕਾਲ ਸਮੇਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕਾਰਜ ਸੁਧਰੇ । ਜੇ ਨੌਕਰੀ ਵਿਚ
ਤਰੱਕੀ ਨ ਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹੋਵੇ । ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੫

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ
ਗਾਹਕੁ ਮੀਕਾ ਕਾਖਾ ॥ ਰਤਨ ਗਾਹਕੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿਓ ਤਬ

ਰਤਨੁ ਬਿਕਾਨੋ ਲਾਖਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਗੁਪਤ ਹੀਰੁ ਹਰਿ ਰਾਖਾ ॥
 ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਮਿਲਾਇਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹੀਰੁ ਪਰਾਖਾ
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕੋਠੀ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਤਿਨ ਘਰਿ ਰਤਨੁ ਨ
 ਲਾਖਾ ॥ ਤੇ ਉਤ੍ਤਰਿ ਭਰਮਿ ਮੂਏ ਗਾਵਾਰੀ ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗ ਬਿਖੁ ਚਾਖਾ
 ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨੀਕੇ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਹਮ ਪਾਖਾ ॥
 ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਪਰੇ ਭਾਗਿ ਤੁਮ ਪਾਖਾ ॥ ੩ ॥
 ਜੇ ਜਹਵਾ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਹੁ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਵਡ ਪੁਰਖਾ ॥ ਜਨ
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪਾਖਾਣੁ ਡੁਬਤ ਹਰਿ ਰਾਖਾ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਹਰ ਇਕ ਸੁਨਿਆਰਾ, ਸਰਾਫ, ਜਵਾਹਰੀ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਪੰਜ
 ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਕਰਕੇ ਗਦੀ ਪੁਰ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇ।
 ਕੋਈ ਔਖਿਆਈ ਦਿਸੇ ਤਾਂ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੂਰ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੬

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਏ ॥ ਦੇਹੁ ਸੰਦੇਸਰੋ ਕਹੀਅਉ
 ਪ੍ਰਿਅ ਕਹੀਅਹੁ ॥ ਬਿਸਮੁ ਭਟੀ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੁਨਤੇ ਕਹਹੁ ਸੁਹਾਗਨਿ
 ਸਹੀਅਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋ ਕਹਤੋ ਸਭ ਬਾਹਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕੋ ਕਹਤੋ
 ਸਭ ਮਹੀਅਉ ॥ ਬਰਨੁ ਨ ਦੀਸੈ ਰਿਹਨੁ ਨ ਲਖੀਐ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਾਤਿ
 ਭੁਝਹੀਅਉ ॥ ੧ ॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ ਲੋਪੁ ਨਹੀ ਅਲਪ
 ਹੀਅਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਗਾ ਸੰਤ ਰਸਨ ਕੋ ਬਸਹੀਅਹੁ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੧ ਮਾਲਾ ਜਪੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ
 ਲੋਕਰ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਹੋਵੇ। ਮਨ ਵਿਚ
 ਹਰੀ ਵਸੇ। ਜੇ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਵਿਛੜੇ ਹੋਏ ਦੇ ਮਿਲਣ ਸਬੰਧੀ ਪਾਠ ਕਰੇ
 ਤਾਂ ਉਹ ਭੀ ਜਲਦੀ ਆ ਮਿਲੇ। ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੭

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਏ ॥

ਮਾਗਉ ਦਾਨ

ਠਾਕੁਰ ਨਾਮ॥ ਅਵਰੁ ਕਛੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਮਿਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਣ
ਗਾਮ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਅਣਕ ਭੋਗੁ ਨਸ ਸਗਲ ਤਰਵਰ ਕੀ
ਛਾਮ॥ ਧਾਇ ਧਾਇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਉ ਧਾਵੈ ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮ॥੧॥
ਬਿਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਅਵਰੁ ਜੇ ਚਾਹਉ ਦੀਸੈ ਸਗਲ ਬਾਤ ਹੈ ਖਾਮ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਸੰਤ ਰੇਨ ਮਾਰਉ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਬਿਸਰਾਮ॥ ੨॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਵਾਰੀ ਕਿਸੇ ਭੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਜਾਣ ਤੋਂ
ਪਹਿਲਾਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕੰਮ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੮

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਨੀਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਿਟਹੀ ਰੋਗ॥ ਮੁਖ ਉਜਲ
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇਰੇ ਰਹੈ ਈਹਾ ਉਹਾ ਲੋਗੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਨਹਿ ਚਰਾਵਉ ਭੋਗ॥ ਛੋਡਿ ਆਪਤੁ
ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ਮਾਨੁ ਸੋਈ ਜੋ ਹੋਗੁ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਟਹਲ ਸੋਈ ਹੈ ਲਾਗਾ
ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖੇਗੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ
ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ॥ ੨॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ੪੦
ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਰੋਗੀ ਦਾ ਰੋਗ ਮਿਟੇ, ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੦

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਨਿੰਦਕੁ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਾਟਿਓ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਸਿਵ ਕੈ ਬਾਣਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਚ ਕਾ ਪੰਥਾ ਬਾਟਿਓ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ
ਕਿਛੁ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਖਾਟਿਓ॥ ੧॥ ਭਸਮਾ ਭੂਤ ਹੋਆ
ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਇਆ॥ ਆਗਮ ਨਿਗਮੁ ਕਹੈ ਜਨੁ
ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਲੋਕੁ ਸਬਾਇਆ॥੨॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੪੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਕਿਸੇ ਦੁਸ਼ਮਨ ਚੁਗਲਖੋਰ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟ ਪੁਣੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਮਾਲਾ ਰੋਜ਼ ਫੇਰੇ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਦਿਲ ਵਿਚ ਰਖੇ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੁਸ਼ਮਨਾਈ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ ਜਾਂ ਦੁਖੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੰਜ ਮਾਲਾ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ, ਚਾਲੀਸ ਦਿਨ ਤਕ ਕਰਦਾ ਰਹੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੦

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਭਾਂਡਾ ਧੋਇ ਬੈਸਿ ਧੂਪੁ ਦੇਵਹੁ ਤਉ ਦੂਪੈ ਕਉ ਜਾਵਹੁ ॥ ਦੂਪੁ ਕਰਮ ਫੁਨਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣੁ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸ ਜਮਾਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ਜਪਹੁ ਤ ਏਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ਅਵਰਿ ਨਿਰਾਫਲ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਈਟੀ ਹਾਬਿ ਕਰਹੁ ਫੁਨਿ ਨੇਤ੍ਰਉ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਬ ਮਥੀਐ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਵਹੁ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਸੰਪਟੁ ਜਿਤੁ ਸਤਸਰਿ ਨਾਵਣੁ ਭਾਵਨ ਪਾਤੀ ਤਿਪਤਿ ਕਰੇ ॥ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਸੇਵੇ ਇਨੁ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ॥ ੩ ॥ ਕਹਦੇ ਕਹਹਿ ਕਹੇ ਕਹਿ ਜਾਵਹਿ ਤੁਮਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਭਗਤਿ ਹੀਣ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਜੰਪੈ ਹਉ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕਰ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮਨ ਸੁਧ ਹੋਵੇ, ਚਿਤ ਵਿਚ ਭਗਤੀ ਵਸੇ, ਸੁਧ ਰਿਦੇਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਸੇ, ਇਕ ਮਨ ਹੋ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ਸੋ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੧

ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਐਸੇ ਹੀ ਝਰਿ ਪਰੀਐ ॥ ਇਹੁ ਨੀਸਾਨੀ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ਜਿਉ ਕਾਲਰ ਕੀਤਿ ਗਿਰੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਦੇਖੈ ਛਿਦੁ ਤਉ ਨਿੰਦਕੁ ਉਮਾਹੈ ਭਲੋ ਦੇਖਿ ਦੁਖ ਭਰੀਐ ॥ ਆਠ ਪਹਿਰ ਚਿਤਵੇ ਨਹੀ ਪਹੁਚੈ ਬੁਰਾ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ ਮਰੀਐ ॥ ੧ ॥

ਨਿੰਦਕੁ ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾਇਆ ਕਾਲੁ ਨੇਰੈ ਆਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਉ ਬਾਦੁ
ਉਠੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਰਾਖਾ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਆਮੀ ਕਿਆ ਮਾਨਸ
ਬਪੁਰੇ ਕਰੀਐ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਨ ਵਿਗਾੜ ਕਰੇ ਜਾਂ ਬੁਰਿਆਈ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚਿਤਵਦਾ
ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਕੀ ਹਜ਼ਾਰ ਮੰਗਲ ਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ ੧੩ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਦੁਪਹਿਰ
ਸਮੇਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਵਿਗਾੜ
ਹੋਵੇ, ਉਸਦੀਆਂ ਸਭ ਆਸਾਂ ਨਿਸ਼ਫਲ ਜਾਣ ਅਰ ਬੁਰਾਈ ਕਰਾਈ ਛੱਡ
ਦੇਵੇ। ਬੁਰਾਈ ਉਲਟੀ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੨

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਲਹੀ ਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਖੁ ॥
ਸੁਲਹੀ ਕਾ ਰਾਖੁ ਕਹੀ ਨ ਪਹੁਚੈ ਸੁਲਹੀ ਹੋਇ ਮੁਆ ਨਾਪਾਕੁ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਖਸਮਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗਇਆ
ਹੈ ਥਾਕੁ ॥ ਮੰਦਾ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ ਪਚਿਆ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਤਿਨਿ ਦੀਨਾ
ਧਾਕੁ ॥ ੧ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਧਨੁ ਕਿਛੁ ਨ ਰਹਿਓਸੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਸਭ
ਭਾਈ ਸਾਕੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਜਨ ਕਾ ਕੀਨੋ
ਪੂਰਨ ਵਾਕੁ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਐਤਵਾਰ
ਤੋਂ ਲੈਕਰ ਕਰੇ ਨਿੰਦਕ ਅਰ ਦੁਸ਼ਮਨ ਤੋਂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ
ਹੋਵੇ। ਦੁਸ਼ਮਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪ ਸੰਭਾਲੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੩

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਆਇਆ ਚੀਤਿ ॥
ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੁਸਟ ਰਹੇ ਝਖ ਮਾਰਤ ਕੁਸਲੁ ਭਇਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਈ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਸਭ ਨਾਸੀ ਅੰਗੀਰਾਟੁ ਕੀਉ
ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਸਾਤਿ ਸੂਖ ਅਨੁ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਉਰ

ਹਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ
ਮੇਰਾ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਹੈ ਚੇਰਾ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਦਸ ਵਾਰ ਰੋਜ਼ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹਰ ਸਮੇਂ
ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਉਸ ਦੇ ਸਭ
ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚਾਲ ਕੁਝ ਵਿਗਾੜ
ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੪

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਤੇ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ॥ ਸੀਤਲ
ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਸਤ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨੇ ਜਗਤ ਉਧਾਰ ਨਵ ਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਦੁਖ
ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਅਨਦ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨ ਤਨ ਸਚੁ ਧ੍ਰਾਧ ॥ ੧ ॥
ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥਾ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਮਾਈ ਬਾਪੁ ॥
ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਨਾਨਕ ਆਲਾਪ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਰੋਗ
ਦੂਰ ਹੋਵਣ ਤੇ ਰਖਿਆ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੫

ਰਾਗੁ ਗੋਡ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥

ਜੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਸ ਰਖਹਿ ਹਰਿ ਉਪਰਿ ਤਾ ਮਨ ਚਿੰਦੇ
ਅਨੇਕ ਅਨੇਕ ਫਲ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੇ ਜੀਏ ਵਰਤੈ
ਪ੍ਰਭੁ ਘਾਲਿਆ ਕਿਸੈ ਕਾ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ਗਵਾਈ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੀ
ਆਸ ਕੀਜੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਸੁਆਮੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸਾ ਕਰਿ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ । ਜੋ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਆਸ ਅਵਰ
ਕਾਹੁ ਕੀ ਕੀਜੈ ਸਾ ਨਿਹਫਲ ਆਸ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਦੀਸੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਮਤ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਲਗਿ
ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ ਇਨੇ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਨਹੀ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਇਹਿ ਬਹੁੜੇ ਇਨ
ਕਾ ਵਾਹਿਆ ਕਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪੁਨੇ
ਕੀ ਜੇ ਤੁਝ ਤਾਹੈ ਤੇਰਾ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਛਡਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਆਸ ਅਵਰ ਕਰਹਿ
ਪਰਮਿਤ੍ਰੀ ਮਤ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਤੇਰੇ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆਈ ॥ ਇਹ ਆਸ ਪਰਮਿਤ੍ਰੀ
ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਹੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਝੂਠੁ ਬਿਨਸੁ ਸਭ ਜਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸਾ ਕਰਿ
ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਕੀ ਜੇ ਤੇਰਾ ਘਾਲਿਆ ਸਭ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਆਸਾ
ਮਨਸਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਜੈਸੀ ਤੂੰ ਆਸ ਕਰਾਵਹਿ ਤੈਸੀ ਕੇ ਆਸ
ਕਰਾਈ ॥ ਕਿਛੁ ਕਿਸੀ ਕੈ ਹਾਥਿ ਨਾਹੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਐਸੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਆਸ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਹਰਿ
ਦਰਸਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਈ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕ ਮਨ ਹੋ ਕੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਪੰਜ ਮਾਲਾ ਰੋਜ
ਕਰੇ, ਪਰਾਤਾਕਾਲ, ਸਮੇਂ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਤਾਂ ਮਨ ਦੀ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ
ਆਸਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨਾਲ ਪੂਰਨ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੬

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਜੋ ਦੇਤੇ ਮਾਨੁ ॥ ਸਗਲ ਭੂਖੇ ਕਉ
ਕਰਤਾ ਦਾਨੁ ॥ ਗਰਭ ਘੋਰ ਮਹਿ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸਦਾ
ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਧਿਆਇ ॥ ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਜਤ
ਕਤਹਿ ਸਹਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੰਕ ਰਾਉ ਜਾਕੈ ਏਕੁ ਸਮਾਨਿ ॥ ਕੀਟ
ਹਸਤਿ ਸਗਲ ਪੂਰਾਨ ॥ ਬੀਓ ਪੂਛਿ ਨ ਮਸਲਤਿ ਧਰੈ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ
ਆਪਹਿ ਕਰੈ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ
ਸੋਇ ॥ ਆਪਿ ਅਕਾਰੁ ਆਪਿ ਨਿਰੇਕਾਰੁ ॥ ਘਟ ਘਟ ਘਟਿ ਸਭ ਘਟ
ਆਧਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮਿ ਰੰਗਿ ਭਗਤ ਭਏ ਲਾਲ ॥ ਜਿਸੁ ਕਰਤੇ ਸੰਤ ਸਦਾ

ਨਿਹਾਲ ॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਜਨ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਲਾਗੈ
ਪਾਇ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੧੬੦੦ ਸੌ ਵਾਰੀ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ
ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜਿਥੇ ਜਾਵੇ ਆਦਰ, ਮਾਨ, ਸਤਿਕਾਰ, ਇਜ਼ਤ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਅਰ ਜਸ ਵਡਿਆਈ ਹੋਵੇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੭

ਗੋਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਭਿਉਹਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ
ਰਾਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮੁ ਸਭ
ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨਿਰਮਲ
ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ
ਰਾਮ ਕਰਿਆਹਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਵੀਸਰਿ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਕਰਿ ਰਿਪਾ ਦੂਰ
ਦੀਆ ਬਤਾਇ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ
ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ॥ ਜਨਮ ਜਾਨਿ ਕਿਲ
ਬਿਖ ਗਏ ॥ ੩ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਉਚਰਤ ਰਾਮ ਭੈ
ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਜਪਿ ਨਾਨਕ
ਦਾਸ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਉਠਦੇ ਬਹਿੰਦੇ ਹਰ ਵਕਤ ਜੋ ਪੁਰਸ਼ ਕਰਦਾ
ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਤੋਟ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੇ ਦਾ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਫਤਹ ਹੋਵੇ, ਭੀੜ ਵਾਲੇ ਦੀ ਭੀੜ ਕੱਟੀ ਜਾਵੇ, ਦੁਖ ਦਹਿਮਾਕੂ ਦੂਰ
ਹੋਵਣ, ਵਿਹਾਰ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇ, ਨੌਕਰੀ ਵਧੇ, ਮਾਨ ਇਜ਼ਤ ਵਧੇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੮

ਗੋਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਨ ਕਉ ਖਸਮਿ ਕੀਨੀ ਠਾਕਹਾਰੈ ॥ ਦਾਸ
ਸੰਗਿ ਤੇ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੈ ॥ ਰੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਰਾਮ
ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਪੰਚ ਸਿਰਦਾਰ ॥

ਰਾਮ ਭਗਤ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗਤ ਪਾਸ ਤੇ ਲੇਤੇ ਦਾਨੁ ॥
 ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕਉ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥ ਲੂਟਿ ਲੇਹਿ ਸਾਕਤ ਪਤਿ ਬੋਵਹਿ ॥
 ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪੰਚ ਪ੍ਰਤ ਜਣੇ ਇਕ ਮਾਇ ॥
 ਉਤਭੁਜ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਜਗਤਿ ਵਿਆਇ ॥ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਚਿ
 ਰਸੇ ॥ ਇਨ ਕਉ ਛੋਡਿ ਉਪਰਿ ਜਨ ਬਸੇ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ
 ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨਿ ਰਖੇ ਹਟਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ
 ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਸਭ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜਿਸ ਦੇ ਪਿਛੇ ਦੁਸ਼ਮਨ ਹਰ ਸਮੇਂ ਲਗਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਦੀਆਂ ਤਕਲੀਫਾਂ ਦੁਖ ਦੇਣ ਲਈ ਮਨ ਵਿਚ ਚਿਤਵਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ
 ਦੁਸ਼ਮਨੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੧੦੮ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼
 ਜਪੇ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਖੜ ਦਿਨ ਤਾਂ ਉਹ ਦੁਸ਼ਮਨ ਸਭ ਬੁਰਾਈਆਂ
 ਕਰੀਆਂ ਛੱਡ ਦੇਵੇ, ਜਾਂ ਉਸ ਤੇ ਉਲਟਾ ਅਸਰ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੯

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੂਪ ਦੀਪ ਸੇਵਾ ਗੋਪਾਲ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਬੰਦਨ
 ਕਰਤਾਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥ ਗੁਰ ਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨ
 ਭਏ ਵਡਭਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗਾਈਐ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ
 ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਭਏ ਆਨੰਦ ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬਖਸੰਦ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਜਨਮ
 ਮਰਣ ਦੁਖ ਮੇਟਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਇਹੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥
 ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਗਰ ਤਰਿ ਬੋਹਿਬ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ॥
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ॥ ੩ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ
 ਧਾਰਿ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਭਾਗੇ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਹਾਰਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੫੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੧੦੮ ਵਾਰੀ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ੪੨ ਦਿਨਾਂ ਤਕ ਕਰੇ ਤਾਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਹਰ ਸਮੇਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਔਕੜ ਵਿਚ ਮਦਦ, ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ। ਦੁਖ, ਤਕਲੀਫ ਸਭ ਦੂਰ ਹੋਵਣ, ਚਿੰਤਾ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਟੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੦

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਖ ਅਨਦ ਕਰੇਇ ॥ ਬਾਲਕ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਗੁਰਦੇਵਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਬਖਸਿੰਦ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਦੂਸਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਸਮਾਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮਾਰੈ ॥ ੩ ॥ ਅਉਖਧ ਕੋਟਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਭਜੀਐ ਭਗਵੰਤ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਮਿਟੇ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਏ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਪੂਰਨ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ ਦਇਆਰ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਾ ਬੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਕੋ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥ ੫ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੨੭ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸੁਖ ਮਿਲੇ, ਸਭ ਕਾਮਜ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣ, ਹਰ ਸਮੇਂ ਸਹਾਇਤਾ ਹੋਵੇ। ਰੋਗ, ਬਿਮਾਰੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਖਲਾਸੀ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੧

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਲੀਆ ਧਰਤਿ ਬਿਦਾਰਉ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਅਕਾਸ ਤੇ ਟਾਰਉ ॥ ਸੰਤ ਕਉ ਰਾਖਉ ਆਪਨੇ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥ ਸੰਤ ਉਧਾਰਉ ਤਤ ਖਿਣ ਤਲਿ ॥ ੧ ॥ ਜੋਈ ਸੰਤੁ ਜਿ ਭਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਸੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਕੈ ਏਕੈ ਕਾਮ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਉਪਰਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਥ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸਾਸਿ

ਸਾਸਿ ਸੰਤਹ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਰਾਜ ਤੇ ਟਾਲਿ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਕੀ
ਨਿੰਦਾ ਘਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦੈ ਤਿਸਕਾ ਪਤਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਰਾਖੈ
ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥ ਬਖ ਮਾਰਉ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਭਇਆ
ਬਿਸਾਇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਉਪਜੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥
ਮਨਮੁਖ ਹਾਰ ਰੁਰਮੁਖ ਸਦ ਜੀਤਿ ॥ ੩ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕੀ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰੀ ਮੰਗਲਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕਰ
ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਨਿੰਦਕ ਦੁਗਲਖੋਰ ਦੀ ਮਤ ਭਰਿਸ਼ਟ ਜਾਵੇ ਅਰ
ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਕਰਨ ਹਿਤ ਕੋਈ ਵਿਉਂਤ ਸੋਚਣ ਯੋਗ ਨ ਰਹੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੨

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨੀਰਿ ਨਰਾਇਣ ॥ ਰਸਨਾ
ਸਿਮਰਤੁ ਪਾਪ ਬਿਲਾਇਣ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸਭ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸ ॥
ਨਾਰਾਇਣ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਰਗਾਸ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਕਹਤੇ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥
ਨਾਰਾਇਣ ਸੇਵਿ ਸਗਲ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਧਾਰ ॥
ਨਾਰਾਇਣ ਬੋਹਿਥ ਸੰਸਾਰ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਕਹਤ ਜਮੁ ਭਾਗਿ ਪਲਾਇਣ ॥
ਨਾਰਾਇਣ ਦੰਤ ਭਾਨੇ ਭਾਇਣ ॥ ੨ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸਦ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦ ॥
ਨਾਰਾਇਣ ਕੀਨੇ ਸੂਖ ਅਨੰਦ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੇ ਪਰਤਾਪ ॥
ਨਾਰਾਇਣ ਸੰਤ ਕੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥ ੩ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸਾਧ ਮੇਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ॥
ਬਾਰੰਬਾਰ ਨਾਰਾਇਣ ਗਾਇਣ ॥ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਹੀ ॥
ਨਾਰਾਇਣ ਓਟ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਗਹੀ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜਿਸ ਨਾਰਾਇਣ ਸਤੰਤਰ ਦਾ ਪਾਠ ਜੋ ਪੁਰਸ਼ ਉਠਦਿਆਂ ਬਹਿੰਦਿਆਂ
ਤੁਰਦਿਆਂ ਫਿਰਦਿਆਂ ਹਰ ਵਕਤ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ
ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰ ਸਕਦਾ, ਉਸ ਦੇ

ਸਭ ਕਾਰਜ ਨਿਰਵਿਘਨ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇਕ ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਉਸਦਾ ਮਾਣ ਵਧੇ ਨੌਕਰੀ ਵਾਲੇ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਹੋਵੇ, ਵਪਾਰ ਵਾਲੇ ਦਾ ਵਪਾਰ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੩

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੇ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ
ਕਰੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਅਗਨਿ ਨ ਜੋਹੈ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨ ਪੋਹੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੈ
ਮੁਹਿ ਲਾਗੈ ਛਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਕਢੁ ਦਾਸ ਕਾ ਸੰਨਾਹੁ ॥ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਤਿਸੁ
ਪੋਹਤ ਨਾਹਿ ॥ ਜੇ ਜੋ ਗਰਬੁ ਕਰੇ ਸੋ ਜਾਇ ॥ ਗਰੀਬ ਦਾਸ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ
ਸਰਣਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਸੋ ਦਾਸੁ ਰਖਿਆ
ਅਪਨੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬਹੁ ਕਹੈ ਅੰਕਾਰੁ ॥ ਓਹੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੁਲਤਾ
ਖਾਕੂ ਨਾਲਿ ॥ ੩ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਾਰਾ ਹੋਵਣਹਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰ ॥
ਅਪਣੈ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਦਸ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ ਗਰਭਵਤੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗਰਭ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਮੁਕਦਮੇ ਵਾਲਾ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਭ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਦਇਆ ਨਾਲ ਹੋਵੇ। ਦੁਸ਼ਮਨ ਉਸਦੇ ਦੂਰ ਹੋਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੪

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥

ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ਪੂਰੇ ਰੁ ਰਦੇਵ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਆਠ ਪਹੁ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ
ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਖਣਹਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹ
ਸਾਹ ਉਮਰਾਉ ਪਤੀਆਏ ॥ ਦੁਸਟ ਅੰਕਾਰੀ ਮਾਰਿ ਪਰਾਏ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਖਿ
ਕੀਨੋ ਰੋਹੁ ॥ ਜੇਜੈ ਕਾਰੁਕਰੈਸਭੁਲੋਗੁ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਮਹਿ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥ ਸੰਤਜਪਹਿ

ਗੁਰਦੇਉ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲ ਭਏ ॥ ਸਗਲ ਥਾਨ ਨਿੰਦਕ
 ਕੇ ਗਏ ॥ ੩ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਸਦ ਸਲਾਹੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਬੇ
 ਪਰਵਾਹੇ ॥ ਸਗਲ ਭੈ ਮਿਟੇ ਜਾਕੀ ਸਰਨਿ ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ਪਾਏ ਸਭਿ
 ਧਰਨਿ ॥ ੪ ॥ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਕਰੈ ਸੋ ਦੁਖੀਆ ਹੋਇ ॥
 ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਏਕੁ ਧਿਆਏ ॥ ਜਮੁਆ ਤਾਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ੫ ॥
 ਜਨ ਨਿਰਵੈਰ ਨਿੰਦਕ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਜਨ ਭਲ ਮਾਨਹਿ ਨਿੰਦਕ ਵੇਕਾਰੀ ॥
 ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਉਬਰੇ ਨਿੰਦਕ ਨਰਕਿ ਪਾਇਆ
 ॥ ੬ ॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਵਰਤਹਿ ਹਰਿ
 ਦੁਆਰੇ ॥ ਜੇਸਾ ਕਰੇ ਸੁ ਤੇਸਾ ਪਾਏ ॥ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕੀ ਜੜ ਸਰਪਤ ਜਾਏ ॥
 ੭ ॥ ਨੀਧਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਧਰ ਤੇਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੈਜ
 ਸਵਾਰੀ ॥ ੮ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਕੀ ਹਜ਼ਾਰ ਇਕਤਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ
 ਦੁਪਹਿਰ ਸਮੇਂ ਸਨੀਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਨਿੰਦਕ ਦਾ ਸਭ ਆਸ਼ਾ
 ਨਿਸਫਲ ਜਾਵੇ, ਹਰ ਬੰਨਿਓਂ ਫਿਟਕਾਰਿਆ ਤੇ ਦੁਰਕਾਰਿਆ ਜਾਵੇ
 ਕੋਈ ਮਥੇ ਨਾ ਲਾਵੇ। ਮੁਕਦਮੇ ਬੀਮਾਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੰਕਟ ਵਾਸਤੇ ਪਾਠ ਕਰੇ
 ਤਾਂ ਸਭ ਕਾਰਜ ਸੁਫਲੇ ਹੋਵਣ, ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੋਏ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੫

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ਘਰੁ ੧ ॥ ਨਰੁ
 ਮਰੈ ਨਰੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਪਸੂ ਮਰੈ ਦਸ ਕਾਜ ਸਵਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਅਪਨੇ
 ਕਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ॥ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਬਾਬਾ ਰੇ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਾਭ ਜਲੇ ਜੇਸੇ ਲਕਰੀ ਕਾ ਤੂਲਾ ॥ ਕੇਸ ਜਲੇ ਜੇਸੇ
 ਘਾਮ ਕਾ ਪੂਲਾ ॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਬ ਹੀ ਨਰੁ ਜਾਰੈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ
 ਮੁੰਡ ਮਹਿ ਲਾਰੈ ॥ ੩ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਦੁਖਾਂ, ਤਕਲੀਫਾਂ ਆਦਿਕ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਹਰ ਬਿਪਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੬

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨ ॥ ਭੁਜਾ ਬਾਂਧਿ ਭਿਲਾ
ਕਰਿ ਡਾਰਿਓ ॥ ਹਸਤੀ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੁੰਡ ਮਹਿ ਮਾਰਿਓ ॥ ਹਸਤਿ ਭਾਗਿ ਕੈ ਚੀਸਾ
ਮਾਰੇ ॥ ਇਆ ਮੂਰਤਿ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਆਹਿ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮਰਾ
ਜੇਰੁ ॥ ਕਾਜੀ ਬਕਿਬੇ ਹਸਤੀ ਤੇਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਮਹਾਵਤ ਤੁਝ ਡਾਰਉ
ਕਾਟਿ ॥ ਇਸਹਿ ਤੁਰਾਵਹ ਘਾਲਹੁ ਸਾਟਿ ॥ ਹਸਤਿ ਨ ਤੋਰੈ ਧਰੈ ਧਿਆਨੁ ॥
ਵਾਕੇ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਕਿਆ ਅਪਰਾਧੁ ਸੰਤ ਹੈ ਕੀਨਾ ॥ ਬਾਂਧਿ
ਪੋਟ ਕੁੰਚਰ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥ ਕੁੰਚਰ ਪੋਟ ਲੈ ਲੈ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥ ਬੁਝੀ ਨਹੀ ਕਾਜੀ
ਅੰਧਿਆਰੈ ॥ ੩ ॥ ਤੀਨਿ ਬਾਰ ਪਤੀਆ ਭਰਿ ਲੀਨਾ ॥ ਮਨ ਕਠੋਰੁ ਅਜਹੁ
ਨ ਪਤੀਨਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਮਰਾ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਜਨ ਕੀ
ਜਿੰਦੁ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੨੧ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਰਖਿਆ ਕਰੇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੭

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਮਾਨਸੁ ਨਾ ਇਹੁ ਦੇਉ ॥
ਨਾ ਇਹੁ ਜਤੀ ਕਹਾਵੈ ਸੇਉ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਜੋਗੀ ਨ ਅਵਧੂਤਾ ॥ ਨਾ ਇਸੁ ਮਾਇ
ਨ ਕਾਹੂ ਪੂਤਾ ॥ ੧ ॥ ਇਆ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਕੰਨ ਬਸਾਈ ॥ ਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ
ਕੋਉ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਗਿਰਹੀ ਨਾ ਉਦਾਸੀ ॥ ਨਾ ਇਹੁ
ਰਾਜ ਨ ਭੀਖ ਮੰਗਾਸੀ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਪਿੰਡੁ ਨ ਰਕਤੁ ਰਾਤੀ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਬ੍ਰਹਮਨੁ
ਨਾ ਇਹੁ ਖਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਤਪਾ ਕਹਾਵੈ ਸੇਖੁ ॥ ਨਾ ਇਹੁ ਜੀਵੈ ਨ
ਮਰਤਾ ਦੇਖੁ ॥ ਇਸੁ ਮਰਤੇ ਕਉ ਜੋ ਕੋਉ ਰੋਵੈ ॥ ਜੋ ਰੋਵੈ ਸੋਈ ਪਤਿ ਪੋਵੈ ॥

॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਪਸਾਦਿ ਮੈ ਡਗਰੋ ਪਾਇਆ ॥ ਜੀਵਨ ਮਰਨੁ ਦੋਹੁ
ਮਿਟਵਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਰਾਮ ਕੀ ਅੰਸੁ ॥ ਜਸ ਕਾਗਦ ਪਰ ਮਿਟੈ
ਨ ਮੰਸੁ ॥ ੪ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਸ ਪਾਠ ਰੋਜ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੂੰ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਹ ਉਤਪੰਨ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਵੇਰਾਗ ਉਤਪੰਨ ਹੋਵੇ, ਸਚਾ
ਮਾਰਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ ॥ ਸਮਦਿਸ਼ਟੀ ਹੋਵੇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੮ ਗੋਂਡ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਧੰਨੁ ਗੁਪਾਲੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ੧ ॥
ਧੰਨੁ ਅਨਾਦਿ ਭੂਖੇ ਕਵਲੁ ਟਹਕੇਵ ॥ ਧੰਨੁ ਓਇ ਸੰਤ ਜਿਨ ਐਸੀ ਜਾਨੀ ॥
ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਬੋ ਸਾਹਿਗ ਪਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਹੋਇ
ਅਨਾਦਿ ॥ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਅੰਨ ਕੇ ਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ
ਜਪੀਐ ਅੰਨੁ ॥ ਅੰਭੈ ਕੈ ਸਗਿ ਨੀਕਾ ਵੰਨੁ ॥ ਅੰਨੈ ਬਾਹਰਿ ਜੇ
ਨਰ ਹੋਵਹਿ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਅਪਨੀ ਖੋਵਹਿ ॥ ੨ ॥ ਛੋਡਹਿ ਅੰਨੁ ਕਰਹਿ
ਪਾਖੰਡੁ ॥ ਨਾ ਸੋਹਾਗਨਿ ਨਾ ਓਹਿ ਰੰਡ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਬਕਤੇ ਦੁਧਾਧਾਰੀ ॥
ਗੁਪਤੀ ਖਾਵਹਿ ਵਟਿਕਾ ਸਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਅੰਨ ਬਿਨਾ ਨ ਹੋਇ ਸੁਕਾਲੁ ॥ ਤਜਿਐ
ਅੰਨਿ ਨ ਮਿਲੈ ਗੁਪਾਲੁ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਐਸੇ ਜਾਨਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਅਨਾਦਿ
ਠਾਕੁਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਚਾਲੀ ਵਾਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਜਪੇ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਤਾਂ
ਅੰਨ ਦਾਣੇ ਦੀ ਖਾਂਦਿਆਂ ਪੀਂਦਿਆਂ ਕਦੇ ਨ ਤੋਟ ਆਵੇ ॥ ਕਿਰਸਾਨ ਹਰ ਰੋਜ਼
ਆਪਣੀ ਪੈਲੀ ਦੇ ਗਿਰਦੇ ਫਿਰਕੇ ੧੦ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਫਸਲ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੯

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧

ਅਸੁਮੇਧ ਜਗਨੇ ॥ ਤੁਲਾ ਪੁਦਖੁ ਦਾਨੇ ॥ ਪ੍ਰਾਗ ਇਸਨਾਨੇ ॥ ੧ ॥
ਤਉ ਨ ਪੁਜਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮਹਿ ਭਜੁ ਰੇ ਮਨਾ
ਆਲਸੀਆ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਇਆ ਪਿੰਡੁ ਭਰਤਾ ॥ ਬਨਾਰਸਿ
ਅਸਿ ਬਸਤਾ ॥ ਮੁਖਿ ਬੇਦ ਚਤੁਰ ਪੜਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸਗਲ ਧਰਮ

ਅਛਿਤਾ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ॥ ਖਟੁ ਕਰਮ ਸਹਿਤ ਰਹਤਾ
॥ ੩ ॥ ਸਿਵਾ ਸਕਤਿ ਸੰਬਾਦੇ ॥ ਮਨ ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਭੇਦੇ ॥ ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿ ਰੋਇੰਦੇ ॥ ਭਜੁ ਨਾਮਾ ਤਰਸਿ ਭਵ ਸਿੰਧੇ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੬੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੨੧ ਪਾਠ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਪੇ ਤਾਂ ਮਨ
ਅੰਦਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਭਗਤੀ ਫੁਰੇ, ਸਰਬ ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਜਗਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਦਾ
ਫਲ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਅੰਤਕਾਲ ਮੁਕਤੀ ਪਾਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੦

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ॥ ਮੋਕਉ ਤਾਰਿ ਲੇ ਰਾਮਾ ਤਾਰਿ
ਲੇ ॥ ਮੈ ਅਜਾਨੁ ਜਨੁ ਤਰਿਬੇ ਨ ਜਾਨਉ ਬਾਪ ਬੀਨੁਲਾ ਬਾਹ ਦੇ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਨਰ ਤੇ ਸੁਰ ਹੋਇ ਜਾਤ ਨਿਮਖ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਧਿ ਸਿਖਲਾਈ ॥
ਨਰ ਤੇ ਉਪਜਿ ਸੁਰਗ ਕਉ ਜੀਤਿਓ ਸੋ ਅਵਖਧ ਮੈ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਹਾ ਜਹਾ
ਧਾਅ ਨਾਰਦੁ ਟੇਕੈ ਨੈਕੁ ਟਿਕਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਵਿਲੰਬਿ ਬਹੁਤੁ ਜਨ
ਉਧਰੇ ਨਾਮੇ ਕੀ ਨਿਜ ਮਤ ਏਹ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੨੨ ਪਾਠ ਰੋਜ ਕਰੇ ਤਾਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸਭ ਪਰਕਾਰ
ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵਣ, ਭਗਤੀ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ,
ਅੰਤਕਾਲ ਮੁਕਤੀ ਪਾਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੧

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ਘਟੁ ੨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਕਰਤ ਮਿਟੇ ਸਭ ਭਰਮਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਲੇ ਚੂਤਮ ਧਰਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਕਰਤ ਜਾਤ ਕੁਲ ਹਰੀ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਲਾਕਤੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਏ
ਨਮਸਤੇ ਹਰਏ ਨਮਹ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਨਹੀ ਦੁਖੁ ਜਮਹ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਨਾਕਸ ਹਰੇ ਪਰਾਨ ॥ ਅਜੈ ਮਲ ਕੀਓ ਬੈਕੁੰਠਹਿ
ਬਾਨ ॥ ਸੁਆ ਪੜਾਵਤ ਗਨਿਕਾ ਤਰੀ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਨੈਨਹੁ ਕੀ ਪੂਤਰੀ ॥
੨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਪੂਤਨਾ ਤਰੀ ॥ ਬਾਲ ਘਾਤਨੀ ਕਪਟਹਿ ਭਰੀ ॥

ਸਿਮਰਨ ਦੋਪਦ ਸੁਤ ਦਿਧਰੀ ॥ ਗਵਿਤਮ ਸਤੀ ਸਿਲਾ ਨਿਸਤਰੀ ॥ ੩ ॥
 ਕੇਸੀ ਕੰਸੁ ਮਥਨੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਕਾਲੀ ਕਉ ਦੀਆ ॥
 ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਐਸੇ ਹਰੀ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਭੈ ਅਪਦਾ ਟਰੀ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਚਾਲੀ ਪਾਠ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮਨ ਦਾ ਸਭ
 ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਸੰਸਾਰ, ਭ੍ਰਮ, ਭਉ ਆਦਿਕ ਮਿਟੇ ॥ ਭਗਤੀ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ,
 ਅੰਤਕਾਲ ਮੁਕਤੀ ਪਾਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੨

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਭੈਰਉ ਭੂਤ ਸੀਤਲਾ ਧਾਵੇ ॥
 ਖਰ ਬਾਹਨ ਉਹੁ ਛਾਰ ਉਡਾਵੇ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਤਉ ਏਕ ਰਮਈਆ ਲੇਹਉ ॥
 ਆਨ ਦੇਵ ਬਦਲਾਵਨਿ ਦੇਹਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਵ ਸਿਵ ਕਰਤੇ
 ਜੇ ਨਰੁ ਧਿਆਵੇ ॥ ਬਰਦ ਚੜੇ ਡਉਰੂ ਢਮਕਾਵੇ ॥ ੨ ॥ ਮਹਾ ਮਾਈ ਕੀ
 ਪੂਜਾ ਕਰੈ ॥ ਨਰ ਸੈ ਨਾਰਿ ਹੋਇ ਅਉਤਰੈ ॥ ੩ ॥ ਤੂ ਕਹੀਅਤ ਹੀ ਆਦਿ
 ਭਵਾਨੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਬਰੀਆ ਕਹਾ ਛਪਾਨੀ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ
 ਨਾਮ ਗੁਰੁ ਮੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਣਮੈ ਨਾਮਾ ਇਉ ਕਹੈ ਗੀਤਾ ॥ ੫ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਇਕੀ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਭ ਭੂਤ
 ਪਰੇਤਾਂ ਤੋਂ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ ਕੋਈ ਭੈ ਪਰਤੀਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੩

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨ ॥ ਜੇ ਓਹੁ
 ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੈ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਦੁਆਦਸ ਸਿਲਾ ਪੂਜਾਵੈ ॥ ਜੇ
 ਓਹੁ ਕੂਪ ਤਟਾ ਦੇਵਾਵੈ ॥ ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਸਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ
 ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਕੇਸੇ ਤਰੈ ॥ ਸਰਪਰ ਜਾਨਹੁ ਨਰਕ ਹੀ ਪਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜੇ ਓਹੁ ਗ੍ਰਹਨ ਕਰੈ ਕੁਲਖੇਤਿ ॥ ਅਰਪੈ ਨਾਰਿ ਮੀਗਾਰ ਸਮੇਤਿ ॥ ਸਗਲੀ
 ਮਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸ੍ਰਵਨੀ ਸੁਨੈ ॥ ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਕਵਨੈ ਨਹੀ ਗੁਨੈ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਓਹੁ

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਾਵੈ ॥ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ਸੋਭਾ ਮੰਡਪਿ ਪਾਵੈ ॥ ਅਪਨਾ ਬਿਗਾਰਿ
ਬਿਰਾਨਾ ਸਾਂਢੈ ॥ ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਹਾਂਢੈ ॥ ੩ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਹਾ ਕਰਹੁ
ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਪਰਗਟਿ ਪਹਾਰਾ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਸੋਧਿ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥
ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਪਾਪੀ ਨਰਕ ਸਿਧਾਰਿਆ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੨੧ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਦੁਪਹਿਰ ਸਮੇਂ ਮੰਗਲਵਾਰ
ਤੋਂ ੪੧ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੋ ਤਾਂ ਨਿੰਦਕ, ਦੁਸ਼ਮਨ, ਦੋਖੀ ਨੂੰ ਦਰਗਾਹ
ਵਲੋਂ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੪

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਰੁਤੀ ਸਲੋਕ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਬਾਛਉ ਸਾਧਹ ਧੂਰਿ ॥ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ
ਭਰਪੂਰਿ ॥ ੧ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਣ ਭੈ ਹਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ਧਿਆਇ ॥ ੨ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਸੁ
ਗਾਵਹੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੋ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤੁ ਜੀਉ ॥ ਰੁਤੀ ਮਾਹ ਮੂਰਤ ਘੜੀ
ਰੁਣ ਉਚਰਤ ਸੋਭਾਵੰਤ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਗੰਗ ਰਾਤੇ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਨੀ ਇਕ
ਮਨ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਜਿਨੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਇਆ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਨਾ ਤੁਲਿ ਕਿਰਿਆ ਹਰਿ ਸਰਬ ਪਾਪਾ ਹੰਤ ਜੀਉ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹੰਤ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੨੧ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਜਪੇ ਸਭ ਪਰਕਾਰ ਦਾ
ਭਰਮ, ਸੰਸਾਰ, ਡਰ ਮਿਟੇ ਕੋਈ ਨੈ ਪਰਤੀਤ ਨਾ ਹੋਵੇ । ਸਰਬ ਕਾਰਜ
ਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੫

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਰਾਮਿ ਬਲਵੰਤਿ ਤਥਾ ਸਤੈ ਭੂਮਿ ਆਖੀ
ਨਾਉ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੇ ਕਿਉ ਬੋਲੁ ਹੋਵੈ ਜੋਖੀਵਦੈ ॥
ਦੇ ਗੁਨਾ ਸਤਿ ਭੈਣ ਭਰਾਵ ਹੈ ਪਾਰਗਤਿ ਦਾਨੁ ਪੜੀਵਦੈ ॥ ਨਾਨਕ

ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ ਸਚੁ ਕੋਟੁ ਸਤਾਣੀ ਨੀਵਦੈ ॥ ਲਹਣੇ ਧਰਿਓਨੁ ਛਤੁ
 ਸਿਰਿ ਕਰਿ ਸਿਫਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਦੈ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰ ਆਤਮ ਦੇਵ ਦੀ
 ਖੜਗਿ ਜੋਰਿ ਪਰਾਕੁਇ ਜੀਅਦੈ ॥ ਗੁਰਿ ਚੇਲੇ ਰਹਰਾਸਿ ਕੀਈ ਨਾਨਕਿ
 ਸਲਾਮਤਿ ਥੀਵਦੈ ॥ ਸਹਿ ਟਿਕਾ ਦਿਤੋਸੁ ਜੀਵਦੈ ॥ ੧ ॥ ਲਹਣੇ ਦੀ
 ਫੇਰਾਈਐ ਨਾਨਕ ਦੇਹੀ ਖਟੀਐ ॥ ਜੋਤਿ ਓਹਾ ਜੁਗਤਿ ਸਾਇ ਸਹਿ
 ਕਾਇਆ ਫੇਰਿ ਪਲਟੀਐ ॥ ਝੁਲੈ ਸੁ ਛਤੁ ਨਿਰੰਜਨੀ ਮਲਿ ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ
 ਗੁਰ ਹਟੀਐ ॥ ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਇਆ ਸਿਲ ਜੋਗੁ ਅਲੂਣੀ
 ਚਟੀਐ ॥ ਲੰਗਰੁ ਚਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੀ ਖਟੀਐ ॥
 ਖਰਚੇ ਦਿਤਿ ਖਸੰਮ ਦੀ ਆਪ ਖਹਦੀ ਖੈਰਿ ਦਬਟੀਐ ॥ ਹੋਵੇ ਸਿਫਤਿ
 ਖਸੰਮ ਦੀ ਨੂਰੁ ਅਰਸਹੁ ਕੁਰਸਹੁ ਬਟੀਐ ॥ ਤੁਧੁ ਡਿਠੇ ਸਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹ
 ਮਲੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੀ ਕਟੀਐ ॥ ਸਚੁ ਜਿ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਿਉ
 ਏਦੂ ਬੋਲਹੁ ਹਟੀਐ ॥ ਪੁਤ੍ਰੀ ਕਉਲੁ ਨ ਪਾਲਿਓ ਕਰਿ ਪੀਰਹੁ ਕੰਨ
 ਮੁਰਟੀਐ ॥ ਦਿਲਿ ਖੋਟੇ ਆਕੀ ਫਿਰਨਿ ਬੰਨਿ ਭਾਰੁ ਉਚਾਇਨ ਛਟੀਐ ॥
 ਜਿਨਿ ਆਖੀ ਸੋਈ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਨੈ ਬਟੀਐ ॥ ਕਉਣੁ ਹਾਰੇ
 ਕਿਨਿ ਉਵਟੀਐ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਮੰਨਣਾ ਕੋ ਸਾਲੁ ਜਿਵਾਰੇ
 ਸਾਲੀ ॥ ਧਰਮਰਾਇ ਹੈ ਦੇਵਤਾ ਲੈ ਗਲਾ ਕਰੇ ਦਲਾਲ ॥ ਸਨਿਗੁਹੁ
 ਆਖੇ ਸਚਾ ਕਰੇ ਸਾ ਬਾਤ ਹੋਵੇ ਦਰਹਾਲੀ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਦੀ ਦੋਹੀ
 ਫਿਰੀ ਸਚੁ ਕਰਤੈ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਾਇਆ ਪਲਟੁ ਕਰਿ ਮਲਿ
 ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ ਸੈਭਾਲੀ ॥ ਦਰ ਸੇਵੇ ਉਮਤਿ ਖੜੀ ਮਸਕਲੈ ਹੋਇ ਜੇਗਾਲੀ ॥
 ਦਰਿ ਦਰਵੇਸੁ ਖਸੰਮ ਦੇ ਨਾਇ ਸਚੇ ਬਾਣੀ ਲਾਲੀ ॥ ਬਲਵੰਡ ਖੀਵੀ
 ਨੇਕ ਜਨ ਜਿਸੁ ਬਹੁਤੀ ਛਾਉ ਪੜ੍ਹਾਲੀ ॥ ਲੰਗਰਿ ਦਉਲਤਿ ਵੰਡੀਐ
 ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੀਰਿ ਘਿਆਲੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਮਨਮੁਖ
 ਬੀਏ ਪਰਾਲੀ ॥ ਪਏ ਕਬੂਲੁ ਖਸੰਮ ਨਾਲਿ ਜਾਂ ਘਾਲ ਮਰਤੀ ਘਾਲੀ ॥
 ਮਾਤਾ ਖੀਵੀ ਸਹੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀ ॥ ੩ ॥ ਹੋ ਓ ਗੰਗ
 ਵਾਹੀਐ ਦੁਨਿਆਈ ਆਖੇ ਕਿਕਿਓਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਈਸਰਿ ਜਗਨਾਥ

ਓਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਈਸਰਿ ਜਗਨਾਥਿ ਉਰਹਦੀ ਵੈਣੁ ਵਿਰਿਕਿਓਨੁ ॥
 ਮਾਧਾਣਾ ਪਰਬਤੁ ਕਰਿ ਨੇਤ੍ਰਿ ਬਾਸਕ ਸਬਦਿ ਰਿੜਕਿਓਨੁ ॥
 ਚਉਦਹ ਰਤਨ ਨਿਕਾਲਿਅਨੁ ਕਰਿ ਆਵਾਗਉਣੁ ਚਿਲਕਿਓਨੁ ॥
 ਕੁਦਰਤਿ ਅਹਿ ਵੇਖਾਲਿਅਨੁ ਜਿਣਿ ਐਵਡ ਪਿਡ ਠਿਣਕਿਓਨੁ ॥
 ਲਹਣੇ ਧਰਿਅਨੁ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਅਸਮਾਨਿ ਕਿਆੜਾ ਛਿਕਿਓਨੁ ॥
 ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਮਾਹਿ ਆਪੁ ਆਪੈ ਸੇਤੀ ਮਿਕਿਓਨੁ ॥ ਸਿਖਾਂ
 ਪ੍ਰਤ੍ਰਾਂ ਘੋਖਿ ਕੈ ਸਭ ਉਮਤਿ ਵੇਖਹੁ ਨਿਕਿਓਨੁ ॥ ਜਾਂ ਸੁਧੋਸੁ ਤਾਂ
 ਲਹਣਾ ਟਿਕਿਓਨੁ ॥ ੪ ॥ ਫੇਰਿ ਵਸਾਇਆ ਫੇਰੁਆਇ ਸਤਿਗੁਰਿ
 ਖਾਡੁਰੁ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਲਿ ਤੁਧੁ ਹੋਰੁ ਮੁਚੁ ਗੁਰੁ ॥ ਲਬ
 ਵਿਣਾਹੇ ਮਾਣਸਾ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਧੂਰੁ ॥ ਵਰਿਐ ਦਰਗਾਹੁ ਗੁਰੁ ਕੀ
 ਕੁਦਰਤੀ ਨੂਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁ ਹਾਥੁ ਨ ਲਭਈ ਤੂੰ ਓਹੁ ਠਹੁਰੁ ॥ ਨਉ
 ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਭਰਪੂਰੁ ॥ ਨਿੰਦਾ ਤੇਰੀ ਜੋ
 ਕਰੈ ਸੋ ਵੰਞੈ ਚੂਰੁ ॥ ਨੇੜੇ ਦਿਸੈ ਮਾਤ ਲੋਕੁ ਤੁਧੁ ਸੁਝੈ ਦੂਰੁ ॥ ਫੇਰਿ
 ਵਸਾਇਆ ਫੇਰੁਆਇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਖਾਡੁਰੁ ॥ ੫ ॥ ਸੋ ਟਿਕਾ ਸੋ ਬੰਹਣਾ
 ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਪਿਯੂ ਦਾਦੇ ਜੇਵਿਹਾ ਪੋਤਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਨਿ
 ਬਾਸੁਕ ਨੇੜੇ ਘਤਿਆ ਕਰਿ ਨੇਹੀ ਤਾਣੁ ॥ ਜਿਨਿ ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਰੋਲਿਆ
 ਕਰਿ ਮੇਰੁ ਮਧਾਣੁ ॥ ਚਉਦਹ ਰਤਨ ਨਿਕਾਲਿਅਨੁ ਕੀਤੋਨੁ ਚਾਨਾਣੁ ॥
 ਘੋੜਾ ਕੀਤੋ ਸਹਜ ਦਾ ਜਤੁ ਕੀਓ ਪਲਾਣੁ ॥ ਧਣਖੁ ਚੜਾਇਓ ਸਤ ਦਾ
 ਜਸ ਹੰਦਾ ਬਾਣੁ ॥ ਕਲਿ ਵਿਚਿ ਧੂ ਅੰਧਾਰੁ ਸਾ ਚੜਿਆ ਹੇ ਭਾਣੁ ॥
 ਸਤਹ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਓ ਸਤਹੁ ਛਾਵਾਣੁ ॥ ਨਿਤ ਰਸੋਈ ਤੇਰੀਐ ਘਿਉ
 ਮੈਦਾ ਖਾਣੁ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਸੁਝੀਓਸੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥
 ਆਵਾਗਉਣ ਨਿਵਾਰਿਓ ਕਰਿ ਨਦਰਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਅਉਤਹਿਆ ਅਉਤਾਰੁ
 ਲੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਝਖਤਿ ਵਾਉ ਨ ਡੋਲਈ ਪਰਬਤੁ ਮੇਰਾਣੁ ॥ ਜਾਣੈ
 ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਜਾਣੀ ਹੂ ਜਾਣੁ ॥ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਮਹਿ ਪਾਤਿਸਾਹ
 ਜਾਂ ਤੂ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਦਾਨੁ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਾਗੁ ਹੈ ਸਤੇ ਦਾਣੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਹੰਦਾ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਉਮਤਿ ਹੋਰਾਣੁ ॥ ਸੋ ਟਿਕਾ ਸੋ ਬੰਹਣਾ

ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਪਿਯੂ ਦਾਦੇ ਜੇਵਿਹਾ ਪੋਤਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ੬ ॥ ਧੰਨੁ
 ਧੰਨੁ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਤਿਨੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਪੂਰੀ
 ਹੋਈ ਕਰਮਾਤਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ਧਾਰਿਆ ॥ ਸਿਖੀ ਅਤੇ
 ਸੰਗਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਅਟਲੁ ਅਥਾਹੁ ਅਤੋਲੁ
 ਤੂ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਿਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ
 ਸੇ ਤੁਧੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮੋਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੇ
 ਤੁਧੁ ਸਪਰਵਾਰਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਬਾਨੁ ਹੈ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪੈਸਕਾਰਿਆ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਲਹਣਾ ਤੂਹੈ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਤੂ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰੁ ਡਿਠਾ ਤਾਂ
 ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥ ੭ ॥ ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਇਣੁ ਆਪੇ
 ਹੋਆ ॥ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਬੰਸਿ ਖਲੋਆ ॥ ਆਪੇ
 ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ਆਪਿ ਲਿਖਣਹਾਰਾ ਹੋਆ ॥ ਸਭ ਉਮਤਿ ਆਵਣ
 ਜਾਵਣ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਨਵਾ ਨਹੋਆ ॥ ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਅਰਜਨ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕਾ ਖਿਵੈ ਚੰਦੋਆ ॥ ਉਗਵਣਹੁ ਤੇ ਆਬਵਣਹੁ ਚਹੁ ਚਕੀ ਕੀਅਨੁ
 ਲੋਆ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮਨਮੁਖਾ ਪਇਆ ਮੁੱਆ ॥ ਦੂਣੀ
 ਚਓਨੀ ਕਰਮਾਤਿ ਸਚੇ ਕਾ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥ ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ
 ਪੰਚਾਇਣੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥ ੮ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਰਾਮਕਲੀ ਦੀ ਵਾਰ ਦੇ ਪੰਜ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਰੋਗੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸਦਾ
 ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਰੋਗ ਸਰੀਰ ਫੁਟ ਜਾਣਾ, ਜਲੋਧਰ, ਕੋਹੜ, ਫੁਲਬਹਿਰੀ
 ਆਦਿਕ ਰੋਗ ਵਾਲਿਆਂ ਸਭ ਨੂੰ ਅਰਾਮ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਸੁਧ ਤੇ
 ਨਿਰਮਲ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ਰਾਮਕਲੀ ਦੀ ਵਾਰ ਦੀ ਉਥਾਨਕਾ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਹੈ:—

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਦੇ ਰਬਾਬੀ ਸੱਤਾ ਅਤੇ ਬਲਵੰਤਿ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ,
 ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਇ ਵਾਡਆਈ ਦਾ ਖਤਾਬ ਸੀ, ਇਕ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਲੜਕੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਆਇਆ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸੌ ਰੁਪਿਆ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਨਰਾਜ ਹੋ ਕੇ ਅਗਲੇ ਵਲਕ ਘਰੋਂ ਨਾ ਆਏ ਤਾਂ

ਭਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ ਲੈਣ ਗਏ ਤਦ ਭੀ ਨਾ ਆਏ, ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਲੈਣ ਗਏ ਤਦ ਭੀ ਨਾ ਆਏ । ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਆਪ ਗਏ ਤਾਂ ਸਗੋਂ ਦੋਨੋਂ ਵੱਡੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨ ਲਗ ਪਏ, ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਰਾਪ ਦਿਤਾ ਕਿ ਇਹ ਫਿਟ ਗਏ ਹਨ ਤੇ ਹੁਣ ਇਹਨਾਂ ਬਾਬਤ ਸਾਰ ਅਗੇ ਕੋਈ ਸਫਾਰਤ ਨਾ ਕਰੇ, ਜੇਹੜਾ ਕਰੇਗਾ ਉਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਕਾਲਾ ਕੀਤਾ ਜਵੇਗਾ । ਤਦ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਫਿਟ ਗਏ (ਕੋਹੜ ਚਲ ਗਿਆ) ਤਾਂ ਉਹ ਦਵੇ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਲਾਹੌਰ ਭਾਈ ਲੱਧਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜੋ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਨਾਮ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਸੀ, ਉਸ ਪਾਸ ਗਏ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਕਾਲਾ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਅਥਿਆ—'ਸਿਖਾ ਜਸ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਏਹਨਾਂ ਨੇ ਵੀਡਿਆ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ ਹੁਣ ਉਸੇ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਉਸਤਤੀ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਏਹਨਾਂ ਦਾ ਦੁਖ ਨਵਿਰਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਸੰਦ ਪਉਤੀਆਂ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ, ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਰਚਵੀ ਉਸਤਤਿ ਕੀਤੀ ਤੇ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨਾਂ ਪਉਤੀਆਂ ਵਿਚ ਤਿੰਨਾਂ ਗੁਰੂ ਸਹਿਬਾਂ ਦੀ ਉਸਤਤਿ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਸਰੀਰ ਦਾ ਦੁਖ ਨਾ ਵਰਤ ਹੋਕੇ ਆਤਮਾ ਭੀ ਸੁਖ ਹੋ ਗਿਆ । ਬਿਸਨੂੰ ਟਿਕੇ ਦੀ ਵਾਰ ਭੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੬

ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿ ਨਾਵਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਗਿਆਨੁ ਮਜਨੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਮਿਲਿ ਕਲਮਲ ਪਾਪ ਉਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕਾ ਗੁਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਧਿਕਾਈ ਪੜਿ ਸੁਆ
ਗਨਿਕ ਉਧਾਰੇ ॥ ਪਰਸਨ ਪਰਸ ਭਏ ਕੁਬਿਜਾ ਕਉ ਲੈ ਬੈਕੁੰਠਿ
ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਅਜਾਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਨੀ ਕਰਿ ਨਾਰਾਇਣ
ਬੋਲਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਇ ਭਾਵਨੀ ਜਮ ਕੰਕਰ ਮਾਰਿ
ਬਿਦਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕਥੈ ਕਥਿ ਲੋਕ ਸੁਨਾਵੈ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋਨ
ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਤ ਦਿੜਤਾ ਆਵੈ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ
ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਹੈ ਸਾਬਤੁ ਤਬ ਲਗਿ
ਕਿਛੁ ਨ ਸਮਾਰੇ ॥ ਜਬ ਘਰ ਮੰਦਰਿ ਆਗਿ ਲਗਾਨੀ ਕਦਿ ਕੂਪੁ
ਕਵੈ ਪਨਿਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਮਨ ਮੇਲੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਜਿਨਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਸਾਕਤ ਬਚਨ ਬਿਛੁਆ ਜਿਉ ਭਾਸੀਐ
ਤਜਿ ਸਾਕਤ ਪਰੈ ਪਰਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਲਗਿ ਲਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤ
ਲਗਾਈ ਲਗਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸਤਿ ਸਤਿ
ਕਰਿ ਮਾਨੇ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਜਨਮਿ ਪੁਰਚੁਨ

ਕਮਾਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ
ਪਾਇਆ ਰਸੁ ਗਾਵੈ ਰਸੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪ ਰੰਗਿ ਸਭਿ ਤੇਰੇ
ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਲਾਲ ਗੁਲਾਰੇ ॥ ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਦੇਹਿ ਸੇ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਨਾਨਕ
ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ੮ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਸ ਪਾਠ ਇਸ਼ਨਾਨ ਸਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
ਸਰੋਵਰ ਦੇ ਪੌੜਾਂ ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਇਕ ਮਨ ਹੋਕੇ ਰੋਜ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਭ ਪਰਕਾਰ
ਦੇ ਪਾਪ ਦੁਰ ਹੋਵਣ । ਸਰੀਰਕ ਰੋਗ ਕਟੇ ਜਾਵਣ, ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਤੇ
ਹਿਰਦਾ ਸੁਧ ਹੋਵੇ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਚੇਤੇ ਆਵੇ, ਭਲੇ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿਚ ਚਿਤ ਲਗੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੭

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਡਰਪੈ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਨਖਤਾ
ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਡਰਪੈ ਡਰਪੈ
ਇੰਦ੍ਰ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਏਕਾ ਨਿਰਭਉ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ॥ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੋ
ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਗਾਇ ਗੁਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਹ
ਧਾਰ ਅਰੁ ਦੇਵਾ ਡਰਪਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਡਰਿ ਮੁਇਆ ॥ ਲਖ
ਚਉਰਾਸੀਹ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਜੋਇਆ ॥ ੨ ॥ ਰਾਜਸੁ
ਸਾਤਕ ਤਾਮਹੁ ਡਰਪਹਿ ਕੇਤੇ ਰੂਪ ਉਪਾਇਆ ॥ ਛਲ ਬਪੁਰੀ ਇਹ
ਕਉਲਾ ਡਰਪੈ ਅਤਿ ਡਰਪੈ ਧਰਮਰਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ
ਡਰਹਿ ਵਿਆਪੀ ਬਿਨੁ ਡਰੁ ਕਰਣੇਹਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ
ਸੰਗੀ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਚਾਲੀਸ ਪਾਠ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹਰ
ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਡਰ ਭੈ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋਵੇ । ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਪ ਰਖਿਆ ਕਰੇ ।
ਕੋਈ ਭੈ ਪਰਤੀਤ ਨਾ ਹੋਵੇ । ਕਿਸੇ ਬਚੇ ਨੂੰ ਡਰ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ
ਨੂੰ ਛਾਇਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਫੂਕਾਂ ਮਾਰ
ਕੇ ਛੱਟਾ ਦਿਓ, ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੮

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਂਚ ਬਰਖ ਕੇ ਅਨਾਥ ਧਰੂ ਬਾਰਿਕੁ ਹਰਿ
 ਸਿਮਰਤ ਅਮਰ ਅਟਾਰੇ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਤਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਕਹਿਓ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ
 ਬਿਦਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇਤੇ ਅਗਨਤ ਉਧਾਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਅਲਪ
 ਮਤਿ ਨਿਰਗੁਣ ਪਰਿਓ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲਮੀਕੁ
 ਸੁਪਚਾਰੇ ਤਰਿਓ ਬਧਿਕ ਤਰੇ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਰਾਧਿਓ
 ਗਜਪਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਕੀਨੀ ਰਖਿਆ ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੈ ਹਰਨਾਖਸ
 ਨਖਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਬਿਦੁਰ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਭਇਓ ਪੁਨੀਤਾ ਸਗਲੇ ਕੁਲ
 ਉਜਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕਵਨ ਪਰਾਧ ਬਤਾਵਉ ਅਪੁਨੇ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹ ਮਗਨਾਰੇ ॥
 ਆਇਓ ਸਾਮ ਨਾਨਕ ਓਟ ਹਰਿ ਕੀ ਲੀਜੈ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰੇ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ੪੦ ਪਾਠ ਰੋਜ਼
 ਪਰਾਤਾਕਾਲ ਸਮੇਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਪ
 ਕਰੇ। ਕੋਈ ਡਰ, ਭੈ ਆਦਿਕ ਕਦੇ ਪਰਤੀਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਮਨ ਟਿਕਾਉ
 ਵਿਚ ਰਹੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੯

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਤਿਸ ਤੇ ਕਹਾ
 ਦੁਲਾਰਿਓ ॥ ਹਸਤ ਪਾਵ ਝਰੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਸੰਗਿ ਲੈ ਜਾਰਿਓ ॥
 ॥੧॥ ਸੂਰੇ ਤੈ ਮਨ ਤੇ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥ ਲੂਣ ਖਾਇ ਕਰਹਿ ਹਰਾਮ ਖੋਰੀ
 ਪੇਖਤ ਨੈਨ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸਾਧ ਰੋਗੁ ਉਪਜਿਓ ਤਨ
 ਭੀਤਰਿ ਟਰਤ ਨਾ ਕਾਹੂ ਟਾਰਿਓ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਓ
 ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਚਾਲੀ
 ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਗੁਨਾਹਾਂ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਹੋਵੇ। ਅਗੇ ਤੋਂ ਸਾਧ
 ਸੰਗਤ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਸਭ ਦੁਖ, ਕਲੇਸ਼ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੮੦

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਸੁਖ ਦਾਤਾ
 ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਬਿਸਾਰਿਓ ਅਗਿਆਨਬ ॥ ਹੋਛਾ ਮਦੁ ਚਾਖਿ ਹੋਇ ਤੁਮ ਬਾਵਰ
 ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਬ ॥ ੧ ॥ ਰੇ ਨਰ ਐਸੀ ਕਰਹਿ ਇਆਨਬ ॥ ਤਜਿ
 ਸਾਰੰਗਧਰ ਭ੍ਰਮਿ ਤੂ ਭੁਲਾ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿਓ ਦਾਸੀ ਸੰਗਿ ਸਾਨਬ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਧਰਣੀਧਰੁ ਤਿਆਗਿ ਨੀਚ ਕੁਲ ਸੇਵਹਿ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ
 ਬਿਹਾਨਬ ॥ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਕਹਾਵਬ
 ॥ ੨ ॥ ਸਤਿ ਹੋਤਾ ਅਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਜੋ ਬਿਨਸਤ ਸੋ ਨਿਹਚਲੁ
 ਜਾਨਬ ॥ ਪਰਕੀ ਕਉ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਪਕਰੀ ਐਸੇ ਭੂਲ ਭੁਲਾਨਬ ॥ ੩ ॥
 ਖਤੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੂਦ ਵੈਸ ਸਭ ਏਕੇ ਨਾਮਿ ਤਰਾਨਬ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਉਪਦੇਸੁ
 ਕਹਤੁ ਹੈ ਜੋ ਸੁਨੈ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਬ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੮੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਚਾਲੀ ਪਾਠ ਰੋਜ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗਿਆਨ
 ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ । ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਜਾਵੇ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੇ । ਸਤਿਗੁਰ
 ਦਾ ਭਾਣਾ ਮਿਠਾ ਲਗੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੮੧

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਹਰਿ ਚੂਢਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੇ ਗੁਰਿ ਘਰ
 ਹੀ ਮਾਹਿ ਦਿਖਾਇਆ ਥਾ ॥ ਅਨਭਉ ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਿਆ
 ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਇਆ ਥਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾਨਕੁ ਪਾਇਓ ਰੇ
 ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥ ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੁ ਨ ਪਾਇਆ
 ਜਾਇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੁ ਦਿਵਾਇਆ ਥਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ
 ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਅਕਥੁ ਕਥਾਇਆ ਥਾ ॥ ਅਨਹਦ
 ਸਬਦੁ ਦਸਮ ਦੁਆਰਿ ਵਜਿਓ ਤਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚੁਆਇਆ
 ਥਾ ॥ ੨ ॥ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਮਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਸਮਾਇਆ
 ਥਾ ॥ ਚਰਣ ਚਰਣ ਚਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਅਘੜੁ ਘੜਿਓ ਰਸੁ

ਪਾਇਆ ਥਾ ॥ ੩ ॥ ਸਹਜੇ ਆਵਾ ਸਹਜੇ ਜਾਵਾ ਸਹਜੇ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ
ਥਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇਆ ਤਾ ਹਰਿ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ
ਥਾ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੮੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਸ ਪਾਠ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਹਰ ਰੋਜ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਿਰਦਾ
ਸੁਧ, ਪਵਿਤਰ ਹੋਵੇ, ਆਤਮ ਗਿਆਨ ਫੁਰੇ, ਈਸ਼ਵਰ ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਮਨ
ਲਗੇ, ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਚੇਤੇ ਆਵੇ ਅਤੇ ਮਨ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਵਾਸ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੮੨

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਅੰਜੁਲੀਆ ॥ ਜਿਸੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਹੁਤੁ ਤਿਸੈ
ਗ੍ਰਿਹਿ ਚਿੰਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਥੋਰੀ ਸੁ ਫਿਰੈ ਭ੍ਰਮੰਤਾ ॥ ਦੁਹੁ ਬਿਵਸਥਾ ਤੇ
ਜੋ ਮੁਕਤਾ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਭਾਲੀਐ ॥ ੧ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਰਾਜ ਮਹਿ ਨਰਕੁ ਉਦਾਸ
ਕਰੋਧਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬੇਦ ਪਾਠ ਸਭਿ ਸੋਧਾ ॥ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਜੋ ਰਹੈ
ਅਲਿਪਤਾ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲੀਐ ॥ ੨ ॥ ਜਾਗਤ ਸੂਤਾ ਭਰਮਿ
ਵਿਗੂਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈਐ ਮੀਤਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤੁਟਹਿ
ਹਉ ਬੰਧਨ ਏਕੋ ਏਕੁ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥ ੩ ॥ ਕਰਮ ਕਰੈ ਤ ਬੰਧਾ ਨਹ ਕਰੈ
ਤ ਨਿੰਦਾ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਨੁ ਵਿਆਪਿਆ ਚਿੰਦਾ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖੁ
ਦੁਖੁ ਸਮ ਜਾਣੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਹਿਆਲੀਐ ॥ ੪ ॥ ਸੰਸਾਰੈ ਮਹਿ ਸਹਸਾ
ਬਿਆਪੈ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਗੋਚਰ ਨਹੀ ਜਾਪੈ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ
ਬੁਝੈ ਓਹੁ ਬਾਲਕ ਵਾਗੀ ਪਾਲੀਐ ॥ ੫ ॥ ਛੋਡਿ ਬਹੈ ਤਉ ਛੂਟੈ ਨਾਹੀ ॥
ਜਉ ਸਿੰਚੈ ਤਉ ਭਉ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਇਸ ਹੀ ਮਹਿ ਜਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ
ਤਿਸੁ ਸਾਧੂ ਚਉਰੁ ਢਾਲੀਐ ॥ ੬ ॥ ਜੋ ਸੂਰਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੋਇ ਮਰਣਾ ॥
ਜੋ ਭਾਗੈ ਤਿਸੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਣਾ ॥ ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਬੁਝਿ ਹੁਕਮਿ
ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਲੀਐ ॥ ੭ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਕਰਿ
ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਨੇ ਜਚਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤ ਨਾਮੁ
ਸਮਾਲੀਐ ॥ ੮ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੮੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਚਾਲੀ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਚਿੰਤਾ, ਗਮ, ਫਿਕਰ ਆਦਿਕ ਮਿਟੇ। ਸੰਤੋਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਸੁਖ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੮੩

(ਸਹੰਸਰ ਨਾਮਾ) ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਚੁਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਮਧੂ ਸੂਧਨ ਦਾਮੋਦਰੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਰਿਖੀਕੇਸ ਗੋਵਰਧਨਧਾਰੀ ਮੂਰਲੀ ਮਨੋਹਰ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮੋਹਨ ਮਾਧਵ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਕੁਰ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਹੈ ਸੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ਧਰਣੀਧਰ ਈਸ ਨਰਸਿੰਘ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਦਾੜਾ ਅਗੇ ਪ੍ਰਿਥਮਿ ਧਰਾਇਣ ॥ ਬਾਵਨ ਰੂਪੁ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਕਰਤੇ ਸਭ ਹੀ ਸੇਤੀ ਹੈ ਚੰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜਿਸੁ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖਿਆ ॥ ਬਨਵਾਲੀ ਚਕ੍ਰਪਾਣਿ ਅਨੂਪਿਆ ॥ ਸਹਸ ਨੇਤ੍ਰ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਸਹਸਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭ ਹੈ ਮੰਗਾ ॥ ੪ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅਨਾਥਹ ਨਾਥੇ ॥ ਗੋਪੀ ਨਾਥੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸਾਥੇ ॥ ਬਾਸੁਦੇਵ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਤੇ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਗੁਣ ਅੰਗਾ ॥ ੫ ॥ ਮੁਕੰਦ ਮਨੋਹਰ ਲਖਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦਰੋਪਤੀ ਲਜਾ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਣ ॥ ਕਮਲਾ ਕੰਤ ਕਰਹਿ ਕੰਤੂਹਲ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਨਿਹਮੰਗਾ ॥ ੬ ॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ਆਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਜਿਸੁ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ਖਉ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤ ਅਰੋਚਰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਹੀ ਹੈ ਲਗਾ ॥ ੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗ ਬੈਕੁੰਠ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥ ਮਛੁ ਕਛੁ ਕੂਰਮੁ ਆਗਿਆ ਅਉਤਰਾਸੀ ॥ ਕੇਸਵ ਚਲਾਤ ਕਰਹਿ ਨਿਰਾਲੇ ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਹੋ ਹੋਇਗਾ ॥ ੮ ॥ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਧਾਰਿ ਖੇਲੁ ਚਤੁਰ ਭੁਜੁ ਕਹਾਇਆ ॥ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਬਣਾਵਹਿ ਬੈਣੁ ਸੁਨਤ ਸਭ ਮੋਹੇਗਾ ॥ ੯ ॥ ਬਨਮਾਲਾ ਬਿਕੁਖਨ ਕਮਲਨੈਨ ॥ ਸੁੰਦਰ ਕੁੰਡਲ ਮੁਕਟ ਬੈਨ ॥ ਸਿਖ ਚਕ੍ਰ

ਗਦਾ ਹੈ ਧਾਰੀ ਮਹਾ ਸਾਰਥੀ ਸਤਸੰਗਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪੀਤ ਪੀਤੰਬਰ
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥ ਜਗੰਨਾਥ ਗੋਪਾਲੁ ਮੁਖਿ ਭਣੀ ॥ ਸਾਹਿਗ ਧਰ
ਭਗਵਾਨ ਬੀਠਲਾ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਸਰੰਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਨਿਹਕੰਟਕੁ
ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਕਹੀਐ ॥ ਧਨੰਜੈ ਜਲਿ ਬਲਿ ਹੈ ਮਹੀਐ ॥ ਮਿਰਤ
ਲੋਕ ਪਇਆਲ ਸਮੀਪਤ ਅਸਥਿਰ ਥਾਨੁ ਜਿਸੁ ਹੈ ਅਭਗਾ
॥ ੧੨ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਨੁ ॥ ਅਹੰਕਾਰ ਨਿਵਾਰਣੁ ਹੈ
ਭਵ ਖੰਡਨੁ ॥ ਭਗਤੀ ਤੋਖਿਤ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਗੁਣੇ ਨ ਕਿਤਹੀ
ਹੈ ਭਿਗਾ ॥ ੧੩ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਛਲ ਅਡੋਲੇ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਸਭੁ
ਜਗ ਮਉਲੋ ॥ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਅਪਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪਹੁ ਕੋਇ ਨ
ਪਾਵੇਗਾ ॥ ੧੪ ॥ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਆਪੇ ਕਾਨਾ ॥ ਆਪੇ ਰਉ ਚਰਾਵੈ
ਬਾਨਾ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਵਹਿ ਆਪਿ ਖਪਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਇਕੁ
ਤਿਲੁ ਟੰਗਾ ॥ ੧੫ ॥ ਏਕ ਜੀਹ ਰੁਣ ਕਵਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਸਹਸ ਫਨੀ
ਸੇਖ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਜਪੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਇਕ ਰੁਣ
ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਹਿ ਸੰਗਾ ॥ ੧੬ ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਜਗਤ ਪਿਤ ਸਰਣਾਇਆ
॥ ਭੈ ਭਇਆਨਕ ਜਮਦੁਤ ਦੁਤਰ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
ਇਛਾ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਸਾਧ ਮੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੰਗਾ ॥ ੧੭ ॥
ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਹੈ ਸਗਲ ਮਿਥੇਨਾ ॥ ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਗੋਬਿੰਦ
ਮੰਤ ਰੇਨਾ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਵਉ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਮੈ
ਪਾਵੇਗਾ ॥ ੧੮ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਸਾਧੂ
ਚਰਣ ਲੈ ਰਿਦੈ ਪਰਾਤੇ ॥ ਸਗਲ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ
ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਮਨਿ ਵਾਸੰਗਾ ॥ ੧੯ ॥ ਕਿਰਤਮ ਨਾਮ ਕਥੇ ਤੇਰੇ
ਜਿਹਬਾ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਪਏ
ਸਰਣਾਈ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਟੰਗ ਲਗਾ ॥ ੨੦ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਹੇ
ਜਾਣਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਬਹਿ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਦਾਸਨ
ਕੋ ਕਰੀਅਹੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਦਾਸਾ ਰਾਖੁ ਸੰਗਾ ॥ ੨੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੮੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਸ ਪਾਠ ਹੋਯ ਕਰੋ, ਭਗਤੀ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਚਿਤ ਲਗੇ, ਦੋਨਾਂ ਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਭੁਖ ਨਾ
ਰਹੇ । ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੮੪

ਮਾਰੂ ਸੋਹਲੇ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਰਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਹੀ ਫਨਿ ਗੋਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ
ਰਹਣਾ ਤੁਮ ਸਿਉ ਕਿਆ ਮੁਕਰਾਈ ਹੇ ॥ ੧ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ
ਖਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਵੀਚਾਰੀ ਗੁਣਕਾਰੀ
ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਲਾਈ ਹੇ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ॥ ਆਪੇ
ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਪਤੀਨਾ ॥ ਆਪੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਸਸਿ ਸੂਰਾ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ॥ ਆਪੇ ਗਿਆਨਿ
ਧਿਆਨਿ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੇ
ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਈ ਹੇ ॥ ੪ ॥ ਆਪੇ ਪੁਰਖ ਆਪੇ ਹੀ ਨਾਰੀ ॥ ਆਪੇ
ਪਾਸਾ ਆਪੇ ਸਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਪਿੜ ਬਾਧੀ ਜਗੁ ਖੇਲੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ
ਪਾਈ ਹੇ ॥ ੫ ॥ ਆਪੇ ਭਵਰੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਤਰਵਰੁ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਥਲੁ
ਸਾਗਰੁ ਸਰਵਰੁ ॥ ਆਪੇ ਮਛੁ ਕਛੁ ਕਰਣੀ ਕਰੁ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਨ
ਲਖਣਾ ਜਾਈ ਹੇ ॥ ਆਪੇ ਦਿਨਸੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰੈਣੀ ॥ ਆਪਿ
ਪਤੀਜੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬੈਣੀ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਨਾਹਦਿ ਅਨਦਿਨੁ
ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਅਨੂਪੁ ਅਮੋਲੋ ॥
ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪੂਰਾ ਤੋਲੋ ॥ ਆਪੇ ਕਿਸ ਹੀ ਕਸਿ ਬਖਸੇ ਆਪੇ ਦੇ
ਲੈ ਭਾਈ ਹੇ ॥ ੮ ॥ ਆਪੇ ਧਨਖ ਆਪੇ ਸਰਬਾਣਾ ॥ ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ
ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁਣਤਾ ਸੋਈ ਆਪੇ ਬਣਤ
ਬਣਾਈ ਹੇ ॥ ੯ ॥ ਪਉਣੁ ਗੁਰੁ ਪਾਣੀ ਪਿਤ ਜਾਤਾ ॥ ਉਦਰ ਸੰਜੋਗੀ
ਧਰਤੀ ਮਾਤਾ ॥ ਰੈਨਿ ਦਿਨਸੁ ਦਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਜਗੁ ਖੇਲੈ
ਖੇਲਾਈ ਹੇ ॥ ੧੦ ॥ ਆਪੇ ਮਛੁਲੀ ਆਪੇ ਜਾਲਾ ॥ ਆਪੇ ਗਉ ਆਪੇ

ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਜਗਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੈਸੀ ਪ੍ਰਭਿਵੁਤਮਾਈ
 ਹੇ ॥ ੧੧ ॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਹੋਗੀ ॥ ਆਪੇ ਦਸਿਆ ਪਰਮ
 ਸੰਜੋਗੀ ॥ ਆਪੇ ਵੇਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥
 ੧੨ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥
 ਸੇਈ ਸਾਹ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਏਥੁ ਏਥਾਈ ਹੇ ॥ ੧੩ ॥
 ਸਬਦੁ ਏਥਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਾਚੇ ਭਰਪੂਰਾ ॥
 ਅਫਰਿਓ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਦਾ ਤੂ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ਹੇ ॥ ੧੪ ॥
 ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਭਏ ਦੇਵਾਨੇ ॥ ਸਬਦੁ ਸਹਜ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਮਾਨੇ ॥ ਆਪੇ
 ਮੁਕਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਵਰ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹੇ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪਿ
 ਨਿਰਾਲਮੁ ਗੁਰਰਮ ਗਿਆਨਾ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕੁ
 ਨੀਜੁ ਭਿਖਿਆ ਦਰਿ ਜਾਵੈ ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥ ੧੬ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੮੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਸ ਪਾਠ ਰੋਜ ਕਰੇ ਭਗਤੀ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ,
 ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਰ ਬਾਂ ਹਾਜਰ ਨਾਜਰ ਜਾਨਣ ਲਗ ਪਵੇ। ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟੇ,
 ਮੁਕਤੀ ਹੋਵੇ, ਹਰ ਕਾਰਜ ਵਿਚ ਸਿਧੀ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੮੫ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਾਵਣੁ ਪੁਰਬੁ ਅਭੀਚੁ
 ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸੁ ਭਇਆ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੀ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ
 ਗਇਆ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ
 ਪਰਗਾਸੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ
 ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰਤੈ ਪੁਰਬੁ ਕੀਆ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਕੁਲਖੋਤਿ ਨਾਵਨਿ ਗਇਆ ॥ ਨਾਵਣੁ ਪੁਰਬੁ ਅਭੀਚੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ
 ਦਰਸੁ ਭਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਾਹਿਗ ਪੰਥਿ ਚਲੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਗਿ
 ਸਿਖਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਬਣੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਿਮਖ ਵਿਖਾ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਣੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋਰੀ ਲੋਕੁ ਵੇਖਣਿ ਆਇਆ ॥
 ਜਿਨ ਦਰਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕੀਆ ਤਿਨ ਆਪਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇਆ ॥

ਤੀਰਥ ਉਦਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀਆ ਸਭ ਲੋਕ ਉਧਰਣ ਅਰਥਾ ।
 ਮਾਰਗ ਪੰਥਿ ਚਲੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਆਏ
 ਕੁਲਖੇਤਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਬੁ ਹੋਆ ॥ ਖਬਰਿ ਭਈ
 ਸੰਸਾਰਿ ਆਏ ਤੈ ਲੋਆ ॥ ਦੇਖਨਿ ਆਏ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਸੁਰਿ ਨਰ
 ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਭ ਆਇਆ ॥ ਜਿਨ ਪਤਸਿਆ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ
 ਤਿਨ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸ ਗਵਾਇਆ ॥ ਜੋਗੀ ਦਿਗੰਬਰ ਸੰਨਿਆਸੀ
 ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕਰਿ ਗਏ ਰੋਸਟਿ ਢੋਆ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਆਏ ਕੁਲਖੇਤਿ
 ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਬੁ ਹੋਆ ॥ ੩ ॥ ਦੁਤੀਆ ਜਮੁਨ ਗਏ ਗੁਰ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕੀਆ ॥ ਜਾਗਾਤੀ ਮਿਲੇ ਦੇ ਭੇਟ ਗੁਰ ਪਿਛੈ
 ਲੰਘਾਇ ਦੀਆ ॥ ਸਭ ਛੁਟੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਛੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਮਾਰਗਿ ਜੋ ਪੰਥਿ ਚਾਲੇ ਤਿਨ ਜਮੁ
 ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਸਭ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਗਤੁ ਬੋਲੇ ਗੁਰ ਕੈ
 ਨਾਇ ਲਇਐ ਸਭਿ ਛੁਟਕਿ ਗਇਆ ॥ ਦੁਤੀਆ ਜਮੁਨ ਗਏ ਗੁਰਿ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕੀਆ ॥ ੪ ॥ ਤਿਤੀਆ ਆਏ ਸੁਰਸਰੀ ਤਹ
 ਕਉਤਕੁ ਚਲਤੁ ਭਇਆ ॥ ਸਭ ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਗੁਰ
 ਸੰਤ ਕਿਨੈ ਆਢ ਨ ਦਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ਆਢੁ ਦਾਮੁ ਕਿਛੁ ਪਇਆ
 ਨ ਬੋਲਕ ਜਾਗਾਤੀਆ ਮੋਹਣ ਮੁੰਦਣਿ ਪਈ ॥ ਭਾਈ ਹਮ ਕਰਹ
 ਕਿਆ ਕਿਸੁ ਪਾਸਿ ਮਾਂਗਹ ਸਭ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਪਈ ॥
 ਜਾਗਾਤੀਆ ਉਪਾਵ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ਡਿਠਾ ਭੰਨਿ ਬੋਲਕਾ
 ਸਭਿ ਉਠਿ ਗਇਆ ॥ ਤਿਤੀਆ ਆਏ ਸੁਰਸਰੀ ਤਹ ਕਉਤਕੁ ਚਲਤੁ
 ਭਇਆ ॥ ੫ ॥ ਮਿਲਿ ਆਏ ਨਗਰ ਮਹਾਜਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ
 ਗਹੀ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪੁਛਿ ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਕੀਤਾ ਸਹੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਤਿ
 ਸਾਸਤ ਸਭਨੀ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਸੁਕਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਿ ਕਰਿ ਪਰ ਗੋਵਿੰਦੁ
 ਧਿਆਇਆ ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰਿ ਕੋਟਿ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਟਵਾਰੇ ਤਿਨ ਕਾ ਬਾਉ
 ਢੇਹੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਕੀਰਤਨ ਪੁਰਾਣ ਨਿਤ ਪੁੰਨ ਹੋਵਹਿ ਗੁਰ ਬਚਨਿ

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਲਹੀ ॥ ਮਿਲਿ ਆਏ ਨਗਰ ਮਹਾਜਨਾ ਗੁਰ
ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਗਹੀ ॥ ੬ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੮੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ੪੦ ਦਿਨਾਂ
ਵਿਚ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਦੁਖ, ਕਲੇਸ, ਸੰਕਟ, ਮੁਕੱਦਮਾ,
ਬੀਮਾਰੀ ਆਦਿਕ ਦੂਰ ਹੋਵੇ । ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਪ ਹਰ ਸਮੇਂ ਹਰ ਤਕਲੀਫ
ਤੋਂ ਬਚਾਵੇ ਅਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਭ ਤੀਰਥਾਂ ਦੇ ਅਸ਼ਨਾਨ
ਦਾ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੮੬

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਹ ਪੂਰਿ ਲੇ ਮੁਖ ਮਲੀ ॥ ਗੁਣਾ
ਅਦੁਤ ਸਦਾ ਪੂਰਨ ਨਹ ਦੋਖ ਬਿਆਪਹਿ ਕਲੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ
ਬਚਨਿ ਕਾਰਜ ਸਰਬ ਪੂਰਨ ਈਤ ਉਤ ਨ ਹਲੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਨਿਕ
ਸਰਬਤ ਪੂਰਨ ਬਿਖੈ ਅਗਨਿ ਨ ਜਲੀ ॥ ੧ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੋ ਦਾਸੁ
ਆਪਨੋ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਰਲੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਸਰਨ ਅਨਾਥੁ ਆਇਓ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਚਲੀ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੮੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਚਾਲੀ ਪਾਠ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ੁਕ੍ਰਵਾਰ ਤੋਂ
ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ ਸਮੇਂ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਹਰ ਕਾਰਜ ਵਿਚ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਫਲਤਾ
ਬਖਸ਼ੇ । ਅਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਰਜ ਪੂਰਨ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੮੭

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਠਤ ਸੁਖੀਆ ਬੈਠਤ ਸੁਖੀਆ ॥ ਭਉ
ਨਹੀ ਲਾਗੈ ਜਾਂ ਐਸੇ ਬੁਝੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਹਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥
ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਗਿ
ਅਚਿੰਤਾ ॥ ਜਹਾ ਕਹਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂੰ ਵਰਤੰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਘਰਿ ਸੁਖਿ ਵਸਿਆ
ਬਾਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ੩ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੮੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਚਾਲੀ ਪਾਠ ਹੋਯ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰੇ ਪਰਾਤਾ-
ਕਾਲ ਸਮੇਂ, ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਡਰ, ਭੈ ਆਦਿਕ ਦੂਰ ਹੋਵੇ, ਸੁਖ ਹੋਵੇ ਅਰ
ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੮੮

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਸ ਮਿਰਗੀ ਸਹਜੇ ਏਧਿ ਆਨੀ ॥ ਪਾਂਚ
ਮਿਰਗ ਬੇਧੇ ਸਿਵ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਲੇ ਚੜਿਓ ਸਿਕਾਰ ॥ ਮ੍ਰਿਗ
ਪਕਰੇ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਹਥਿਆਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਖੇਰ ਬਿਰਤਿ ਬਾਹਰਿ
ਆਇਓ ਧਾਇ ॥ ਅਹੇਰਾ ਪਾਇਓ ਘਰ ਕੈ ਗਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਘਰਿ
ਆਣੇ ਹਾਟਿ ॥ ਚੁਖ ਚੁਖ ਲੇ ਗਏ ਬਾਂਢੇ ਬਾਟਿ ॥ ੩ ॥ ਏਹੁ ਅਹੇਰਾ ਕੀਨੋ
ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਘਰਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੮੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਚਾਲੀ ਪਾਠ ਹੋਯ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਭ ਸਿੰਦ੍ਰਿਆਂ
ਤੇ ਕਾਬੂ ਪੈ ਜਾਏ, ਮਨ ਦੀ ਕਲਪਣਾ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਹਿਰਦਾ ਸ਼ਾਂਤਿ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੦

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਉਨੁ ਮਾਰੈ ॥ ਸਭ
ਤੁਝ ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਚਿਤਵਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਮੇ
ਹੋਵੈ ਜਿ ਕਰੈ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਤੇਰੀ
ਸਰਣਿ ਤੇਰੈ ਦਰਵਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਨਿਰਭਉ
ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤਿਨਿ ਭਉ ਦੂਰ ਕੀਆ ਏਕੁ ਪਰਾਤਾ ॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੋਈ
ਫੁਨਿ ਹੋਇ ॥ ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਮਾਣਸ
ਬਾਣਿ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਏਕ ਟੇਕ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਭ
ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਿਸਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਅਪੜਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੮੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਚਾਲੀ ਪਾਠ ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ਤੋਂ ਰੋਜ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰੇ ਤਾਂ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਹਰ ਸਮੇਂ ਰਖਿਆ ਕਰੇ। ਸਭ ਐਕੜਾਂ, ਮੁਸੀਬਤਾਂ,
ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ, ਦੂਰ ਹੋਵਣ, ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੦

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਹੋਵੈ ਬਾਹਰਿ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ
ਜੇ ਵਿਸਰੈ ਨਰਹਰਿ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਭਾਏ ॥ ਕਿਆ ਕੜੀਐ ਜਾਂ
ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਕੜ ਕੜਿ ਪਚਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ
ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਖਪਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ ॥
ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਅਨਿਆਇ ਕੇ ਮਰਤਾ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ
ਨਾਹੀ ॥ ਕਿਆ ਕੜੀਐ ਜਾਂ ਭਰਪੂਰਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਕਿਛੁ
ਹੋਇ ਧਿਛਾਣੈ ॥ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਭੂਲਿ ਰੰਵਾਣੈ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਜੇ
ਹੋਇ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ॥ ਤਬ ਕਾੜਾ ਛੋਡਿ ਅਚਿੰਤ ਹਮ ਸੋਤੇ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਹੈ
ਠਾਕੁਰੁ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਰਹਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਦੁਤੀਆ ਨਾਸਤਿ
ਇਕੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਰਾਖਹੁ ਪੈਸ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਇ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਚਾਲੀ ਪਾਠ ਰੋਜ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰੇ ਤਾਂ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਦੁਖ, ਕਸ਼ਟ, ਰੋਗ, ਮੁਸੀਬਤ ਕਟੇ। ਰੋਗੀ ਦਾ
ਕਸ਼ਟ ਕਟਿਆ ਜਾਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੧

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਾਨੁਖ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥ ਕਾਮ
ਰੋਗਿ ਮੈਗਲੁ ਬਸਿ ਲੀਨਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਰੋਗਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਪਤੰਗਾ ॥ ਨਾਦ
ਰੋਗਿ ਖਪਿ ਗਏ ਕੁਰੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਜੇ ਦੀਸੇ ਸੇ ਸੇ ਰੋਗੀ ॥ ਰੋਗ ਰਹਿਤ
ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹਵਾ ਰੋਗਿ ਮੀਨੁ ਗ੍ਰਸਿਆਨੈ
॥ ਬਾਸਨ ਰੋਗਿ ਭਵਰੁ ਬਿਨਸਾਨੈ ॥ ਹੇਤ ਰੋਗ ਕਾ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥
ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਰੋਗ ਮਹਿ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਰੋਗੇ ਮਤਤਾ ਰੋਗੇ ਜਨਮੈ ॥

ਰੋਗੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਭਰਮੈ ॥ ਰੋਗੁ ਏਧ ਰਹਨੁ ਰਤੀ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਰੋਗੁ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਪਾਰਬਹਮਿ ਜਿਸੁ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥
ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਰੋਗਹੁ ਕਢਿ ਲਇਆ ॥ ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਚਾਲੀ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਏਕੁਵਾਰ ਤੋਂ ਰੋਗੀ ਕਰੇ ਤਾਂ
ਰੋਗੀ ਦਾ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਰੋਗੁ ਮਿਟੇ । ਸਰੀਰ ਨਿਰਮਲ ਅਤੇ ਚਿਤ ਪਰਮੰਨ
ਰਹੇ । ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਪਰਮਗਤੀ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੨

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ
ਤਾਂ ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੰਜ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ
ਕਬਹਿ ਨ ਝੂਰੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ
ਦੀਓ ਟੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਰਬ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥
ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲ ॥ ਚੀਤਿ
ਆਵੈ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ੨ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦ ਧਨਵੰਤਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ
ਤਾਂ ਸਦ ਨਿਭਵੰਤਾ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਟੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ
ਚੂਕੀ ਕਾਣੇ ॥ ੩ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ
ਤਾਂ ਸੁਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਸਦ ਕੀਰਤਨ ਕਰਤਾ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ
ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਚਾਲੀ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਰੋ
ਤਾਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇ, ਸਰਬ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀ
ਮਿਲੇ, ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੩

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਰਵੈਰ ਪੁਰਖ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥

ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਹੁਮ ਬਖਸਾਤੇ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਪੀ ਕਉ ਮਿਲੇ ਨ ਢੋਈ ॥
 ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨਾਇ ॥
 ਸਭ ਫਲ ਪਏ ਗੁਰੁ ਧਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਆਦੇਸੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਦੇਸੁ ॥ ਦੂਕਾ ਪੜਦਾ ਤਾ ਨਦਰੀ
 ਆਇਆ ॥ ਖਸਮੁ ਤੂ ਹੈ ਸਭਨਾ ਕੇ ਰਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ
 ਹਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਬਲਿ ਸਿਰਿ ਸਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਸਭਿ
 ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਚਿੰਤ ਗਈ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਹਰਾਮਖੋਰ ਨਿਰਗੁਣ
 ਕਉ ਤੂਠਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੂਠਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਭਏ
 ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦੇਖਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਚਾਲੀ ਪਾਠ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਹੋਜ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਦਾ ਵਿਰੋਧ, ਈਰਖਾ, ਦੁਸ਼ਮਨੀ ਆਦਿਕ ਦੂਰ ਹੋਣ, ਰੁਨਾਹਾਂ ਦੀ ਮੁਆਫੀ
 ਹੋਵੇ, ਧਨ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੪

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕਿਛੁ ਇਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ
 ਸੁਣਤ ਜਮੁ ਦੂਰਹੁ ਭਾਰੈ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਭ ਦੁਖਹੁ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹਰਿ
 ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਨਿਰਬਿਘਨ ਭਗਤਿ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾਉ ॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ
 ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਛੁ ਚਾਖੁ ਨ ਜੋਹੈ ॥ ਹਰਿ
 ਸਿਮਰਤ ਦੈਤ ਦੇਉ ਨ ਪੋਹੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮੋਹੁ ਮਾਨੁ ਨ ਬਦੈ ॥ ਹਰਿ
 ਸਿਮਰਤ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਨ ਦੁਖੈ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਸਰਲੀ ਏਲਾ ॥
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਬਹੁ ਮਾਹਿ ਇਕੇਲਾ ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥
 ਜੋ ਜਾਪੈ ਤਿਸਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਸਾਧ ਮੰਗਿ
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਪੂਰਨ ਰੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਸਾਸਿ
 ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਚਿਤਾਰਿ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਚਾਲੀ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਰੇ
ਤਾਂ ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਨਿਰਵਿਘਨ ਪੂਰਨ ਹੋਵਣ। ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਅਟਕਿਆ ਹੋਵੇ
ਤਾਂ ਓਹ ਭੀ ਸਿਧ ਹੋਵੇ। ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਪਾਠ ਕਰੇ ਧਨ ਮਿਲੇ। ਪਾਠ
ਕਰਨ ਲਗੇ ਕੋਲ ਜਲ ਰਖ ਲਵੇ, ਉਸ ਜਲ ਦੇ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਦੀ ਛਾਇਆ
ਵਾਲੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਛਿਟੇ ਮਾਰੇ ਅਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਲਾਵੇ ਤਾਂ ਛਾਇਆ ਦੂਰ ਹੋਵੇ।
ਜੇ ਬੱਚਾ ਡਰਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਫੁਕਾ ਮਾਰੇ, ਬੱਚੇ ਨੂੰ
ਨਜ਼ਰ ਹਟੇ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੫

ਭੈਰਉ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਕਿਉ ਲੀਜੇ ਗਢ ਬੰਕਾ ਭਾਈ ॥ ਦੋਵਰ ਕੋਟ
ਅਰੁ ਤੇਵਰ ਖਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਂਚ ਪਚੀਸ ਮੋਹ ਮਦ ਮਤਸਰ ਆਡੀ
ਪਰਬਲ ਮਾਇਆ ॥ ਜਨ ਗਈਬ ਕੇ ਜੇਰੁ ਨ ਪਹੂਰੇ ਕਹਾ ਕਰਉ
ਰਘੁਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਕਾਮੁ ਕਿਵਾਰੀ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦਰਵਾਨੀ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦਰਵਾਜਾ ॥
ਕ੍ਰੋਧੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ਮਹਾ ਬਭੁ ਦੁੰਦਰੁ ਤਹ ਮਨੁ ਮਾਵਾਸੀ ਰਾਜਾ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਵਾਦ
ਸਨਾਹੁ ਟੋਪੁ ਮਮਤਾ ਕੇ ਕੁਬੁਧਿ ਕਮਾਨ ਚਢਾਈ ॥ ਤਿਸਨਾ ਤੀਰ ਰਹੇ ਘਟ
ਭੀਤਰਿ ਇਉ ਗਢਿ ਲੀਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਲੀਤਾ ਸੁਰਤਿ ਹਵਾਈ
ਗੋਲਾ ਗਿਆਨੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਸਹਜੇ ਪਰ ਜਾਲੀ ਏਕਹਿ
ਚੋਟ ਸਿਝਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਲੈ ਲਰਨੇ ਲਾਗਾ ਤੇਰੇ ਦੁਇ ਦਰਵਾਜਾ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਅਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਝੁਪਾ ਤੇ ਪਕਰਿਓ ਗਢ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥ ੫ ॥
ਭਗਵਤ ਭੀਰਿ ਸਕਤਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਕਟੀ ਕਾਲ ਭੈ ਫਾਸੀ ॥ ਦਾਸੁ ਕਮੀਰੁ
ਚੜ੍ਹਿਓ ਗੜ੍ਹ ਉਪਰਿ ਰਾਜੁ ਲੀਓ ਅਤਨਾਸੀ ॥ ੬ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ
ਵਿਚ ਰਾਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਪਹਿਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸੰਕਟ ਦੂਰ ਹੋਵਣ,
ਰੁਕੇ ਹੋਏ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੬

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਇਕ ਤੁਕੇ ॥ ਸਗਲ ਇਛਾ ਜਪਿ
ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਰਵਹੁ ਗੋਬਿੰਦੇ ਰਵਣ
ਜੋਗੁ ॥ ਜਿਤੁ ਰਵਿਐ ਸੁਖ ਸਹਜ ਭੋਗੁ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਆਪਣਾ ਦਾਸੁ ਆਪਿ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ੩ ॥ ਸੇਜ
ਸੁਹਾਵੀ ਰਸਿ ਬਨੀ ॥ ਆਇ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਧਨੀ ॥ ੪ ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ
ਅਵਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਚਰਣ ਪੂਜਾਰਿਆ ॥ ੫ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਸ਼ੁਕਵਾਰ ਤੋਂ ੪੦ ਦਿਨਾਂ
ਵਿਚ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਰਬ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਮਨੋਰਥ ਸਿਧ ਹੋਵਣ। ਇਛਾ
ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੭

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਨਉ ਸਤ ਚਉਦਹ ਤੀਨਿ
ਚਾਰਿ ਕਰਿ ਮਹਲਤਿ ਚਾਰਿ ਬਹਾਲੀ ॥ ਚਾਰੇ ਦੀਵੇ ਚਹੁ ਹਥਿ ਦੀਏ ਏਕਾ
ਏਕਾ ਵਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮਿਹਰਜਾਨ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮਾਧੋ ਐਸੀ ਸਕਤਿ ਤੁਮਾਰੀ
॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਲਸਕਰੁ ਪਾਵਕੁ ਤੇਰਾ ਧਰਮੁ ਕਰੇ ਸਿਕਦਾਰੀ
॥ ਧਰਤੀ ਦੇਗ ਮਿਲੈ ਇਕ ਵੇਰਾ ਭਾਗੁ ਤੇਰਾ ਭੇਡਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਨਾਸਾਬੁਰੁ
ਹੋਵੈ ਫਿਰਿ ਮੰਗੈ ਨਾਰਦੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥ ਲਬੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬੰਦੀਖਾਨਾ
ਅਉਗਣੁ ਪੈਰਿ ਲੁਹਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਪੁੰਜੀ ਮਾਰ ਪਵੈ ਨਿਤ ਮੁਦਗਰ ਪਾਪੁ
ਕਰੇ ਕੋਟਵਾਰੀ ॥ ਭਾਵੈ ਚੰਗਾ ਭਾਵੈ ਮੰਦਾ ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੫ ॥
ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਉ ਅਲਹੁ ਕਹੀਐ ਸੇਖਾ ਆਈ ਵਾਰੀ ॥ ਦੇਵਲ
ਦੇਵਤਿਆਂ ਕਰੁ ਲਾਗਾ ਐਸੀ ਕੀਰਤਿ ਚਾਲੀ ॥ ੬ ॥ ਕੂਜਾ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜ
ਮੁਸਲਾ ਨੀਲ ਦੂਪ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੀਆਂ ਸਭਨਾਂ ਜੀਆਂ ਬੋਲੀ
ਅਵਰ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੭ ॥ ਜੇ ਤੂ ਮੀਰ ਮਹੀਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਣ
ਹਮਾਰੀ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਟ ਸਲਾਮੁ ਕਰਹਿਗੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਸਿਫਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥
੮ ॥ ਤੀਰਥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਿਛੁ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਦਿਹਾੜੀ ॥

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਮੇਕਾ ਘੜੀ ਸਮਾਲੀ ॥ ੮ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਵਸ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟੇ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਨਿਸਚਾ ਬਣੇ ਅਰ ਪਰਮਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੮

ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੀਆ ॥ ਸੁਣਿ ਸਾਖੀ ਮਨ ਜਪਿ
ਪਿਆਰ ॥ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਆ ਕਹਿ ਏਕ ਬਾਰ ॥ ਬਾਲਮੀਕੇ ਹੋਆ
ਸਾਧ ਸੰਗੁ ॥ ਧੂ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿਸੰਗ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤਾ
ਜਾਚਉ ਚਰਨ ਫੇਨ ॥ ਲੇ ਮਸਤਕਿ ਲਾਵਉ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਨ ॥ ੧ ॥
ਫਪਾਉ ॥ ਗਨਿਕਾ ਉਧਰੀ ਹਰਿ ਕਹੈ ਤੋਤ ॥ ਰਾਜ ਇੰਦ੍ਰ ਧਿਆਇਓ
ਹਰਿ ਕੀਓ ਮੋਖ ॥ ਬਿਪ੍ਰ ਸੁਦਾਮੇ ਦਾਲਦੁ ਭੋਜ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੂੰ ਭੀ ਭਜੁ
ਗੋਇੰਦ ॥ ੨ ॥ ਬਧਿਕੁ ਉਧਾਰਿਓ ਖਮਿ ਪ੍ਰਹਾਰ ॥ ਹੁਬਿਜਾ ਉਧਰੀ
ਅੰਗੁਸਥ ਧਾਰ ॥ ਬਿਦਰੁ ਉਧਾਰਿਓ ਦਾਸਤ ਭਾਇ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੂੰ ਭੀ
ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਰਖੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਆਪ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਛੀਨਤ
ਦਰੋਪਤੀ ਰਖੀ ਲਾਜ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਮੋਵਿਆ ਅੰਤ ਬਾਰ ॥ ਰੇ ਮਨ
ਮੋਵਿ ਤੂੰ ਪਰਹਿ ਪਾਰ ॥ ੪ ॥ ਧੰਨੈ ਮੋਵਿਆ ਬਾਲ ਏਧਿ ॥ ਤਿਲੋਚਨ
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਈ ਸਿਧਿ ॥ ਏਣੀ ਕਉ ਰੁਰਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਾਸੁ ॥ ਰੇ ਮਨ
ਤੂੰ ਭੀ ਹੋਹਿ ਦਾਸੁ ॥ ੫ ॥ ਜੈ ਦੇਵ ਤਿਆਗਿਓ ਅਹੰਮੋਹ ॥ ਨਾਈ
ਉਧਰਿਓ ਮੋਨੁ ਮੋਵ ॥ ਮਨੁ ਡੀਗਿ ਨ ਡੋਲੈ ਕਹੂੰ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਤੂੰ ਵੀ
ਤਰਸਹਿ ਸਰਣਿ ਪਾਇ ॥ ੬ ॥ ਜਿਹ ਅਨੁਰਾਹੁ ਠਾਕੁਰਿ ਕੀਓ ਆਪਿ ॥
ਸੇ ਤੈ ਲੀਨੇ ਭਗਤ ਰਾਖਿ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਗੁਣੁ ਅਵਰੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ
ਕੋਇ ॥ ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਲਗਾ ਸੇਵ ॥ ੭ ॥ ਕਬੀਰ ਧਿਆਇਅ
ਏਕ ਰੰਗ ॥ ਨਾਮਦੇਵ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਸਹਿ ਸੰਗਿ ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਧਿਆਏ
ਪ੍ਰਭ ਅਨੂਪ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਹੋਵਿੰਦੁ ਰੂਪ ॥ ੮ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੪੦ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਹਰ ਸਮੇਂ ਰਖਿਆ ਕਰੇ। ਦੁਖਾਂ, ਸੰਕਟਾਂ, ਮੁਸੀਬਤਾਂ, ਔਕੜਾਂ, ਤਕਲੀਫਾਂ ਤੋਂ ਆਪ ਸਹਾਇਕ ਹੋਕੇ ਰਖਿਆ ਕਰਦਾ ਰਹੇ। ਭਗਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੯

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ੍ਹ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ॥ ਉਤਰਿ ਗਇਓ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਸੰਸਾ ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਬੋਲਤ ਮੇਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨੀ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ॥ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਅਨਦ ਅਨਦ ਗੁਣ ਗਾਇਆ॥ ੧॥ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਕਢਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਮਾਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ੨॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੯੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੨੧ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪਰਾਤਾਕਾਲ ਸਮੇਂ ਉਠ ਕੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋ, ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਕੋਈ ਡਰ ਭੈ ਨਹੀਂ ਬਿਆਪੇ ਰੋਗੀ ਦਾ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਵੇ। ਮੁਕਦਮੇ ਤੇ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੦

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਨ ਲਾਲ ਗਾਵਓ ਗੁਰ ਦੇਖੇ॥ ਪੰਤਾ ਤੇ ਏਕੁ ਛੂਟਾ ਜਉ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਗਰਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਿਸਟਉ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਇ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਮੋਹਾ॥ ਏਕੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ਮਿਲਿ ਮਾਧ ਸੰਗਿ ਸੋਹਾ॥ ੧॥ ਪਾਇਓ ਹੈ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਸਗਲ ਆਸ ਪੂਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨੰਦ ਭਏ ਗੁਰਿ ਬਿਖਮ ਗਾਰੂ ਤੋਰੀ॥ ੨॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੨੫ ਪਾਠ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਭ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ। ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਨਿਰਵਿਘਨ ਪੂਰਨ ਹੋਣ। ਬਿਪਤਾ ਸਮੇਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਪ ਸਹਾਈ ਹੋਵੇ,

ਸਰਬ ਆਸਾਂ ਪੂਰਨ ਹੋਣ, ਭਗਤੀ ਤੇ ਨਾਮ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੧

ਸਾਹਿਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੬ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਸੁਨਹੁ
ਜਨ ਕਥਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਅਚਰਜ ਸਭਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਸਤਿਗੁਰ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਪਾਰ ॥ ਮਨ ਭੀਤਰਿ
ਹੋਵੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਮਿਤਿ ਨਾਹੀ
ਜਾ ਕਾ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਸੋਭਾ ਤਾਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਜਾਕੇ ਰਨੇ
ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਸੋਗ ਹਰਖ ਦੁਹਹੁ ਮਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਾ ਕੇ ਬੇਦ
ਧੁਨਿ ਕਰਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਮਹੇਸ ਬੈਸਿ ਧਿਆਨੁ ਧਰਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਪੁਰਖ
ਅੰਸਾ ਅਵਤਾਰ ॥ ਅਨਿਕ ਇੰਦ੍ਰ ਉਭੇ ਦਰਬਾਰ ॥ ੩ ॥ ਅਨਿਕ ਪਵਨ
ਪਾਵਕ ਅਰੁ ਨੀਰ ॥ ਅਨਿਕ ਰਤਨ ਸਾਗਰ ਦਧਿ ਖੀਰ ॥ ਅਨਿਕ ਸੂਰ ਸਸੀਅਰ
ਨਖਿਆਤ ॥ ਅਨਿਕ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ॥ ੪ ॥ ਅਨਿਕ ਬਸੁਧਾ ਅਨਿਕ
ਕਾਮਧੇ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਟਜਾਤ ਅਨਿਕ ਮੁਖਿ ਬੇਨ ॥ ਅਨਿਕ ਅਕਾਸ ਅਨਿਕ
ਪਾਤਾਲ ॥ ਅਨਿਕ ਮੁਖੀ ਜਪੀਐ ਗੋਪਾਲ ॥ ੫ ॥ ਅਨਿਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
ਪੁਰਾਨ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਹੋਵਤ ਬਿਖਿਆਨ ॥ ਅਨਿਕ ਸਰੋਤੇ ਸੁਨਹਿ
ਨਿਧਾਨ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥ ੬ ॥ ਅਨਿਕ ਧਰਮ ਅਨਿਕ
ਰੁਮੇਰ ॥ ਅਨਿਕ ਬਰਨ ਅਨਿਕ ਕਨਿਕ ਸੁਮੇਰ ॥ ਅਨਿਕ ਸੇਖ ਨਵਤਨ
ਨਾਮੁ ਲੇਹਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਤੋਹਿ ॥ ੭ ॥ ਅਨਿਕ ਪੁਰੀਆ ਅਨਿਕ
ਤਹ ਖੰਡ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਰੰਗ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਅਨਿਕ ਬਨਾ ਅਨਿਕ ਫਲ
ਮੂਲ ॥ ਆਪਹਿ ਸੁਖਮ ਆਪਹਿ ਅਸਥੂਲ ॥ ੮ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਾਦਿ
ਦਿਨਸ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥ ਅਨਿਕ ਪਰਲਉ ਅਨਿਕ ਉਪਾਤਿ ॥ ਅਨਿਕ
ਜੀਅ ਜਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹਿ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਠਾਇ ॥ ੯ ॥
ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਜਾਕੀ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਖੇਲੈ ਹਰਿ
ਰਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਧੁਨਤਿ ਲਲਤਿ ਸੰਗੀਤ ॥ ਅਨਿਕ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟੇ ਤਹ

ਚੀਤ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਭਗਤ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ
ਰੰਗਿ ॥ ਅਨਿਕ ਅਨਾਹਦ ਆਨੰਦ ਬੁਨਕਾਰ ॥ ਉਆਰਸ ਕਾ ਕਛੁ ਅੰਤੁ ਨ
ਪਾਰ ॥ ੧੧ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਉਚ ਤੇ ਉਚ ਨਿਰਮਲ
ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ਅਪੁਨਾ ਕੀਆ ਜਾਨਹਿ ਆਪਿ ॥ ਆਪ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਓ
ਬਿਆਪਿ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ॥ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਨਾਨਕ
ਤੇ ਭਏ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ੧੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਚਾਲੀ
ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਰੋਗ ਕਸ਼ਟ ਦੂਰ ਹੋਵੇ। ਧਨ
ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨ ਰਹੇ, ਮਨ ਵਿਖੇ ਸੰਤੋਖ
ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੨

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਰਉ ਬਿਨਉ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ
ਵਰੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸੁਣਿ ਘਨਘੋਰ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਲਾਲ ਰਤੀ
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ
ਸੁਹਾਨੀ ਹੀਅਰੈ ਗੁਰਿ ਮੋਹੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ
ਸੁਖੀ ਵਰ ਕਾਮਣਿ ਪਿਆਰੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਹਰਿ
ਵਰਿ ਨਾਰਿ ਭਈ ਸੁਹਾਗਣਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਖਾਨਿਆ ॥ ੨ ॥ ਅਵਗੁਣ
ਤਿਆਗਿ ਭਈ ਬੈਰਾਗਣਿ ਅਸਥਿਰੁ ਵਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਹਰੀ ॥ ਸੋਗੁ ਵਿਸੋਗੁ ਤਿਸੁ
ਕਦੇ ਨਾ ਵਿਆਪੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ੩ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣੁ
ਨਹੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਚੁ ਸਹੀ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜਦ ਬਾਰਸ਼ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇ ਅਰ ਬਹੁਤ ਤੋਟ ਬਾਰਸ਼ ਦੀ ਆ ਜਾਵੇ
ਤਾਂ ਇਕ ਸਿੰਘ ਰੋਜ਼ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤੀ ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਕੁਲ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ
ਪਾਠ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਗਈ ਜਾਂ ਪਹਿਰ,

ਗਤ ਰਹਿੰਦੀ ਨੂੰ ਸੁਧ ਪਵਿਤਰ ਹੋ ਕੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬਾਰਸ ਮੇਘ ਖੂਬ ਬਰਸੇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੩

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹੇ ਗੋਪਾਲ ਹੇ ਦਇਆਲ ਲਾਲ
॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਸਖੇ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰ ॥ ੧ ॥
ਹੇ ਸਮਰਥ ਅਗਮ ਪੂਰਨ ਮੋਹਿ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਾ
ਭਇਆਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ॥ ੩ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੪੦ ਪਾਠ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਰੋਜ਼ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਨਿਤਾ
ਪ੍ਰਤੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਬਿਪਤਾ, ਦੁਖ, ਕਲੇਸ਼, ਸਿੰਕਟ ਭੀੜਾ, ਮੁਕੱਦਮਾ, ਰੋਗ ਜਾਂ
ਔਖਿਆਈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਮੋਹਰ ਦਵਾਰਾ ਕਟੀ ਜਾਵੇ, ਕਲੇਸ਼ ਸਮੇਂ ਆਪ
ਸਹਾਈ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੪

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਜੀਉ ਤੁਹਾਰੇ ਪਰਨਾ ॥ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ
ਤੁਮਾਹੈ ਊਪਰ ਤੁਮਰੀ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਆਸ
ਭਰੋਸਾ ਤੁਮਰਾ ਤੁਮਰਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਰਨਾ ॥ ਤੁਮਰੇ ਬਲੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ
ਸੁਹੇਲੇ ਜੋ ਜੋ ਕਹਹੁ ਮੋਈ ਮੋਈ ਕਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਰੀ ਦਇਆ ਮਇਆ
ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤ ਭਉਜਲੁ ਭਰਨਾ ॥ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ
ਪਾਇਓ ਸਿਰੁ ਡਾਰਿਓ ਮੰਤ ਚਰਨਾ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ੨੧ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤੀ
ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ । ਕੋਈ ਡਰ, ਭੈ ਆਦਿਕ
ਨ ਵਿਆਪੇ । ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਤੁਕੀ ਲਈ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਅਹੁਦਾ ਵਧੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੫

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਰੁਨ ਅਕਬ
ਸੁਨਬਈ ॥ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਭੁ ਕਾਮੁ ਮੋਖੁ ਹੈ ਜਨ ਪੀਛੈ ਲਗਿ ਫਿਰਬਈ
॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੇ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜਿਸੁ ਬਡਭਾਗ

ਮਥਈ ॥ ਜਹ ਦਰਗਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲੇਖਾ ਮਾਂਗੈ ਤਹ ਛੁਟੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਬਈ
॥ ੧ ॥ ਹਮਰੇ ਦੋਖ ਬਸੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਲਗਬਈ ॥
ਗੁਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨਾਵਾਏ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਗਬਈ ॥ ੨ ॥
ਜਨ ਕੈ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਜਬਈ ॥ ਜਹ
ਅੰਤੀ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਤੁ ਹੈ ਤਹ ਰਾਖੈ ਨਾਮੁ ਸਾਬਈ ॥ ੩ ॥ ਜਨ ਤੇਰਾ
ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਜਰੰਨਬਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ
ਰਾਖੈ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਪਾਬਰ ਰਖੁ ਡੁਬਬਈ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੨੫ ਪਾਠ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਹੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤੀ ਕਰੇ
ਤਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਸਭ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰੇ, ਪਾਪ ਕਟੇ ਜਾਵਣ,
ਮੁਕੱਦਮਾ, ਬੀਮਾਰੀ ਤੋਂ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਨੌਕਰੀ ਤੇ ਵਪਾਰ
ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੬

ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਹਮ ਹਰਿ ਗੁਨ
ਗਾਵਹਗੇ ॥ ਹਉ ਤੁਮਰੀ ਕਰਉ ਨਿਤ ਆਸ ਪ੍ਰਭੁ ਮੋਹਿ ਕਬ ਰਲ ਲਾਵਹਗੇ
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਮੁਗਧ ਇਆਨ ਪਿਤਾ ਸਮਝਾਵਹਿਗੇ ॥ ਸੁਤੁ
ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੂਲਿ ਇਗਾਰਿ ਜਗਤ ਪਿਤ ਭਾਵਹਿਗੇ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ
ਤੁਮ ਵੇਹੁ ਸੋਈ ਹਮ ਪਾਵਹਗੇ ॥ ਮੋਹਿ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਠਉਰ ਜਿਸ ਪਹਿ ਹਮ
ਜਾਵਹਗੇ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿ ਭਗਤ ਤਿਨਾ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿਗੇ ॥ ਜੋਤਿ
ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ਜੋਤਿ ਰਲਿ ਜਾਵਹਗੇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
ਆਪਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹਿਗੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰਿ ਹਰਿ ਲਾਜ
ਰਖਾਵਹਿਗੇ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਮੰਗਲਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਰੋਜ਼ ਨਿਤਾ
ਪ੍ਰਤੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਰਬ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਸੁਖ, ਆਨੰਦ ਹੋਵੇ। ਹਰਕਾਰਜ

ਨਿਰਵਿਘਨ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵੇ। ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਆਦਿਕ ਸਭ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵਣ। ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੭

ਕਲਿਆਨੁ ਭੋਪਾਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਸੁਆਮੀ
ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ॥ ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾਚਹਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਭਵ ਨਿਧਿ
ਤਰਣ ਹਰਿ ਚਿੰਤਾਮਣੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਗਦੀਸ ਦਮੋਦਰ
ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ੍ਹ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੁ ਧਿਆਇਆ
ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ਹਰਿ ਮੁਕੰਦੇ ॥ ੧ ॥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਜੋਆਏ ਤੇ
ਜਨ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪੈਜ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਆਪਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੪੦ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤੀ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ
ਲੈ ਕੇ ਸ਼ੁਧ ਹੋ ਕੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਪਕਾਰ ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਹੋਵਨ।
ਅਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਰਜ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵੇ, ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ। ਧਨ ਮਿਲੇ,
ਤਰੱਕੀ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੮

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੁ ਗਿਆਨਿ ਮਨ ਮਜਨੁ
ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸੰਗਿ ਗਹੇ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕ ਸੇਵੇ ਸਿਖੁ
ਸੁ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਤਾਸੁ
ਗੁਰੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਦਰੀਆਉ ਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਲਿਆ
ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਟੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇਆ ਪੂਰਾ ਨਾਵਣੁ ਪਸੁ ਪਰੇਤਹੁ ਦੇਵ
ਕਰੈ ॥ ੨ ॥ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਤਲਹਾਅਲੁ ਸੇ ਗੁਰੁ ਪਰਮਲੁ ਕਹੀਐ ॥ ਜਾਕੀ
ਵਾਸੁ ਬਨਾਸਪਤਿ ਸਉਰੇ ਤਾਸੁ ਚਰਣ ਲਿਵ ਰਹੀਐ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਅ
ਪ੍ਰਾਨ ਉਪਜਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਵ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ
ਸਮਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੪੦ ਪਾਠ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮਨ ਵੈਰਾਗਵਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਭਗਤੀ ਹਿਰਦੇ ਵਿਖੇ ਉਤਪੰਨ ਹੋਵੇ, ਮਨ ਸਾਫ਼ ਹੋਵੇ, ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਮਨ ਦੋਬ ਦੀ ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਜੁੜੇ। ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਪਰਮਗਤੀ ਪਾਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੯

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਨਾਮੁ ਦਿਆ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਸਦਾ ਸੁਖ ਕਾਰਜੁ ਸਗਲਾ ਰਾਸਿ ਥੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਵੂਠੇ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇ ਜੂਠੇ ॥ ੧ ॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਮੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਹ ਹਉ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸਦਾ ਜਪੇ ਨਾਨਕੁ ਰੁਣ ਤਾਸੁ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੦੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੨੦ ਪਾਠ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਰੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰੇ, ਮੁਕੱਦਮਾ, ਬੀਮਾਰੀ ਤੋਂ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋਵੇ, ਨੌਕਰੀ ਤੇ ਵਪਾਰ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੦

ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪੜ੍ਹ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੇ ॥ ਸਿਲ ਪ੍ਰਸਿ ਬਹੁਲ ਸਮਾਧੀ ॥ ਮੁਖਿ ਝੂਠੁ ਬਿਭੂਖਨ ਸਾਰੇ ॥ ਤ੍ਰੇ ਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕ ਲਿਲਾਟੇ ॥ ਦੇਇ ਦੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੇ ॥ ਜੋ ਜਾਨਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥ ਸਭ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚੈ ਕਰਮੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਚੈ ਧਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਟੈ ॥ ੧ ॥

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੨੦ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਸੁਧ

ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਕੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬਨੋਟੀ ਕਰਮਕਾਂਡਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਹੋਵੇ ਅਰ
ਹਿਰਦੇ ਅੰਦਰ ਵੈਰਾਗ ਉਤਪੰਨ ਹੋਵੇ ॥ ਮਨ ਗੁਰੂ ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਲਗੇ, ਅੰਤ ਨੂੰ
ਪਰਮਗਤੀ ਪਾਵੇ। ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੧

ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿੱਠੀ ਪੇਖੰਤ ਬਧਿਕ ਪ੍ਰਹਾਰੇਣ
ਲਖ ਆਵਧਹ ॥ ਅਹੋ ਜਸੁ ਰਖੇਣ ਗੋਪਾਲਹ ਨਾਨਕ ਹੋਮ ਨ ਛੇਦਤੇ ॥ ੬ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੪੦ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰੇ ਤਾਂ
ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੰਕਟ ਸਮੇਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੨

ਬਹੁ ਜਤਨ ਕਰਤਾ ਬਲਵੰਤਕਾਰੀ ਸੇਵੇਤ ਸੂਰਾ ਚਤੁਰ ਦਿਸਹ ॥
ਬਿਖਮ ਬਾਨ ਬਸੰਤ ਉਚਹ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤ ਮਰਣੰ ਕਦਾਂਚਹ ॥ ਹੋਵੰਤਿ ਆਗਿਆ
ਭਗਵਾਨ ਪੁਰਖਹ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਟੀ ਸਾਸ ਅਕਰਖਤੇ ॥ ੭ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਮੰਗਲਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ੧੧੯ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਦੁਪਹਿਰੇ
ਵੇਲੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਨ ਨੂੰ ਡਰ ਲਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਬੁਰਾਈਆਂ ਦਾ ਤਿਆਗ
ਕਰੇ ਅਰ ਅਗੋਂ ਦੁਸ਼ਮਨੀ ਛੱਡੇ। ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੩

ਘੋਰ ਦੁਖੁ ਅਨਿਕ ਹਤ੍ਰੇ ਜਨਮ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੇ ॥ ਮਿਟੰਤ
ਸਗਲ ਸਿਮਰੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ॥ ਜੈਸੇ ਪਾਵਕ ਕਾਸਟ ਭਸਮੁ
ਕਰੋਤਿ ॥ ੧੮ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੧੦੮ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ, ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ੪੦ ਦਿਨ
ਤਾਂ ਸਭ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਦੁਖ ਦਲਿੱਦਰ ਦੂਰ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੪

ਪਾਛੈ ਕਰੋਤਿ ਅਰੁਣੀਵਹ ਨਿਰਾਸੇ ਆਸ ਪੂਰਨਹ ॥ ਨਿਰਧਨ ਭਯੰ
ਧਨਵੰਤਹ ਰੋਗੀਅੰ ਰੋਗ ਖੰਡਨਹ ॥ ਭਗਤ੍ਰੇ ਭਗਤਿ ਦਾਨੰ ਰਾਮਨਾਮ
ਗੁਣ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਖ ਦਾਤਾਰਹ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ

ਕਿੰਨ ਲਭੁਤੇ ॥ ੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੧੨੫ ਪਾਠ ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ੪੦ ਦਿਨ ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਮਨੋਰਥ ਸਿਧ ਹੋਵਣ, ਸਭ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ। ਮਨ ਦੀ ਹਰ ਸੁਭ ਮੁਰਾਦ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ। ਦੁਖ ਦਲਿੱਦਰ ਦੂਰ ਹੋਵਣ। ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੫

ਮੰਤ੍ਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਾਮੰ ਧ੍ਰਾਨ ਸਰਬਤ੍ ਪੂਰਨਹ ॥ ਗੁਨੰ ਸਮ ਦੁਖ ਸੁਖੰ ਜੁਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਵੈਰਣਹ ॥ ਦਯਾਲੰ ਸਰਬਤ੍ ਜੀਆ ਪੰਚ ਦੋਖ ਬਿਵਰਜਿਤਹ ॥ ਭੋਜਨੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨੰ ਅਲਪ ਮਾਯਾ ਜਲ ਕਮਲ ਰਹਤਹ ॥ ਉਪਦੇਸੰ ਸਮ ਮਿਤ ਸਤ੍ਹਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਨਹ ਸ੍ਰੋਤਿ ਸ੍ਰਵਣੰ ਆਪੁ ਤ੍ਰਿਗਿ ਸਗਲ ਰੇਣੁਕਹ ॥ ਖਟ ਲਖੁਣ ਪੂਰਨੰ ਪੁਰਖਹ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਾਧ ਸੁਜਨਹ ॥ ੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੧੧੦ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ੪੦ ਦਿਨ ਤਕ ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਮਨ ਵਿਖੇ ਵੈਰਾਗ ਉਪਜੇ, ਹਿਰਦਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੇ, ਚਿਤ ਈਸ਼ਰ ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੧੬

ਸਿਰ ਮਸਤਕ ਰਖਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰ ਹਸਤ ਕਾਯਾ ਰਖਾ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਹ ਆਤਮ ਰਖਾ ਗੋਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਧਨ ਚਰਣ ਰਖਾ ਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ ॥ ਸਰਬ ਰਖਾ ਗੁਰਦਯਾਲਹ ਭੈ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨਹ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖੁ ਅਚੁਤਹ ॥ ੫੨ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੧੧੦ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਹਰ ਔਖਿਆਈ ਸਮੇਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਆਪ ਸਹਾਇਕ ਹੋਵੇ। ਕੋਈ ਭੈ ਨਾ ਵਿਆਪੇ। ਧਨ ਪਦਾਰਥ ਪਰਾਪਤ ਹੋਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੭

ਫੁਨਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਖੀ ਕਾਜਲ ਹਾਰ ਤੇਓਲ ਸਭੈ ਕਿਛੁ ਸਾਜਿਆ ॥
 ਸੋਲਹ ਕੀਏ ਸੀਗਾਰ ਕਿ ਅੰਜਨੁ ਪਾਜਿਆ ॥ ਜੇ ਘਰਿਆਵੈ ਕੰਤੁ ਤ ਸਭੁ
 ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਕੰਤੈ ਬਾਝੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈਐ ॥ ੩ ॥
 ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣੇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਣਿਆ ਹਭੁ ਸੀਗਾਰੁ
 ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣੇ ॥ ਹਉ ਸੁਤੀ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ਮਨਿ ਆਸ ਪੁਰਾਈਆ ॥ ਹਰਿਹਾਂ
 ਜਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਕੰਤੁ ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਆ ॥ ੪ ॥ ਆਸਾ ਇਤੀ ਆਸ
 ਕਿ ਆਸ ਪੁਰਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ॥
 ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਣ ਬਹੁਤੁ ਕਿ ਅਵਗਣ ਛਾਇਆ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ
 ਦਇਆਲ ਤ ਮਨੁ ਠਹਰਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤ
 ਧਿਆਇਆ ॥ ਦੁਤਰੁ ਇਹ ਸੰਸਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਰਾਇਆ ॥ ਮਿਟਿਆ
 ਆਵਾਗਉਣੁ ਜਾਂ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ
 ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜਿਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਪਤੀ ਕਿਤੇ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪਤੀ ਮਿਲਾਪ
 ਨਾ ਹੋਵੇ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਪਤੀ-ਵਿਛੋੜੇ ਦੀ ਸਿਕ ਵਿਚ ਵਿਆਕੁਲ ਹੋਈ ਹੋਵੇ
 ਤਾਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੧੦੧ ਪਾਠ ਹੋਯ ਸੁਕਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ੪੦ ਦਿਨ
 ਬਰਾਬਰ ਸ਼ੁਧ ਪਵਿਤਰ ਹੋ ਕੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪਤੀ ਦੇ ਦੀਦਾਰ ਹੋਵਣ ਅਥਵਾ
 ਪਤੀ ਮਿਲੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੮

ਚਉਬੋਲੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਖ ਘਾਟੀਂ ਉਚੈ ਘਨੇ ਚੋਚਲ ਚੀਤ ਬਿਹਾਲ ॥
 ਨੀਚ ਕੀਚ ਨਿਮ੍ਰਿਤ ਘਨੀ ਕਰਨੀ ਕਮਲ ਜਮਾਲ ॥ ੯ ॥ ਕਮਲ ਨੈਨ ਅੰਜਨ
 ਸਿਆਮ ਚੰਦ੍ਰ ਬਦਨ ਚਿਤ ਚਾਰ ॥ ਮੂਸਨ ਮਗਨ ਮਹਿਮ ਸਿਉ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ
 ਹਾਰ ॥ ੧੦ ॥ ਮਗਨੁ ਭਇਓ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ਸੂਧ ਨ ਸਿਮਰਤ ਅੰਗ ॥
 ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਓ ਸਭ ਲੋਅ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਅਧਮ ਪਤੰਗ ॥ ੧੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੧੨੫ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹੁਕੇ ਹੋਏ ਕਾਰਜ ਸਭ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੯

ਸਲੋਕ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ॥ ਕਬੀਰ ਨਾ ਹਮ ਕੀਆ ਨਾ ਕਰਹਿਗੇ ਨਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ਸਰੀਰੁ ॥ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਭਇਓ ਕਬੀਰੁ ਕਬੀਰੁ ॥ ੬੨ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੧੯ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੧੨੦ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤੀ ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਮਨ ਦਾ ਸਰਬ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਹੰਕਾਰ ਗਰਬ ਨਾਸ ਹੋਵੇ, ਮਨ ਨੀਵਾਂ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੇ । ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੦

ਸਲੋਕ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕੇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਗਲੀਏ ਚਿਕੜੁ ਦੂਰਿ ਘਰੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹੁ ॥ ਚਲਾ ਤ ਭਿਜੈ ਕੰਬਲੀ ਰਹਾਂ ਤ ਤੁਟੈ ਨੇਹੁ ॥ ੨੪ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੦ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੧੩੫ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਬਰਾਬਰ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਕਰੇ ਵਿਛੜੇ ਮਿਤ੍ਰ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੧

ਸਵਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਮਹਤਾ ਪ ॥ ਗੁਣ ਸਮੂਹ ਫਲ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਹਮਾਰੀ ॥ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੇਤ੍ਰ ਪਰ ਦੁਖ ਹਰ ਸਰਬ ਰੋਗ ਖੰਡਣ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਤਸਰ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੀ ॥ ਇਸਨਾਨ ਦਾਨ ਤਾਪਨ ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੀ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਬੰਧਪ ਜੀਅ ਦਾਨ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਆਮੀ ਸਮਰਥਹ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ੯ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੧ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਕੁਲ ਸੋਲਾਂ ਸੌ ਪਾਠ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਸੋਮ

ਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤੀ ਰੋਜ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮਨ ਦੀਆਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੁਭ
ਆਸਾਂ ਪੂਰਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰ ਆਵਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੨

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ੧ ॥ ਇਕ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ
ਬਰਦਾਤਾ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਰੁ ਸਦਾ ਬਿਖਿਆਤਾ ॥ ਤਾਸੁ ਚਰਨ ਲੇ ਰਿਦੈ
ਬਸਾਵਉ ॥ ਤਉ ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੨ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੧੦੮ ਪਾਠ ਰੋਜ ਕਰੇ, ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ੪੦ ਦਿਨ
ਰੋਜ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੩

ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਝੜ ਝਖੜ ਓਹਾੜ ਲਹਰੀ
ਵਹਨਿ ਲਖੇਸਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਆਲਾਇ ਬੇੜੇ ਡੁਬਣਿ ਨਾਂਹਿ ਭਉ ॥੪॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੩ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਜਦ ਕੋਈ ਡਾਢੀ ਮੁਸ਼ਕਲ, ਭੀੜਾ, ਸੰਕਟ ਜਾਂ ਦੁਖ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ
ਸਮੇਂ ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੧੧੯ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ,
ਭੀੜਾ ਵਿਚ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸਹਾਇਕ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਭ ਪੀੜਾਂ ਸੰਕਟ ਆਦਿਕ
ਮਿਟਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੪

ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਚਰੁ ਮੂਲ ਨ ਬੁੜੀਂਦੇ
ਜਿਚਰੁ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਸਬਦੁ ਅਖੁਟੁ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਾ ਖਾਹਿ ਖਰਚਿ ਧਨੁ
ਮਾਲੁ ॥ ੨੦ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੪ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਏਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਚਾਲੀ ਪਾਠ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ
ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਕੇ ਹਰ ਰੋਜ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਪਰਕਾਰ ਕਮਾਈ ਵਿਚ
ਬਰਕਤ ਹੋਵੇ । ਨੌਕਰੀ ਵਿਚ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਬਰਕਤ ਪਾਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੫

ਖੰਭ ਵਿਕਾਂਦੜੇ ਜੇ ਲਹਾਂ ਘਿੰਨਾ ਸਾਵੀ ਤੋਲਿ ॥ ਤੰਨਿ ਜੜਾਈ
ਆਪਣੇ ਲਹਾਂ ਸੁ ਸਜਣੁ ਟੋਲਿ ॥ ੨੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੫ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਪਾਠ ੧੦੮ ਰੋਜ਼ ਗਿਆਨਵਾਨ ਵੈਰਾਗੀ ਕਰੇ ਤਾਂ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਲ ਸ਼ਬਦ-ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੬

ਨਾਮੁ ਰਹਿਓ ਸਾਧੂ ਰਹਿਓ ਰਹਿਓ ਗੁਰ ਰੋਇੰਦ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਜਗਤ ਮੈ ਕਿਨ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ॥ ੫੬ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੬ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੪੦ ਪਾਠ ਰੋਜ਼ ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰੇ ਤਾਂ
ਸਥਿਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੭

ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਥਾਲ ਵਿਚਿ ਤਿੰਨਿ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ਸਤੁ
ਸੰਤੋਖੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਠਾਹੁਰ ਕਾ ਪਇਓ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਅਧਾਰੇ ॥
ਜੇ ਕੋ ਖਾਵੈ ਜੇ ਕੋ ਭੁੰਦੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੇ ॥ ਏਹ ਵਸਤੂ ਤਜੀ ਨਹ ਜਾਈ
ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਖੁ ਉਰਿਧਾਰੇ ॥ ਤਵ ਮੰਸਾਰ ਚਰਨ ਲਗ ਤਰੀਐ ਸਤੁ ਨਾਨਕ
ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੭ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੧੦੧ ਪਾਠ ਹਰ ਦੋਜ਼ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੮

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ਮੈਨੋ ਜੋਗੁ ਕੀਤੋਈ ॥
ਮੈ ਨਿਰਰੁਣਿਆਰੇ ਕੋ ਰੁਣੁ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਤਰਸੁ ਪਇਓਈ ॥ ਤਰਸੁ ਪਇਆ
ਮਿਹਰਾਮਤਿ ਹੋਈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਜਣੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾ
ਤਨੁ ਮਨੁ ਥੀਵੈ ਹਰਿਆ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੨੨੮ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਰੂਪੀ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ੧੦੧ ਵਾਰੀ ਦੋਜ਼ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸ
ਪੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਘਾਟਾ ਨਾ ਰਹੇ।

॥ ਇਤੀ ॥

ਪੰ: ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ ਗਯਾਨੀ

ਲਾਹੌਰ (ਮੁਜੀਰਾਂ ਵਾਲੇ) ਦੇ

ਟੀਕੇ ਵਾਲੇ ਗ੍ਰੰਥ

ਸ੍ਰੀ ਜਪੁਜੀ ਸਟੀਕ	੧॥)
ਰਹਿਰਾਸ ਸਟੀਕ	੧)
ਸੁਖਮਨੀ ਸਟੀਕ (ਵਡਾ ਟੀਕਾ)	੨॥)
ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਸਟੀਕ	੧॥)
ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ ਪਾਠ ੧੦ ਸਟੀਕ	੧॥)
ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਸਟੀਕ	੧)
ਨਿਤਨੇਮ ਸਟੀਕ (ਵਡਾ ਟੀਕਾ)	੩)
ਸੁੰਦਰ ਗੁਟਕਾ ਸਟੀਕ (ਵਡਾ ਟੀਕਾ)	੬)
ਪੰਜ ਗਰੰਥੀ ਸਟੀਕ	੮)
ਭੱਟਾਂ ਦੇ ਸਵਯੇ ਸਟੀਕ	੨॥)
ਸਲੋਕ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਸਟੀਕ	੧)
ਸਲੋਕ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਸਟੀਕ	॥)
ਦਸ ਗਰੰਥੀ ਪਾਠ ੧੦ ਸਟੀਕ	੧੨)
ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਸਟੀਕ	੪)
ਚੰਡੀ ਦੀ ਵਾਰ ਸਟੀਕ	॥)
ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ ਤੇ ਦੂਜਾ	
ਭਾਗ ਚੰਡੀ ਦੀ ਵਾਰ ਤੇ ਸਟੀਕ	੪)
ਜਫਰਨਾਮਾ ਪਾ: ੧੦ ਸਟੀਕ	੪॥)
ਜਾਪ ਤੇ ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ	
ਪਾਠ ੧੦ ਸਟੀਕ	੪)
ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਬੋਧ ਸਟੀਕ	੩)
ਵਾਰਾਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਸਟੀਕ	੮)
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਭਗਤ ਮਾਲਾ ਸਟੀਕ	੧॥)
ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਸਟੀਕ	੮)
ਬਾਈ ਵਾਰਾਂ ਸਟੀਕ	੯)
ਗਾਜਲਾਂ ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਸਟੀਕ	੩)

ਕਬਿਤ ਸਵਯੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ	
ਸਟੀਕ ਦੋਵੇਂ ਭਾਗ	੧॥)
ਜੈਤਸਰੀ ਦੀ ਵਾਰ ਸਟੀਕ	॥)
ਦਖਲੀ ਓਲੰਕਾਰ ਸਟੀਕ	੧॥)
ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਸਟੀਕ	੧॥)
ਅਨੰਦ ਸਾਹਿਬ ਸਟੀਕ	॥)
ਪ੍ਰਬੋਧ ਚੰਦਰ ਨਾਟਕ ਸਟੀਕ	੯)
ਭਰਬਰੀ ਵੈਰਾਗਸ਼ਤਕ ਸਟੀਕ	੩॥)
ਸੁੰਦਰ ਗੁਟਕਾ ਸਟੀਕ ਗੁਟਕਾ	੪)
ਉਰਦੂ ਸੁੰਦਰ ਗੁਟਕਾ ਸਟੀਕ ਹਿੰਦੀ	੫)
ਹਿੰਦੀ ਜਪੁਜੀ ਸਟੀਕ	੧॥)
ਉਰਦੂ " " "	੧)
ਸੁਖਮਨੀ ਸਟੀਕ ਹਿੰਦੀ	੩)
ਉਰਦੂ ਸੁਖਮਨੀ ਸਟੀਕ	੩)
ਰਾਮਕਲੀ ਦੀ ਵਾਰ	
(ਸਤੇ ਬਲਵੰਤ ਦੀ) ਸਟੀਕ	੧)

ਹੋਰ ਟੀਕੇ ਵਾਲੇ ਗ੍ਰੰਥ

ਸ਼ਬਦ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੯ ਸਟੀਕ	੧॥)
ਸਲੋਕ ਨਾਵਾਂ ਮਹਲਾ ਸਭ ਉਰਦੂ	੧॥)
ਹਿੰਦੀ ਸਲੋਕ ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾਵਾਂ ਮਹਲਾ	
ਸਟੀਕ	੧॥)
ਸਲੋਕ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਉਰਦੂ	੧)
ਬਾਰਾਮਾਹ ਮਾਥ ਸਟੀਕ	੧)
" " " ਵਡਾ ਟੀਕਾ	੧॥)
ਨਿਤਨੇਮ ਗੁਟਕਾ ਸਟੀਕ ਛੋਟਾ	੧॥)
ਰਾਮਕਲੀ ਸੋਦ ਸਟੀਕ	॥)

ਧਾਰਮਕ ਪੁਸਤਕਾਂ

'ਸਾਗਰ ਮੇਂ ਬੋਹਥਾ' ਅਰਥਾਤ ਜਪੁਜੀ	
ਸਟੀਕ ਕਥਾ ਪ੍ਰਮਾਨਾਂ ਵਾਲਾ ਸਟੀਕ	੬)

ਸਾਡਾ ਪਤਾ—ਭਾਈ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ, ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ।

ਸਾਂਤ ਮਹੀ ਸਾਗਰ ਅਰਥਾਤ ਸੁਖਮਨੀ	ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਸੋਖ ਛਰੀਦ	੨)
ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਟੀਕਾ ਕਥਾ ਪ੍ਰਮਾਨਾਂ ਵਾਲਾ	ਭਗਤ ਮਾਲਾ ਵਡੀ ਅਸਲੀ	੮)
ਦੇਵੇਂ ਭਾਗ	ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ	੯)
ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸਾਗਰ	ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ ਸਟੀਕ	੩॥)
ਹਰੀ ਗਿਆਨ ਉਪਦੇਸ਼	ਯੋਗ ਅਭਿਆਸ ਸਾਸਤ੍ਰ	੨॥)
ਇਤਿਹਾਸ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ	ਭਰਬਰੀ ਵੇਰਾਗ ਸ਼ਤਕ ਸਟੀਕ	੩॥)
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਸਿਧੀ	ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਬੋਲੇ ॥)	ਸਤ ਬਾਣੀ ੪)
ਬਾਰਾਂ ਪੁੰਨਿਆਂ ਦੀ ਕਥਾ		
ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਦੇ ਰਹਿਤ ਨਾਮੇ		
ਕਥਾ ਪੂਰਨਮਾਸੀ ਛੋਟੀ		
ਸੰਤਾਂ ਮਹਾਤਮਾਂ ਦੇ ਬਚਨ		
ਸਾਕਤਾਵਲੀ ਸਟੀਕ		
ਜਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਅਸੂਲ		
ਵਿਚਾਰ ਮਾਲਾ ਸਟੀਕ		
ਭਾਵਤ ਸਮੁਤ ਸਟੀਕ		
ਮਾਤਰੇ ਬਾਬਾ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦਰ		
ਗੁਰ ਮਰਯਾਦਾ ਵਿਵਾਹ ਵਿਧੀ		
ਅਧਿਆਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਟੀਕ		
ਬੋਧਕ ਤਤ ਬੋਧ ॥॥)		
ਕੁੰਡਲੀਏ ਸਾਧੂ ਗ੍ਰਿਧਰਗਾਇ		
ਗਿਆਨ ਸਰੋਦਾ ਸਟੀਕ		
ਚਟਾਕਾ ਰਾਜਨੀਤ ਟੀਕਾ		
ਸੰਕਟ ਮੋਚਨ ਸ਼ਬਦ		
ਗੁਰਬਲਾਸ ਪਾਃ ੬ ਵਾਰਤਕ		
ਜੀਵਨ ਮਾਰਗ		
ਪ੍ਰਾਣ ਸੰਗਲੀ ੫) ਸੋ ਸਾਖੀ		
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕਥਾ ਸਾਗਰ		
ਅਸਲੀ ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਮਾਨ ਵੱਡਾ		
ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਵਾਲੀ		
ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ		
ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ		
ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ		
	ਵਾਰਤਕ ਸਟੀਕ ਤਿੰਨਾਂ ਜਿਲਦਾਂ ਵਿਚ	
	ਛਪ ਗਿਆ ਹੈ	ਭੋਟਾ ੨੫)
	ਪਹਿਲੀ ਜਿਲਦ-ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਚਮਤ-	
	ਕਾਰ-ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ	
	ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ	
	ਦੀਆਂ ਕਥਾ ਹਨ	੭)
	ਦੂਜੀ ਜਿਲਦ-ਸ੍ਰੀ ਸੋਢੀ ਚਮਤਕਾਰ ਸ੍ਰੀ	
	ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗ	
	ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਤਕ ਛੀਆਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀਆਂ	
	ਕਥਾਂ ਹਨ	ਭੋਟਾ ੯)
	ਤੀਜੀ ਜਿਲਦ-ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ਼ ਚਮਤਕਾਰ-	
	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਵਡੀ	
	ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਹੈ	੯)
	ਸਿਖ ਪੰਥ ਦੀ ੨੫੦ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਤਵਾਰੀਖ	
	ਇਹ ਸ਼ਰੇਮਣੀ ਤਵਾਰੀਖ ਸੰਤਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ	
	ਵਿਚ ਛਪੀ ਹੈ	੧੫)
	੧ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ	੨॥)
	੨ ਸ਼ਹੀਦ ਖਾਲਸਾ	੨॥)
	੩ ਸਮਸ਼ੇਰ ਖਾਲਸਾ	੨॥)
	੪ ਮਿਸਲ ਖਾਲਸਾ	੨॥)
	੫ ਮਹਾਰਾਜ ਖਾਲਸਾ	੨॥)
	੬ ਮਹਾਰਾਜ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਅੰਤ	੨॥)
	੭ ਸ਼ਰੇਮਣੀ ਖਾਲਸਾ	੨॥)

ਸਾਡਾ ਪਤਾ—ਭਾਈ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ

ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।

ਸਨਾਤਨ ਧਰਮੀ ਪੁਸਤਕਾਂ

ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ	੧।।)
ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ ਸਟੀਕ	੩।।)
ਸ੍ਰੀ ਮਦ ਭਾਗਵਤ	੮)
ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਕਥਾ ਭਗਤ ਮਾਲਾ	੬)
ਹਰੀ ਗਿਆਨ ਉਪਦੇਸ਼	੫)
ਬਾਲਮੀਕੀ ਰਮਾਇਣ	੫)
ਤੁਲਸੀ ਰਮਾਇਣ	੫)
ਕਥਾ ਸਤ ਨਰਾਇਣ	।।)
ਕਥਾ ਨਾਸਕੋਤ	।।)
ਗਰਭ ਗੀਤਾ	।)
ਗਰਭ ਪੁਰਾਨ	੨।।)
ਸਾਰ ਗੀਤਾ	।)
ਇਕਾਦਸ਼ੀ ਮਹਾਤਮ	੨।।)
ਮਹਾਂ ਭਾਰਤ ਵਡਾ	੮)
ਕਾਰਤਕ ਮਹਾਤਮ	੨।।)
ਯੋਗ ਵਸਿਸ਼ਟ	੩।।)
ਕਥਾ ਗਣੇਸ਼ ਚੌਥ	।)
ਦੁਰਗਾ ਪਾਠ	।)
ਸ਼ਨੀਚਰ ਪਾਠ	।)
ਹਰੀ ਹਰ ਕੰਵਲ ਨੇਤਰ	।)
ਹਨੂਮਾਨ ਚਾਲੀਸਾ	।)
ਸ਼ਿਵ ਚਾਲੀਸਾ	।)
ਆਰਤੀਆਂ	।)
ਸ਼ਿਵ ਪੁਰਾਨ	੧੨)
ਹਿਮਾਲੇ ਬੂਟੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਡਾ	੪।।)
ਰਸਾਲਾ ਅਰਕ ਸ਼ਰਬਤ ਵਡੇ	੨)
ਮਖਜਨ ਹਿਕਮਤ	੫)
ਕਾਲ ਗਿਆਨ	੧।।)

ਛੋਟਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਚਕਿਤਸਾ	੨।।)
ਤਾਪ ਚਕਿਤਸਾ	।।।)
ਮੇਘ ਬਿਨੋਦ ਸਟੀਕ	੧੨)
ਚਾਰ ਨਾਰ ਕੀ ਚੌਕੜੀ	੬)
ਚਾਰ ਬਾਲ ਕੀ ਚੌਕੜੀ	੪)
ਚਾਰ ਫਕੀਰ ਕੀ ਚੌਕੜੀ	੨)
ਮਾਧਵੀ ਨਿਧਾਨ ਸਟੀਕ	੬)
ਇਲਾਜ ਬਵਾਸੀਰ	।।।)

ਡਾਕਟਰੀ ਪੁਸਤਕਾਂ

ਐਲੋਪੈਥੀ ਗਾਈਡ	੧੨)
ਫਾਰਮਾ ਕੋਪੀਆ	੧।।)
ਛਾਤੀ ਤੇ ਨਾੜੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ	੧।।)
ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਗਾਈਡ	੬)
ਦਾਈ ਟੈਨਿੰਗ	੩।।)
ਐਲੋਪੈਥੀ ਪੇਟੈਂਟ ਦਵਾਈਆਂ	੬)
ਵਿਟਮਿਨ ਵਿਗਿਆਨ	੧।।)
ਬੁਕ ਟਰੀ ਪਿਸ਼ਾਬ ਟੈਸਟ	੧)
ਹੋਮੋਪੈਥੀ ਡਾਕਟਰ	੧੫)
„ ਬਾਲ ਚਕਿਤਸਾ	੩।।)
„ ਇਸਤ੍ਰੀ „	੪।।)

ਜੰਤੂ ਤੰਤੂ ਦੇ ਪੁਸਤਕ

ਸ਼ਿਵ ਜੰਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ	੩)
ਸ਼ਿਵ ਮੰਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ	੨।।)
ਸ਼ਿਵ ਤੰਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ	੨।।)
ਜਾਦੂ ਬੰਗਾਲਾ ਵਡਾ	੨।।)
ਵਡਾ ਨਕਸ਼ ਸੁਲੇਮਾਨੀ	੨।।)
ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਾਵਾ ਕਾ ਗੁਟਕਾ	੫)
ਅਸਲੀ ਲਿਖਤੀ ਦਿੰਦਰ ਜਾਲ	੨।।)
ਈਰਾਨ ਮਿਸਰ ਦੇ ਜਾਦੂ	੩)

ਸਾਡਾ ਪਤਾ—ਭਾਈ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ

ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ, ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।

